

Skatteministeriet  
Nicolai Eigtveds Gade 28

1402 København K

KRONPRINSESSEGADE 28  
1306 KØBENHAVN K  
TLF. 33 96 97 98

DATO: 16. marts 2016  
SAGSNR.: 2016 - 770  
ID NR.: 394018

[juraogsamfundsoekonomi@skm.dk](mailto:juraogsamfundsoekonomi@skm.dk)

**Høring - over forslag til lov om ændring af lov om indkomstbeskatning af aktieselskaber m.v., aktieavancebeskatningsloven, virksomhedsskatteoven og forskellige andre love samt ophævelse af lov om investeringsfonds**

Ved e-mail af 23. februar 2016 har Skatteministeriet anmodet om Advokatrådets bemærkninger til ovennævnte forslag.

Advokatrådet har følgende bemærkninger:

1. Formålet med lovforslaget er bl.a. at bringe erhvervsbeskatningen i overensstemmelse med EU-retten på en række punkter, hvor den gældende lovgivning er i strid med EU-traktatens bestemmelser om fri bevægelighed.

Efter det oprindelige udkast til lovforslag af 5. oktober 2015 skulle loven træde i kraft den 1. juli 2016. Advokatrådet noterer sig, at lovforslaget nuancerer ikrafttrædelsestidspunktet ud fra en række konkrete vurderinger med henblik på at bringe dansk lovgivning i overensstemmelse med EU-retten tilbage i tid.

2. I lovforslaget foreslås der som opfølgning på Nordea-dommen fra EU-Domstolen (C-48/1) en justering af reglerne om genbeskatning af udenlandske underskud fra før 2005 i faste driftssteder.

Den præcise afgrænsning af dommens rækkevidde ift. dansk ret, herunder ift. dagældende ligningslovs § 33 E, giver anledning til betydelig tvivl. Advokatrådet anbefaler derfor, at Skatteministeriet genovervejer, om der med lovforslaget sker en tilstrækkelig tilpasning i forhold til EU-retten.

3. Selskaber, der er hjemmehørende i EU/EØS og ejer mindst 10 pct. af aktiekapitalen i et dansk selskab, bliver efter gældende ret beskattet med 27 pct. af udbytter fra det danske selskab. Det foreslås som følge af EU-retten, at indkomstkatten for udenlandske selskaber, der er begrænset skattepligtige af

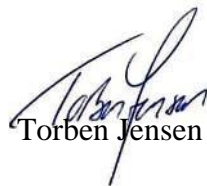
udbytter og afståelsessummer, der behandles som udbytter, jf. selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra c, nedsættes fra 27 pct. til 22 pct. af det samlede beløb.

Advokatrådet ønsker i denne sammenhæng at præcisere, at et dansk moderselskab under i øvrigt tilsvarende forhold skattefritages af sådanne udbytter. Skatteministeriet opfordres til at præsentere en grundig argumentation for, hvorfor andet end "0" i koncernforhold ikke er i strid med EU-retten.

4. Med lovforslaget ændres ikke på indeholdelsesprocentsatsen i kildeskattelovens § 65. Det udloddende selskab vil derfor fortsat skulle indeholde 27 pct. af det samlede udbytte. Det udenlandske selskab vil kunne tilbagesøge forskellen mellem den indeholdte skat og indkomstskatten.

Skatteministeriet opfordres samtidig til at genoverveje, om dette er i overensstemmelse med EU-retten samt til at præcisere hvilke hensyn, der begrundes den foreslåede ordning.

Med venlig hilsen

  
Torben Jensen

Skatteministeriet  
Nicolai Eigteds Gade 28  
1402 København K

Juraogsamfundsoekonomi@skm.dk  
SF@skm.dk

Jeres journalnr. 15-1386553

v/ Knud Maegaard  
Klarskovvej 69  
DK-4220 Korsør  
CVR.nr. 29 32 39 09  
Tlf. +45 86 86 53 53  
Mobil +45 30 12 95 96  
www.agroSkat.dk  
knud@agroSkat.dk

30. marts 2016

## Høringssvar vedr. lovforslag 123 af 23. februar 2016 vedr. bl.a. ændringer i virksomhedsskatteloven.

Lovforslaget indeholder forslag om ændring af skattelovgivningen på en lang række punkter.

Her kommenteres alene § 12 om ændringer i virksomhedsskatteloven samt de dertil hørende overgangsbestemmelser m.m. i § 16 stk. 5 – 10.

De foreslåede ændringer herunder flytningen af bestemmelserne i § 10, stk. 6 – 9 til en ny § 4 b vil efter min opfattelse medføre en mere logisk opbygning af loven.

Bestemmelsen i § 11, stk. 4 burde samtidigt være flyttet til § 10.

### Om hævningsreglerne efter § 4 b, stk. 1.

De "hævninger", der omfattes af § 4 b, stk. 1, tillægges de hævninger, der i øvrigt er foretaget herunder normalt hævningsreglerne ifølge § 4 a jf. mellemregningsløsningen.

Summen af disse hævninger behandles derefter samlet efter hæverækkefølgen i § 5. Dette medfører, at hævningsreglerne efter § 4 b, stk. 1, ikke kan modregnes i evt. positiv saldo på mellemregningen.

Derimod må summen af hævningsreglerne skulle behandles under ét efter hæverækkefølgen dvs., at summen af hævningsreglerne bl.a. vil kunne modregnes i det beløb, der primo var hensat til senere hævning.

I bemærkningerne til § 4 b, stk. 1 er dog nævnt:

Det er ikke muligt at bogføre en overførelse jf. den foreslåede § 4 b, stk. 1, som en hensættelse til senere hævning.

Man kan ikke hensætte en hævning til senere hævning. Men derimod kan en hævning modregnes i det beløb, der var hensat ultimo foregående år. Derfor bør bestemmelsen i § 4 b i sammenhæng med § 5 som nævnt skulle forstås således, at hævningen efter § 4 b, stk. 1 sammen med andre hævninger kan modregnes i tidligere års hensættelser. Dette må også anses for at være i overensstemmelse med SKM2015.745.SR.

#### **Konsekvens af flytningen af "hævningerne" til § 4 b.**

I § 3, stk. 5 i lov 992 af 16. september 2014 henvises til, at man skal se bort fra evt. beløb omfattet af § 10, stk. 6. Denne bestemmelse vil formentlig også skulle omfatte evt. hævninger efter § 4 b, stk. 1.

I § 3, stk. 6 i lov 992 blev der indført en særlig "bagatelregel". Denne bestemmelse vil fortsat være gældende.

Der er formentlig ikke behov for at justere denne bestemmelse selvom reglen i § 10, stk. 6 – 9 flyttes til § 4 b.

#### **Indskud af ejendom i virksomhedsordningen.**

Hvis en ejendom, der hidtil har været anvendt privat, overgår til virksomhedsordningen, anses den for indskudt i virksomhedsordningen på det tidspunkt, hvor ejendommens anvendelse skifter til erhvervsmæssigt brug.

Hvis der er lån i ejendommen, kan disse lån først flyttes til virksomheden ved kommende status jf. § 2, stk. 5, sidste punktum. Dermed er der umiddelbart tale om, at der på tidspunktet for ejendommens overgang til erhvervsmæssigt brug, vil være private lån med pant i virksomhedens aktiver.

Dette problem løser man i lovforslaget. Men dette forudsætter dog, at lånet flyttes ultimo samme år, som ejendommen overgår til virksomhedsordningen. Det flyttede lån vil dermed skulle anses for en hævning i virksomhedsordningen.

Man burde generelt løse problemet med, at man kan nettopostere disse transaktioner. Dette er der redegjort for i tidligere høringssvar.

#### **Genoptagelser**

Man foreslår en ny mulighed for at genoptage ansættelserne for 2013 – 2015 inkl.

Dette er en hensigtsmæssig måde at løse problemerne for de skatteydere, der ikke fuldt ud har været klar over lovændringernes konsekvenser. De ændrede regler og fortolkninger, der er resultatet af nærværende lovforslag samt en række bindende svar fra Skatterådets i det seneste års tid, kan på denne måde bedre indpasses i disponeringerne i virksomhedsskatteloven. Det må også anses for hensigtsmæssigt med en tidsfrist til 1. juli 2017.

I nogle tilfælde omfatter en hensigtsmæssig disponering i virksomhedsskatteloven imidlertid et fravalg af virksomhedsordningen i et enkelt år og derefter en genstart af virksomhedsordningen.

Man bør derfor inden for samme tidsfrist kan fravælge virksomhedsordningen for et eller flere af de pågældende år.

Som reglerne er i dag jf. § 2 stk. 2, vil man efter 1. juli 2016 ikke kunne fravælge virksomhedsordningen for 2013 og 2014.

#### **Terminskontrakter m.m.**

Jeg er på det seneste blevet opmærksom på en særlig fortolkningsmæssig usikkerhed om afgrænsningen af, hvad der er "gæld" ifølge § 10 stk. 6 og fremover i relation til § 4 b, stk. 1.

Problemet opstår i relation til terminskontrakt m.m. jf. kursgevinstlovens § 29 – 33.

Der er formentlig et tilsvarende problem i relation til private løbende ydelser jf. ligningslovens § 12 B, som er sikret ved pant i virksomhedens aktiver. Dette forhold omtales dog ikke nærmere her.

Terminskontrakter anses for erhvervsmæssige, hvis de vedrører den erhvervsmæssige virksomhed jf. kursgevinstlovens § 32, stk. 1, sidste del af 2. punktum.

Der er pt. en stor fortolkningsmæssig usikkerhed om, hvornår en swapaftale kan anses for erhvervsmæssig eller ej. Skatterådet traf en række bindende svar på dette område omkring 2006 – 2009. Ifølge disse bindende svar blev bl.a. aftaler, der havde til hensigt et reducere finansieringsudgifterne, anset for erhvervsmæssige. Det ser dog ud til, at Landsskatteretten ikke vil efterleve disse afgørelser. Nogle af sagerne er i dag til afgørelse ved domstolene. SKAT har således meddelt i Juridisk Vejledning for 2016, at man afventer disse domstolsafgørelser, hvorefter man vil udsende et nyt styresignal.

Omfattet af disse regler om terminskontrakter er bl.a. swapaftaler, som kan omfatte et "bytte" af en variabel rente til en fast rente. Skatteyder betaler efter swapaftalen en fast rente beregnet af swap aftalens hovedstol og modtager en variabel rente af hovedstolen. Den modtagne variable rente svarer ofte nogenlunde til den faktisk betalte rente på det erhvervsmæssige lån. Økonomisk svarer dette derfor samlet set til, at renten på det faktiske lån med variabel rente er ændret til en fast rente.

I nogle aftaler bytter man også valuta og dermed bytter man f.eks. en rente i DKK med en rente i CHF.

Efter praksis skal de erhvervsmæssige kontrakter placeres i virksomhedsordningen, medens de ikke erhvervsmæssige kontrakter skal placeres uden for virksomheden. Denne praksis fremgår bl.a. SKM2010.110.SR.

Hvis man efterfølgende ændrer de faktiske lån, herunder ændrer fra et lån i DKK til EURO, anses swapaftalen efter praksis ikke længere for erhvervsmæssig. Hvis man senere tilpasser de faktiske lån til swapaftalen, vil dette næppe modsætningsvis kunne medføre, at swapaftalen fremover vil blive anset for erhvervsmæssig. Dog næppe afgørelser vedr. denne problemstilling.

Hvis en swapaftale ændres fra erhvervsmæssig til ikke-erhvervsmæssig, vil dette efter praksis medføre, at aftalen skal flyttes ud af virksomhedsordningen. Hvis aftalen har en negativ markedsværdi, vil dette i relation til virksomhedsordningen være et indskud i virksomhedsordningen. Dette indskud placeres på indskudskontoen.

Hvis/når man senere hæver midler i virksomhedsordningen til betaling af renteforskellen mellem en variabel rente og en fast rente i swapaftalen, vil dette være en hævning i den alm. hæverækkefølge jf. § 5.

De fleste fast rente swapaftaler har i dag ofte en betydelig negativ markedsværdi.

Pengeinstituttet, som formidler aftalerne og garanterer betalingen over for den endelige investor, som er modparten i aftalen, har ofte stillet krav om sikkerhed for betalingerne. Denne sikkerhed vil ofte være et ejerpantebrev i en erhvervsmæssig anvendt ejendom.

Det fortolkningsmæssige problem i disse tilfælde er, om swapaftalen skal anses for "gæld" jf. den nuværende bestemmelse i 10, stk. 6 og jf. den nye bestemmelse i § 4 b, stk. 1.

Hvis swapaftalen skal sidestilles med en "gæld" efter disse bestemmelser vil en flytning af en swapaftale til en placering uden for virksomhedsordningen være omfattet af § 10, stk. 6 (fremover efter § 4 b, stk. 1).

Dette vil i så fald skulle anses for en yderligere hævning i virksomhedsordningen. Når/hvis man senere hæver beløb i virksomheden til betaling af renteforskellen mellem en variabel rente og en fast rente på denne swapaftale, vil der atter være tale om en hævning efter § 4 a.

En flytning af swapaftalen ud af virksomhedsordningen har dog ikke tilført privatområdet nogen likviditet.

Der er en række forhold, som kan tale for, at terminskontrakter ikke skal anses for en "gæld". I bl.a. SKM2010.110.SR omtales kontrakten således som et aktiv. Da markedsværdien af kontrakten kan være negativ, vil der reelt være tale om et "negativt aktiv".

Markedsværdien af terminskontrakter kan endvidere – afhængig af markedsudviklingen – skifte mellem en negativ og en positiv værdi.

Hvis der f.eks. er erhvervsmæssige lån, der matcher f.eks. ¾ del af kontrakten, anses hele kontrakten ifølge praksis for at være en privat kontrakt. Ved denne fortolkning har man i betydelig udstrækning henset til § 1, stk. 3 om, at blandet anvendte aktiver i sin helhed henregnes til privat området medmindre, der konkret er gjort en undtagelse herfra i § 1, stk. 3. Man har i praksis således ikke accepteret en deling af kontrakten mellem en privat og erhvervsmæssig del af kontrakten. I modsætning hertil kan ét lån forholdsmæssigt deles mellem virksomheden og privat.

Et lån, som optages til finansiering af køb af private aktiver, kan placeres i virksomheden med de konsekvenser, at der er tale om en hævning i virksomhedsordningen. Dette er jo hele forudsætningen for lovgivningen i 2014. Hvis man skal bruge midler i privat regi, som fremskaffes ved optagelsen af et lån med sikkerhed i virksomhedens aktiver, bør dette lån som udgangspunkt placeres i virksomhedsordningen, hvorefter man hæver beløbet via den alm. hæverækkefølge.

Lovgivningen skal tilskynde til denne fremgangsmåde og dermed forhindre, at man fremover optager lån med sikkerhed i virksomhedens aktiver, og hvor lånet placeres i privat regi.

Hvis ikke erhvervsmæssige terminskontrakter jf. kursgevinstlovens § 32, stk. 1, sidste del af 2. punktum, der er sikret med pant i virksomhedens aktiver, skal anses for "lån", bør man kunne placere disse kontrakter i virksomhedsordningen. Dette bør gælde, medmindre kontrakten efter en konkret vurdering er med til at skabe likviditet i privat området, dvs. på samme måde, som kaution normalt ikke er omfattet af § 10, stk. 6, medmindre kautionen efter en konkret vurdering er med til at skabe likviditet i privat området.

Problemet vil dog også kunne løses på andre måder.

#### **Omprioritering.**

Omprioriteringsreglen i § 10, stk. 9 (fremover i lovforslagets overgangsbestemmelser m.m. § 16, stk. 8) burde også gælde efter 2017 og burde også omfatte lån omfattet af § 10, stk. 6 fremover lån omfattet af § 4 b, stk. 1.

I relation til stuehuslån vil man ofte have en omprioriteringsmulighed også efter 2017 dog maksimalt op til værdien af stuehuset på tidspunktet for en ny låneoptagelse. Derfor burde også alle andre private lån med sikkerhed i virksomhedens aktiver kunne omprioriteres.

Med venlig hilsen

  
Khud Maegaard

**Fra:** Willy Rasmussen <wr@dif.dk>  
**Sendt:** 30. marts 2016 18:07  
**Til:** JP-Jura og Samfundsøkonomi  
**Emne:** Høring - Forslag til lov om ændring af lov om indkomstbeskatning af aktieselskaber m.v., aktieavancebeskatningsloven, virksomhedsskatteloven og forskellige andre love samt ophævelse af lov om investeringsfonds  
**Vedhæftede filer:** SDIF-PRT0316033015330.pdf

Skatteministeriet  
 Att. Sune Fomsgaard

Ved mail af 28. oktober 2015 fremsendte DGI på vegne af DGI, Dansk Ungdoms Fællesråd og Danmarks Idrætsforbund (DIF) de tre organisationers bemærkninger til udkast til lovforslag om ændring af selskabsskatteloven, som betyder, at foreninger fremover kan sætte (eller allerede har gjort det) solcelleanlæg med en samlet kapacitet på 25 kW op på forenings/-klubhuset uden at miste deres generelle skattefrihed. Kopi af den nævnte mail er vedhæftet denne mail.

Efter at vi i DGI og DIF har haft lejlighed til nærmere at sætte os i ind i lovforslagets konsekvenser, viser vores sonderinger og undersøgelser, at den foreslåede kapacitetsgrænse på 25 kW ikke løser alle de utilsigtede virkninger, der i dag eksisterer på dette område. Den foreslåede grænse på 25 kW vil ganske givet betyde, at ingen lokale foreninger med et almindeligt solcelleanlæg på taget fremover risikerer at blive betragtet som et elselskab i skattemæssig forstand. Men der findes jo også store landsdækkende organisationer med dertil hørende administrationsbygninger, hvor man godt kan forestille sig, at der kan være behov for et solcelleanlæg med en kapacitet på mere end 25 kW, hvis en sådan organisation gerne vil være med på den grønne bølge, og i så høj grad som det er teknisk muligt være selvforsynende med el fra eget solcelleanlæg.

Med henvisning til ovenstående har DGI og DIF derfor nu følgende bemærkninger til det fremsatte lovforslag. Vi foreslår, at den generelle effektgrænse på 25 kW ikke skal gælde for almennyttige og almenvelgørende foreninger og organisationer (store som små) således, at sådanne foreninger og organisationer alene vil være skattepligtige af indtægter af deres eventuelle salg af elektricitet til el-nettet uden, at deres øvrige "foreningsindtægter" også bliver skattepligtige.

Med hensyn til afgrænsningen af hvilke velgørende og almennyttige foreninger og organisationer der, efter vores forslag, kan undgå at være underlagt 25 kW begrænsningen, forestiller vi os, at det skal være foreninger m.fl., der efter bestemmelserne i momslovens § 13, stk. 1, nr. 17 og nr. 21 efter fast praksis betragtes som foreninger mv., der har et velgørende eller almennyttigt formål, som, jfr. SKAT's Juridiske Vejledning, f.eks. kan være:

- sygdomsbekæmpelse
- forebyggende børne- og ungdomsforsorg
- ulandshjælp
- kirkeligt arbejde
- amatøridrætsarbejde
- sikring af et øsamfunds overlevelse.

Venlig hilsen

WILLY RASMUSSEN



SPECIALKONSULENT



[WWW.DIF.DK](http://WWW.DIF.DK)  
[T 43 26 20 36](tel:+4543262036)

[WR@DIF.DK](mailto:WR@DIF.DK)  
[M 24 61 98 88](tel:+4524619888)



image

Fra: Sune Fomsgaard [<mailto:SF@skm.dk>]

Sendt: 23. februar 2016 15:44

Til: [samfund@advokatsamfundet.dk](mailto:samfund@advokatsamfundet.dk); [ae@ae.dk](mailto:ae@ae.dk); Margrethe Nørgaard <[Margrethe.Noergaard@Skat.dk](mailto:Margrethe.Noergaard@Skat.dk)>; JP-Retssikkerhed <[Retssikkerhed@Skat.dk](mailto:Retssikkerhed@Skat.dk)>; [info@cepos.dk](mailto:info@cepos.dk); [cevea@cevea.dk](mailto:cevea@cevea.dk); DIF <[dif@dif.dk](mailto:dif@dif.dk)>; [info@shipowners.dk](mailto:info@shipowners.dk); [info@danskbyggeri.dk](mailto:info@danskbyggeri.dk); [de@de.dk](mailto:de@de.dk); [hoeringssager@danskerhverv.dk](mailto:hoeringssager@danskerhverv.dk); [mail@danskfjernvarme.dk](mailto:mail@danskfjernvarme.dk); [danskgartneri@danskgartneri.dk](mailto:danskgartneri@danskgartneri.dk); [info@d-i-f.dk](mailto:info@d-i-f.dk); [mail@danskeadvokater.dk](mailto:mail@danskeadvokater.dk); [danskehavne@danskehavne.dk](mailto:danskehavne@danskehavne.dk); [info@danskevv.dk](mailto:info@danskevv.dk); [danva@danva.dk](mailto:danva@danva.dk); [di@di.dk](mailto:di@di.dk); [dvca@dvca.dk](mailto:dvca@dvca.dk); [info@ejendomsforeningen.dk](mailto:info@ejendomsforeningen.dk); [sekretariat@ejerlederne.dk](mailto:sekretariat@ejerlederne.dk); [letbyrder@erst.dk](mailto:letbyrder@erst.dk); [post@finansogleasing.dk](mailto:post@finansogleasing.dk); [mail@finansraadet.dk](mailto:mail@finansraadet.dk); [fp@forsikringogpension.dk](mailto:fp@forsikringogpension.dk); [fsr@fsr.dk](mailto:fsr@fsr.dk); [mbi@fsr.dk](mailto:mbi@fsr.dk); [hoering@horesta.dk](mailto:hoering@horesta.dk); [hvr@hvr.dk](mailto:hvr@hvr.dk); [ibis@ibis.dk](mailto:ibis@ibis.dk); [kontakt@kraka.org](mailto:kontakt@kraka.org); [info@ifb.dk](mailto:info@ifb.dk); [info@if.dk](mailto:info@if.dk); [sekretariatet@lopi.dk](mailto:sekretariatet@lopi.dk); [trbs@ms.dk](mailto:trbs@ms.dk); [ms@ms.dk](mailto:ms@ms.dk); [mail@realkreditforeningen.dk](mailto:mail@realkreditforeningen.dk); [rr@realkreditraadet.dk](mailto:rr@realkreditraadet.dk); [skat@seges.dk](mailto:skat@seges.dk); Skatteanstyrelsen <[sanst@sanst.dk](mailto:sanst@sanst.dk)>; Jesper Kiholm Andersen <[Jesper.Kiholm@Skat.dk](mailto:Jesper.Kiholm@Skat.dk)>; [info@dgi.dk](mailto:info@dgi.dk); [fmf@fmf.dk](mailto:fmf@fmf.dk); 'info@skatteborgerne.dk' <[info@skatteborgerne.dk](mailto:info@skatteborgerne.dk)>

Cc: Jesper Leth Vestergaard <[Jesper.L.Vestergaard@skm.dk](mailto:Jesper.L.Vestergaard@skm.dk)>; Frederik Lytzen <[FL@skm.dk](mailto:FL@skm.dk)>; Sune Fomsgaard <[SF@skm.dk](mailto:SF@skm.dk)>

Emne: Høring - Forslag til lov om ændring af lov om indkomstbeskatning af aktieselskaber m.v., aktieavancebeskatningsloven, virksomhedsskatteoven og forskellige andre love samt ophævelse af lov om investeringsfonds

Til rette vedkommende,

**Vedhæftet** er følgende dokumenter vedrørende forslag til lov om ændring af lov om indkomstbeskatning af aktieselskaber m.v., aktieavancebeskatningsloven, virksomhedsskatteoven og forskellige andre love samt ophævelse af lov om investeringsfonds (Tilpasning i forhold til EU-retten med hensyn til genbeskatning af underskud i faste driftsteder, definition af datterselskabsaktier og nedsættelse af indkomstskattesatsen på udgående udbytter samt indgreb mod omgåelse af udbyttebeskatningen i forbindelse med investering i investeringsinstitutter, justering af indgrebet i virksomhedsordningen og andre justeringer af erhvervsbeskatningen):

- 1) Høringsbrev
- 2) Høringsliste
- 3) Resumé af lovforslaget
- 4) Lovforslaget

I høringsbrevet beder Skatteministeriet venligst om, at eventuelle bemærkninger til lovforslaget sendes til [juraogsamfundsoekonomi@skm.dk](mailto:juraogsamfundsoekonomi@skm.dk) senest onsdag den 30. marts 2016.

Med venlig hilsen

**Sune Fomsgaard**  
Fuldmægtig  
Selskab, Aktionær og Erhverv

Tel. +45 72 37 09 07

Mail [SF@skm.dk](mailto:SF@skm.dk)

 cid:image014.png@01D17DD5.E1BC11C0

Skatteministeriet/Ministry of Taxation  
Nicolai Eigtveds Gade 28  
DK 1402 - København K

Mail [skm@skm.dk](mailto:skm@skm.dk)

Web [www.skm.dk](http://www.skm.dk)

**Fra:** Søren Riiskjær <soeren.riiskjaer@dgi.dk>  
**Sendt:** 28. oktober 2015 15:43  
**Til:** JP-Jura og Samfundsøkonomi  
**Cc:** Søren Gisselmann (sgi@duf.dk); Rasmus Lyhne Ibsen (rli@dif.dk)  
**Emne:** Høringssvar vedr. j.nr. 15-1386553.

Tak for det tilsendte forslag til lov om ændring af lov om indkomstbeskatning af aktieselskaber m.v., aktieavancebeskatningsloven og forskellige andre love samt ophævelse af lov om investeringsfonds (Justering af erhvervsbeskatningen og tilpasning i forhold til EU-retten m.v.). *Dansk Ungdoms Fællesråd, Danmarks Idrætsforbund* og *DGI* har i fællesskab gennemgået lovforslaget. Vi konstaterer med tilfredshed, at foreninger i henhold til lovforslaget kan have skattepligtig indkomst ved salg af el, uden at de anses for at drive elvirksomhed. Vi hilser ændringen velkommen og har ikke yderligere bemærkninger.

Venlig hilsen

**Søren Riiskjær**  
Idrætspolitisk chef



**DGI Ledelsessekretariat** | Vingsted Skovvej 1 | 7182 Bredsten  
Direkte 79 40 40 95 | Mobil 20 23 66 61  
[sr@dgi.dk](mailto:sr@dgi.dk) | [www.dgi.dk](http://www.dgi.dk)



**Fra:** Jacob K. Clasen <JC@shipowners.dk>  
**Sendt:** 30. marts 2016 17:08  
**Til:** JP-Jura og Samfundsøkonomi  
**Emne:** Forslag til lov om ændring af lov om indkomstbeskatning af aktieselskaber m.v., aktieavancebeskatningsloven, virksomhedsskatteloven og forskellige andre love samt ophævelse af lov om investeringsfonds (L 123)

Vi takker for muligheden for at kommentere på forslaget.

Vi har følgende bemærkninger hertil særligt vedr. datterselskabsaktier:

- 1) Vi henviser til lovforslagets § 3 nr. 1. Ifølge lovforslaget kræves det, at Danmark har indgået en dobbeltbeskatningsaftale eller der skal være en aftale om udveksling af oplysninger. Hensynet er at de danske skattemyndigheder skal kunne foretage en effektiv ligning af de oplysninger, der er lagt til grund ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Dette hensyn synes at kunne tilgodeses ved, at de foreslåede regler også fritager tilfælde hvor skatteyderen selv kan tilvejebringe de efterspurgte oplysninger eller hvor SKAT, med rimelige midler, selv kan tilvejebringe oplysningerne. Vi finder det ikke rimeligt at lempelsen kobles op på indgåede aftaler – særligt når danske virksomheder ingen indflydelse har på hvilke lande, der indgår aftaler med.
- 2) Forslaget anfører, at der både skal være en subjektiv og objektiv skattepligt i det pågældende land. En af betingelserne er, at skattesystemet skal være ligesom det danske indkomstbaserede system, hvor nettobeløbet beskattes. Hertil bemærkes, at flere tredjelande har skattesystemer, hvor omsætningen beskattes (bruttobeskatning), herunder kan beskatningen være af en betydelig størrelse. Rederiforeningen kan ikke se nogen begrundelse for, at disse lande ikke omfattes. Det foreslås, at bestemmelsen justeres, således at den subjektive og objektive skattepligt inkluderer alle skattesystemer og ikke begrænses til kun at gælde ved en nettoindkomstopgørelse.
- 3) Vi sætter pris på Skatteministeriets bekræftelse af at gevinster ved overgang fra portefølje- til datterselskabsaktier ikke udløser beskatning. Vi skal bede Skatteministeriet bekræfte, at dette også gælder ved aktiers statusskifte som følge af, at der er indgået en udvekslingsaftale eller en dobbeltbeskatningsaftale i perioden mellem 1/1 2010 - 23/2 2016.

Venlig hilsen

Jacob K. Clasen  
 Underdirektør/Director  
 Politik og Analyse/Politics and Analysis  
 Danmarks Rederiforening / Danish Shipowners' Association  
 Amaliegade 33  
 DK-1256 Copenhagen K  
 Mobile: +45 30 23 19 73  
 E-mail: [jc@shipowners.dk](mailto:jc@shipowners.dk)  
 Twitter: @ClasenK

 Igangværende: Projekter: Rederiforeningen: STATIONARY: logos: Logos together: DS\_R10\_BR\_full.eps

Skatteministeriet  
Nicolai Eigtveds Gade 28  
1402 København K,  
pr. mail [juraogsamfundsoekonomi@skm.dk](mailto:juraogsamfundsoekonomi@skm.dk)

31. marts 2016

**Høring vedr. forslag til lov om ændring af lov om indkomstbeskatning af aktieselskaber m.v., aktieavancebeskatningsloven, virksomhedsskatteloven og forskellige andre love samt ophævelse af lov om investeringsfonds (j. nr. 15-1386553).**

Dansk Byggeri har ingen bemærkninger til den del af lovforslaget, der vedrører at bringe erhvervsbeskatningen i **overensstemmelse med EU-retten**.

Dansk Byggeri er betænkelig ved den foreslåede **ændring af udbyttebeskatning ved investering via investeringsinstitutter**. Lovkomplekset burde snarere underkastes et nærtbetrækt og indgå i den kommende erhvervsbeskatningsreform. En stor del af de eventuelle problemer, der kan konstateres vedrørende de gældende skatteregler for investeringsinstitutter bunder i det forhold, at vi i Danmark – i modsætning til nabolandene – i det hele taget har valgt at opkræve kildeskat på institutionelle investorer. Under alle omstændigheder er det vores opfattelse, at de problemer, der – med gigantisk provenutab for statskassen til følge – har været omkring udbyttebeskatningen i Danmark, primært skyldes den mangelfulde håndhævelse af det gældende regelsæt, og ikke selve lovgivningen.

Dansk Byggeri kvitterer for, at der som konsekvens af afgørelser i Skatterådet, foreslås en **justering af indgrebet i virksomhedsordningen** fra 2014, der i store træk trækker i positiv retning, om end man efter vores opfattelse ikke kommer helt i mål med at gøre virksomhedsordningen tilstrækkelig tidssvarende og erhvervsvenlig. Som lovforslaget er formuleret, bliver erhvervsdrivende ramt af dobbeltbeskatning, hvis de søger at komme ud af et låneforhold med en sikkerhedsstillelse omfattet af stramningerne. Det forekommer i Dansk Byggeris optik at være u hensigtsmæssigt, så vi foreslår, at man søger at lempe konsekvenserne for de erhvervsdrivende, der vil indfri et låneforhold og annullere den tilhørende sikkerhedsstillelse. Dansk Byggeri frygter, at stramningerne over for sikkerhedsstillelser vil virke hæmmende på generationsskifter, eftersom sælgers almindelige sikkerhedsstillelse eller kautiønering over for købers bank risikerer at blive ramt.

Endelig vil vi opfordre til, at Skatteministeriet tilføjer eksempler, der kan illustrere de forskellige elementer af L 123. Det er et meget komplekst retsområde og både skatteydere og skattemyndigheder vil have gavn af så meget vejledning som muligt fra Skatteministeriet.

Dansk Byggeri har derudover ingen bemærkninger til lovforslaget.

Med venlig hilsen  
Dansk Byggeri



Bo Sandberg, cheføkonom

Skatteministeriet  
Att.: Jesper Leth Vestergaard  
Nicolai Eigtveds Gade 28  
1402 København K

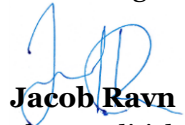
30. marts 2016

## **Lovforslag om genbeskatning af underskud m.m.**

Dansk Erhverv har den 23. februar 2016 modtaget et lovforslag om ændring af lov om indkomstbeskatning af aktieselskaber m.v., aktieavancebeskatningsloven, virksomhedsskatteloven og forskellige andre love samt ophævelse af lov om investeringsfond i høring.

Lovforslaget giver ikke Dansk Erhverv anledning til nogen umiddelbare bemærkninger.

Med venlig hilsen



**Jacob Ravn**  
Skattepolitisk chef

Skatteministeriet  
Nicolai Eigtveds Gade 28  
1402 København K

**Dansk Industri**  
Confederation of Danish Industry

## Høringssvar - L123 Forslag til lov om ændring af lov om indkomstbeskatning af aktieselskaber m.v., aktieavancebeskatningsloven og forskellige andre love samt ophævelse af lov om investeringsfonds, j.nr. 15-1386553

Skatteministeriet har ved brev af 23. februar 2016 anmodet om eventuelle bemærkninger til ovennævnte fremsatte lovforslag.

På baggrund af de modtagne høringssvar til udkastet til lovforslag er der foretaget en lang række justeringer i det fremsatte lovforslag. De modtagne høringssvar er imødekommet på en lang række punkter, jf. [høringsskema](#), hvilket efter DI's opfattelse klart har forbedret lovforslaget.

Ifølge bemærkningerne til det fremsatte lovforslag er et overordnet formål:

*"at skabe klarhed om retstilstanden på en række områder i erhvervsbeskatningen. Regeringen ønsker at tilvejebringe så entydige regler som muligt på de enkelte områder, så virksomhederne med rimelig sikkerhed ved, hvad der gælder."*

DI kvitterer for denne hensigtserklæring. Erhvervsbeskatningen er blevet meget komplicerede over de seneste mange år, hvilket indebærer retsusikkerhed samt øgede administrative byrder for erhvervslivet og den offentlige forvaltning.

Det må dog konstateres, at de omhandlede forslag, herunder ikrafttrædelsesbestemmelserne, primært er mindre justeringer af i forvejen komplekse regler, og desværre ikke bidrager afgørende til at gøre reglerne mere overskuelige.

### Justeringen af definitionen af datterselskabsaktier

Det er positivt, at det er præciseret, at lovforslaget ikke skal medføre overgangsbeskatning for de omhandlede aktier, jf. bemærkningerne til lovforslagets § 16.

I forhold til datterselskaber i lande, hvor der i perioden fra 1. januar 2010, jf. lovforslagets § 16, stk. 4, er indgået informationsudvekslingsaftaler, ser DI det gerne præciseret for klarhedens skyld, at dette ikke kan udløse overgangsbeskatning.



DI skal desuden foreslå, at lovforslaget justeres således, at et dansk selskab stilles som om, der var indgået en informationsudvekslingsaftale, såfremt det danske selskab overfor skattemyndighederne selv fremlægger de oplysninger, som ville være omfattet af en informationsudvekslingsaftale. I det tilfælde, ses der ikke nogen grund til at stille det danske selskab ringere, blot fordi Danmark og den pågældende stat ikke har eller havde indgået en informationsudvekslingsaftale.

I forhold til betingelsen om, at datterselskabet er selskabsskattepligtigt, er bemærkningerne til lovforslagets § 3, nr. 1, blevet formuleret unødvendigt restriktivt, særligt følgende:

*”Med selskabsbeskatning menes et selskabsskattesystem, der ligesom den danske selskabsbeskatning er indkomstbaseret, det vil sige, at der sker en opgørelse af selskabets indtægter og udgifter, og nettobeløbet beskattes.”*

Denne formulering kan skabe problemer f.eks. i forhold til udviklingslande med et simpelt skattesystem, eksempelvis i tilfælde hvor beskatningen sker helt eller delvist på grundlag af omsætning. Formuleringen kan også skabe tvivl i forhold til selskabsbeskatningen i udviklede lande som f.eks. Estland, hvor beskatning først sker ved udlodning og i princippet kan udskydes tidsubegrænset (beskrivelse [her](#)).

DI ser det også gerne præciseret, at f.eks. mellemholdingselskaber med primær indkomst i form af udbytte, som ikke beskattes, kan opfylde betingelsen. I tilfælde hvor indkomsten er beskattet i driftsselskabet, er der ikke grundlag for at stille krav om beskatning i et mellemholdingselskab i et andet land.

### **De to forslag vedrørende udbyttebeskatning i forhold til investeringsinstitutter og ombytning af investeringsbeviser**

Danmark opkræver som udgangspunkt kildeskat af de aktieudbytter, som danske selskaber udlodder til udenlandske porteføljeinvestorer.

Nogle udenlandske investorer kan fradrage den danske kildeskat i deres skattebetaling i hjemlandet. For sådanne investorer medfører den danske kildeskat alene en belastning i form af de administrative omkostninger, der måtte være forbundet med at opnå lempelsen for den danske kildeskat.

Har den udenlandske investor derimod ikke mulighed for at fradrage den danske kildeskat i skatten hjemme, så vil den danske kildeskat reducere den udenlandske investors udbytte efter skat. Dette gælder eksempelvis institutionelle investorer (Collective Investment Vehicles” CIV’s ), der typisk ikke betaler skat på selskabsniveau.

Skatteministeriet synes ikke at være opmærksom på, at hvis der i dag er udenlandske investorer, der forsøger at omgå kildeskatten via de regler, der nu ændres, så må det være fordi, den danske kildeskat reducerer de pågældende investorers efter-skat-afkast.

Det betyder, at det fremsatte lovforslag vil lede til, at de pågældende investorer vil forlange et højere afkast før skat, når de investerer i danske investeringsinstitutter. Såfremt



danske investeringsinstitutter i højere grad end udenlandske investeringsinstitutter investerer i danske virksomheder, så vil forslaget forringe danske virksomheders adgang til finansiering. Det vil reducere det indenlandske produktionsapparat pr. medarbejder. Hvilket på sigt slår ud i en lavere produktivitet og dermed et lavere dansk lønniveau og lavere velstand.

DI ønsker specifikt at fremhæve, at forslaget risikerer at lede til, at de såkaldt alternative investeringsfonde vil flytte til udlandet. DI mener ikke, der er grund til at mistænkeliggøre kapitalfonde, venturefonde og hedgefonde. Tiltag der reducerer udenlandske investorerers afkast fra sådanne danske fonde risikerer at ramme unoterede mindre og mellemstore selskabers adgang til finansiering.

Samtidig ønsker DI at gøre opmærksom på, at de udenlandske porteføljeaktionærer stadig på helt lovlig vis vil kunne undgå dansk kildeskat. Det hænger sammen med, at de udenlandske porteføljeaktionærer ikke er skattepligtige til Danmark af den avance, som de opnår på danske aktier. Derfor vil den udenlandske porteføljeaktionærer stadig på helt lovlig vis kunne undgå den danske kildeskat ved at afstå investeringsbeviset/aktien inden udbyttedatoen og derefter tilbagekøbe aktien umiddelbart efter udbyttedatoen. Dermed vil udbyttet blive transformeret til en aktieavance, der er ikke er skattepligtig i Danmark.

Såfremt de pågældende udenlandske porteføljeaktionærer på denne vis undgår kildeskatten, vil tiltaget ikke lede til et merprovenu til den danske statskasse, men alene forøge de (transaktions)omkostninger, der er knyttet til investeringer i danske investeringsinstitutter. Det er væsentligt at understrege, at tiltaget også i dette tilfælde vil reducere det indenlandske produktionsapparat pr. medarbejder og dermed den indenlandske velstand.

DI vil gerne benytte lejligheden til at opfordre regeringen til på linje med en række andre EU-lande herunder Polen, Frankrig, Belgien, Finland og Sverige at fritage udenlandske institutionelle investorer (CIV's) etableret inden for EU/EØS eller i et land, som Danmark har en dobbeltbeskatningsoverenskomst med. Som beskrevet ovenfor vil sådanne investorer typisk ikke kunne fradrage den danske kildeskat i skatten hjemme, hvorfor kildeskatten i særlig grad belaster udenlandske institutionelle investorer.

Kildeskatten på udenlandske institutionelle investorer vurderes ikke bare at reducere dansk vækst og velstand. De danske skatteregler er også under pres fra EU. Det skyldes, at visse *danske* investeringsforeninger kan blive fritaget for at betale dansk kildeskat, mens det slet ikke er muligt for udenlandske. EU-Kommissionen har på denne baggrund kritiseret Danmark for at diskriminere visse udenlandske investeringsforeninger. En fritagelse af udenlandske institutionelle investorer fra dansk kildeskat vil imødekomme denne kritik.

### **Nedsættelse af beskatningen til visse udenlandske selskaber**

Det er fortsat DI's opfattelse, at det kan være i strid med EU-retten alene at nedsætte beskatningen af udbytter i lovforslagets § 1, nr. 6, fra 27 pct. til 22 pct. Der henvises til DI høringssvar af 3. november 2015 vedrørende udkastet til lovforslag inden fremsættelsen.

**Virksomhedsskatteloven**

For så vidt angår forslagene i lovforslaget angående virksomhedsordningen kan DI generelt tilslutte sig bemærkningerne i høringssvaret af 18. marts 2016 fra Landbrug & Fødevarer.

Med venlig hilsen

Sune Hein Bertelsen  
Chefkonsulent, advokat

Skatteministeriet  
Nicolai Eigtveds Gade 28  
1402 København K

Dansk Revision Viborg  
registreret revisionsaktieselskab  
Agerlandsvej 16  
DK-8800 Viborg  
viborg@danskrevision.dk  
www.danskrevision.dk  
Telefon: +45 87 25 53 00  
Telefax: +45 86 62 50 99  
CVR: DK 20 33 63 90  
Bank: 7670 4910654

Viborg, 29. marts 2016.

**Høring over udkast til lovforslag L 123 om indkomstbeskatning af aktieselskaber m.v. aktieavancebeskatningsloven, virksomhedsskatteloven og forskellige andre love samt ophævelse af lov om investeringsfond.**

Jørgen D. Johansen  
Direkte: +45 87 25 53 22  
Mail: JDJ@danskrevision.dk

Den 23. februar 2016 fremsendte Skatteministeriet ovennævnte lovforslag i høring.

I denne forbindelse skal jeg fremkomme med følgende bemærkninger til § 12 i lovforslaget, hvor der i virksomhedsskattelovens indsættes en nyt § 4b stk. 4. med følgende tekst:

*"Stk.1 finder ikke anvendelse for gæld med pant i fast ejendom, der tidligere har tjent til bolig for den skattepligtige, hvis gælden indskydes i virksomhedsordningen i samme indkomstår som ejendommen.«*

I bemærkningerne til lovforslaget under punkt 2.8.2 " Regler om sikkerhedsstillelse" anføres følgende:

*" Endelig foreslås det, at der indføres endnu en undtagelse til den foreslåede regel om overførsel ved sikkerhedsstillelse. Formålet hermed er at sikre, at den midlertidige sikkerhedsstillelse, der reelt opstår, når en tidligere privat bolig, hvori der er optaget prioritetsgæld, udlejes, og dermed indgår i en eksisterende virksomhedsordning, ikke omfattes af reglen, fordi gælden efter de gældende regler anses for indskudt på et senere tidspunkt. Undtagelsen finder kun anvendelse, hvis den skattepligtige indskyder prioritetsgælden i samme indkomstår, som ejendommen indskydes i virksomhedsordningen."*

Under "Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser" anføres under § 12 nr. 2:

*"Det foreslås i § 4 b, stk. 4, at indsætte en undtagelse til den foreslåede § 4 b, stk. 1, hvorefter sidstnævnte ikke finder anvendelse for gæld med pant i fast ejendom, der tidligere har tjent til bolig for den skattepligtige, hvis gælden indskydes i virksomhedsordningen i samme indkomstår som ejendommen. Baggrunden for undtagelsen er den midlertidige sikkerhedsstillelse, der opstår, når den skattepligtige indskyder en ejendom med prioritetsgæld i virksomhedsordningen, og som reelt skyldes to forhold i virksomhedsordningen, **nemlig at indskud af aktiver og passiver behandles som to forskellige dispositioner**, og at indskud af fast ejendom sker med virkning fra det tidspunkt, hvor den overgår til erhvervsmæssig brug (f.eks. udlejning), mens indskud af gæld sker med virkning ultimo indkomståret. Den foreslåede regel betyder således, at skattepligtige ikke har gjort brug af værdier i virksomhedsordningen efter den foreslåede § 4 b, stk. 1, i virksomhedsskatteoven, når der er tale om en midlertidig sikkerhedsstillelse, der opstår, når en fast ejendom, der tidligere har tjent som bolig for den skattepligtige, udlejes, og dermed indgår i virksomhedsordningen, og der er optaget prioritetsgæld i den faste ejendom. For, at en midlertidig sikkerhedsstillelse omfattes af den foreslåede undtagelse i § 4 b, stk. 4, er det en betingelse, at den faste ejendom tidligere har tjent til bolig for den skattepligtige, og at gælden indskydes i virksomhedsordningen i samme indkomstår, som den faste ejendom er indskudt i virksomhedsordningen."*

Såfremt lovforslaget vedtages i den nuværende form, vil dette medføre følgende forhold:

Når en skatteyder anvender virksomhedsordningen for sin virksomhed og samtidig er ejer af et parcelhus eller en blandet ejendom som bebos af skatteyder, og efterfølgende fraflytter den faste ejendom for herefter at udleje parcelhuset eller beboelsen i den blandede ejendom, vil dette medføre, at parcelhuset eller boligdelen i den blandede ejendom skal indskydes i virksomhedsskatteordningen.

Ved tvangsmæssigt at skulle indskyde parcelhuset eller boligdelen i den blandede ejendom kan det medføre en større beskatning af skattemæssig opsparet overskud, jf. virksomhedsskatteoven bestemmelser herom.

Parcelhuset eller beboelsen i den blandede ejendom, som har tjent til bolig for ejeren, og som efterfølgende udlejes, skal herefter indskydes i virksomhedsskatteordningen med virkning fra det tidspunkt, hvor den overgår til erhvervsmæssig brug, det vil sige fra udlejningstidspunktet.

Værdien af parcehuser eller beboelsen i den blandede ejendom skal tvangsmæssigt indskydes i virksomhedsskatteordning ved at værdien tillægges indskudskontoen.

Såfremt der er prioritetsgæld, der kan henføres til parcelhuset eller til boligdelene i den blandede ejendom, kan ejeren vælge at:

- Indskyde prioritetsgælden i virksomhedsskatteordningen
- Ikke at indskyde prioritetsgælden i virksomhedsskatteordningen. Gælden beholdes i privat regi.

Såfremt virksomhedsejeren vælger at indskyde prioritetsgælden i virksomhedsskatteordningen, vil prioritetsgælden være at betragte som en overførsel fra privatøkonomien til virksomhedsskatteordningen.

Den overførte prioritetsgæld vil medføre beskatning hos skatteyderen i form af fremrykning af beskatningen af tidligere års skattemæssige overskud.

Dette skyldes, at indskud af parcelhuset eller boligdelen i den blandede ejendom og indskud af prioritetsgælden i henhold til virksomhedsskattelovens bestemmelser, behandles som to forskellige dispositioner, det vil sige efter bruttoprincippet.

Hvis skatteyderen vælger ikke at indskyde prioritetsgælden i virksomhedsskatteordningen, vil skatteyderen blive beskattet, da der nu er etableret en sikkerhedsstillelse i virksomhedens aktiver (parcelhuset ) for prioritetsgæld, der ikke indgår i virksomhedsskatteordningen.

Prioritetsgælden vil også i denne situation blive betragtet som en overførsel fra virksomhedsskatteordningen til privatøkonomien, hvor der sker fremrykning af beskatningen af tidligere års skattemæssige opsparet overskud til følge.

At der anvendes et bruttoprincip ved indskud af parcelhuset eller boligdelen i en blandet ejendom, har uheldige konsekvenser for en virksomhedsejer, når de nævnte ejendomme overgår til erhvervsmæssig udlejning. Dette kan belyses ved følgende eksempel fra dagligdagen:

”En virksomhedsejer har gennem en årrække skattemæssigt opsparet kr. 1.500.000 i virksomhedsskatteordningen.

Virksomhedsejeren bor sammen med sin familie i et parcelhuse. Parcelhuset er vurderet til kr. 1.200.000. Der er i ejendommen tinglyst prioritetsgæld med en restgæld på kr. 1.100.000.

Familien købte et ny parcelhus, hvortil de flyttede. Efter fraflytningen blev parcelhus sat til salg. Det var ikke muligt at sælge parcehuset, hvorefter parcelhuset blev udlejet.

Udlejningen af parcelhuset medførte følgende skattemæssige konsekvenser for virksomhedsejeren:

Da virksomhedsejeren anvender virksomhedsskatteordningen, skal parcelhuset ved udlejningen indskydes i virksomhedsordningen, hvor indskudskontoen i virksomheden bliver forøget med kr. 1.200.000.

Ved indskud af prioritetsgælden på kr. 1.100.000, vil prioritetsgælden være at betragte som en overførsel fra virksomhedsordningen til privatøkonomien, der medfører beskatning af tidligere års opsparet overskud på:

Overførsel fra virksomhedsskatteordningen til til privatøkonomien, restgæld realkreditlån	kr.	<b>1.100.000</b>
Heraf skat ved en marginalskat på 53%	kr.	583.000
-betalt acontoskat 25%	kr.	-275.000
<b>Skat der tvangsmæssigt udløses ved udlejning af parcelhuset</b>	<b>kr.</b>	<b>308.000</b>

Såfremt prioritetsgælden ikke overføres til virksomhedsskatteordningen, vil der være stillet sikkerhed for privat gæld i virksomhedsskatteordningen, i dette tilfælde i den indskudte parcelhus, hvorefter prioritetsgælden ligeledes vil være at betragte som en overførsel fra virksomhedsordningen til privatøkonomien, der vil medføre følgende beskatning af tidligere års skattemæssige opsparet overskud:

Overførsel fra virksomhedsskatteordningen til til privatøkonomien, privat sikkerhedsstillelse i virksom- hedens aktiver	kr.	<b>1.100.000</b>
Heraf skat ved en marginalskat på 53%	kr.	583.000
-betalt acontoskat 25%	kr.	-275.000
<b>Skat der tvangsmæssigt udløses ved udlejning af parcelhuset</b>	<b>kr.</b>	<b>308.000</b>

Som det fremgår af ovenstående, vil beskatningen være ens uanset om prioritetsgælden indskydes i virksomhedsskatteordningen eller holdes uden for virksomhedsskatteordningen.

Den tvangsmæssige beskatning ved udlejning af et parcelhus eller boligdelen i en blandet ejendom, når virksomhedsskatteordningen anvendes er urimelig.

Virksomhedsskatteovens bestemmelse har gjort, at udlejning af nævnte ejendomme ikke kan finde anvendelse uden en fremrykning af beskatning af tidligere års skattemæssige opsparet overskud.

Virksomhedsejeren har på ingen måder haft en privat økonomiske fordel ved udlejningen af parcelhuset. Til trods herfor, skal han i dette tilfælde beskattes af skattemæssig opsparet overskud fra tidligere år med en skat på kr. 308.000.

En retfærdig beskatning i overstående tilfælde kan ske ved at anvende et nettoprincippet, hvor prioritetsgælden modregnet i værdien af parcelhuset som indskydes i virksomhedsskatteordningen.

I ovenstående eksempel vil dette medføre følgende beskatning:

Indskud af parcelhus, værdi	kr.	1.200.000
-tinglyst prioritetsgæld i realkredit, restgæld	kr.	-1.100.000
<b>Indskud på indskudskonto i virksomhedsskatteordningen</b>	<b>kr.</b>	<b>100.000</b>

Der vil således ikke blive fremrykket beskatning af tidligere års skattemæssige opsparet overskud hvis nettoprincippet anvendes.

Såfremt prioritetsgælden skulle være større end værdien af parcelhuset, vil det udløse følgende beskatning:

Indskud af parcelhus, værdi	kr.	1.000.000
-tinglyst prioritetsgæld i realkredit, restgæld	kr.	-1.100.000
<b>Overførsel fra virksomhedsskatteordningen til privatøkonomien</b>	<b>kr.</b>	<b>-100.000</b>

Der vil således ske beskatning af tidlige års skattemæssige opsparet overskud på kr. 100.000, såfremt prioritetsgælden er større end værdien af parcelhuser.

I lovforslaget bør indarbejdes, at der ved indskud et parcelhus eller beboelsen i en blandet ejendom, skal den i parcelhuset tinglyste restgæld på prioritetslån tilsvarende indskydes i virksomhedsskatteordningen.

Såfremt lovforslag L 123 vedtages i den nuværende form, vil det medføre dobbeltbeskatning af realkreditlån som holdes uden for virksomhedsskatteordningen.

Den første beskatning vil ske når realkreditlånet, hvor der er stillet sikkerhed i virksomhedens aktiver, i dette tilfælde parcelhuset, vil være at betragte som en overførsel fra virksomhedsskatteordningen til privatøkonomien. Dette vil medføre fremrykning af beskatning af tidligere års skattemæssig opsparret skattemæssig overskud.

Den næste beskatning, for samme forhold, finder sted når der afdrages på prioritetsgælden og hvor afdragene finansieres over virksomhedens driftskredit. Afdragene vil være at betragte som en hævnning i virksomheden og en overførsel til privatøkonomien i hæverækkefølgen.

Ved at beholdte prioritetsgælden i privat regi, vil der således være en større beskatning i form af fremrykning af beskatning af tidligere års skattemæssige opsparret, end hvis realkreditlånet var blevet indskudt i virksomheden.

Såfremt der ikke tages hensyn til ovenstående forhold i lovforslag L 123, vil det ud fra et skattemæssigt synspunkt ikke være muligt at udleje de nævnte ejendomme, begrundet i beskatningen.

Venlig hilsen

**Dansk Revision Viborg**

registreret revisionsaktieselskab

  
Jørgen D. Johansen  
Registreret revisor



Skatteministeriet  
Nicolai Eigtveds Gade 28  
1402 København K

Skanderborg, den 03. marts 2016  
00095038  
SV

**Lovforslag om bl.a. ændring af selskabsskatteloven (mindre vandforsyningers energiproduktion) – L123, styrelsens j.nr. 15-1386553**

Dansk Vand- og Spildevandsforening, DANVA, vil ganske kort tilkendegive sin støtte til lovforslaget, der indebærer en justering af selskabsskattelovens §§ 1 og 3.

I L 123 foreslås således, at for de små almene vandforsyninger, der er skattefrie efter selskabsskattelovens § 3, stk. 1, nr. 4 a, og som har aktiviteter i form af produktion af elektricitet eller produktion af varme, ikke oplever at blive skattepligtige af deres hidtil øvrige skattepligtige indtægter. Forsyningerne undgår med andre ord, at de pludselig bliver anset som el-virksomheder og dermed skattepligtig af alle deres indtægter.

Vi har bemærket, at lovændringen alene angår den skattemæssige situation for de skattefrie, almene vandforsyninger, der ikke er omfattet af vandsektorlovens § 2 stk. 1.

Med venlig hilsen



Carl-Emil Larsen



Susanne Vangsgård



Skatteministeriet  
Nicolai Eigtveds Gade 28  
1402 København K  
[juraogsamfundsoekonomi@skm.dk](mailto:juraogsamfundsoekonomi@skm.dk)

8. april 2016

### **Lovforslag nr. L 123**

Vesterbrogade 32  
1620 København V

Telefon 33 43 70 00  
[mail@danskeadvokater.dk](mailto:mail@danskeadvokater.dk)  
[www.danskeadvokater.dk](http://www.danskeadvokater.dk)

Dok.nr. D-2016-012370

Skatteministeren har den 23. februar 2016 fremsat lovforslag nr. L 123 – Forslag til lov om ændring af lov om indkomstbeskatning af aktieselskaber m.v., aktieavancebeskatningsloven, virksomhedsskatteoven og forskellige andre love samt ophævelse af lov om investeringsfonds (Tilpasning i forhold til EU-retten med hensyn til genbeskatning af underskud i faste driftssteder, definition af datterselskabsaktier og nedsettelse af indkomstskattesatsen på udgående udbytter samt indgreb mod omgåelse af udbyttebeskatningen i forbindelse med investering i investeringsinstitutter, justering af indgrebet i virksomhedsordningen og andre justeringer af erhvervsbeskatningen).

Skatteministeriet har samtidig med fremsættelsen sendt lovforslaget i høring.

Lovforslaget har været behandlet i Danmarks Skatteadvokaters bestyrelse, der fungerer som Danske Advokaters skattefagudvalg.

Dele af lovforslaget har tidligere været sendt i høring. Der henvises i den forbindelse til høringssvaret af 2. november 2015. I forhold til det udkast, der tidligere har været sendt i høring, indeholder lovforslag nr. L 123 en række tilføjelser, og dette hørings-svar beskæftiger sig alene med disse yderligere tilføjelser.

#### **1. Omgåelse af udbyttebeskatning ved tilbagesalg til et udstedende investeringsinstitut (lovforslagets afsnit 2.4.)**

Danske Advokater har ikke bemærkninger til denne del af lovforslaget, bortset fra at dette yderligere vil vanskeliggøre danske investorers investeringer i udenlandske investeringsforeninger, eftersom det i praksis er alt for vanskeligt for danske investorer at sikre sig, om udenlandske investeringsforeninger overholder de specifikt danske krav til investeringsforeninger med minimumsbeskatning.

#### **2. Omgåelse af udbyttebeskatning ved ombytning til investeringsbeviser uden ret til udbytte.**

Lovforslaget tilsigter at ændre definitionen af investeringsinstitutter med minimumsbeskatning, så disse investeringsinstitutter som udgangspunkt ikke længere kan ud-

stede beviser uden ret til udbytte. Denne del af lovforslaget gælder alle investeringsinstitutter med minimumsbeskatning. Der er ikke – som ved indgrebet mod tilbage salg til udstedende selskab – gjort en undtagelse for investeringsinstitutter, som udbyder deres andele til offentligheden og er undergivet et krav om risikospredning og tilbagekøbspligt.

Efter Danske Advokaters opfattelse er der gode kommercielle grunde til at investeringsinstitutter ønsker at udstede investeringsbeviser uden ret til udbytte. En investor (udenlandsk som dansk) vil som hovedregel ønske at investere i investeringsforeningen med henblik på at opnå en andel af investeringsforeningens fremtidige afkast. Den investor, som efter kalenderårets udløb, men inden udlodningen af udbytte, køber investeringsbeviser med ret til det kommende udbytte beregnet på basis af sidste års afkast, tvinges reelt til at modtage en del af sin investering retur, uden at denne del reelt har været investeret efter investeringsforeningens formål. En investor vil anse det for en meget ineffektiv måde at investere på, og helt galt går det for de investorer, som beskattes af udbyttet, eftersom disse investorer reelt beskattes af at modtage en del af deres egen investering retur.

Skatteministeriet opfordres derfor til at overveje en model, hvorved muligheden for investeringsbeviser uden ret til udbytte bevares i videst muligt omfang.

### **3. Justering af indgrebet med utilsigtet udnyttelse af virksomhedsordningen.**

Overordnet set kan Danske Advokater tilslutte sig, at der foretages en række justeringer af de regler, der blev indført ved lov nr. 992 af 16. september 2014 (lovforslag nr. L 200).

De foreslåede regler giver dog anledning til nedenstående bemærkninger.

I de almindelige bemærkninger, jf. punkt 2.8.2, begrundes forslaget til den nye bestemmelse i virksomhedsskattelovens § 4 b med ”lovens struktur”. I de specielle bemærkninger til lovforslagets § 12, nr. 2, er dette yderligere begrundet på følgende måde:

”Baggrunden herfor er at tydeliggøre og skabe klarhed over de skattemæssige konsekvenser ved en sikkerhedsstillelse, hvor virksomhedens aktiver stilles til sikkerhed for gæld, der ikke indgår i virksomhedsordningen. At den foreslåede § 4 b i store træk viderefører reglerne i virksomhedsskattelovens § 10, stk. 6-9, betyder derfor at praksis vedrørende virksomhedsskattelovens § 10, stk. 6-8, vil kunne tillægges værdi ved fastlæggelse af praksis for den foreslåede § 4 b.”

Ved at flytte indholdet fra den nugældende virksomhedsskattelovs § 10, stk. 6-8, til den nye § 4 b opnås der også mulighed for at komme med nye bemærkninger i lovforslaget til bestemmelsen. De specielle bemærkninger til bestemmelsen fylder tre sider. Hvis der ikke var tiltænkt materielle ændringer i forhold til lovforslag nr. L 200, havde det været tilstrækkeligt at henvise til, at der ikke skulle foretages nogen materiel ændring.

Et eksempel på en sådan lovgivningsteknik fremgår af lovforslag nr. L 202 af 22. april 2009 med forslag til § 12, nr. 7 og 8. Ved lovforslaget og den efterfølgende lov-

givning blev den dagældende ligningslovs §§ 16 A og 16 B omskrevet. Uanset bestemmelse om omfang er de specielle bemærkninger holdt nede på under en side.

Danske Advokater finder det betænkeligt, at der ved at flytte en lovbestemmelse fra en paragraf til en anden opnås mulighed for at fremkomme med "nye" bemærkninger til en i øvrigt næsten uændret bestemmelse. Ved fortolkningen af den nye bestemmelse i § 4 b vil bemærkningerne, der nu er indeholdt i lovforslag nr. L 123, blive anvendt. Ved fortolkning af den nugældende virksomhedsskattelovs § 10, stk. 6-8, vil det være bemærkningerne i lovforslag nr. L 200, der skal anvendes.

Bemærkningerne til lovforslag nr. L 200 er ikke fyldestgørende og tager ikke højde for en række situationer. Den usikkerhed, der er knyttet hertil, kan på den ene side siges at blive afklaret ved lovforslag nr. L 123. På den anden side kan usikkerheden også referere sig til forhold, der er til skatteydernes gunst. Efter Danske Advokaters opfattelse bør det derfor klart angives, at bemærkningerne til den foreslåede § 4 b alene vedrører retstilstanden fremadrettet. I modsat fald kan det sidestilles med lovgivning med tilbagevirkende kraft.

I de specielle bemærkninger til lovforslagets § 12, nr. 2, side 35, 1. spalte, næstsidste afsnit, er den materielle justering om, at en sikkerhedsstillelse nu er en overførsel i hæverækkefølgen, behandlet. I sidste pkt. er der anført følgende:

"Det er endvidere ikke muligt at bogføre en overførsel, jf. den foreslåede § 4 b, stk. 1, som en hensættelse til senere hævning."

Den pågældende sætning synes ikke at have den fornødne klarhed.

Hvis der foretages en sikkerhedsstillelse, som dermed er en overførsel i hæverækkefølgen, og en skatteyder har et beløb hensat til senere hævning, vil man kunne reducere den pågældende hensættelse til senere hævning med sikkerhedsstillelsesbeløbet, sådan at sikkerhedsstillelsen ikke udløser skattemæssige konsekvenser. Det bedes bekræftet, at dette er korrekt.

Det anførte i lovforslagets bemærkninger virker ikke klart. Hvis der er en sikkerhedsstillelse, som er en overførsel, kan den ikke bogføres som en hensættelse til en senere hævning, hvilket kan tiltrædes. Ellers er det jo ikke en overførsel. Et beløb, der er hensat til senere hævning, kan derimod godt reduceres med sikkerhedsstillelsen. Det bedes angivet, hvad der præcist menes med det pågældende afsnit.

I de specielle bemærkninger til lovforslagets § 12, nr. 2, side 36, 4. afsnit, er der indsat en formulering om en helt konkret situation fra reglerne fra lov nr. 992 af 6. september 2014. Det pågældende afsnit, der starter med: "I øvrigt bemærkes det...", vedrører kassekreditter, som eksisterede før 10. juni 2014. I afsnittet behandles det, hvordan en indgangsværdi pr. 10. juni 2014 skal opgøres. Den pågældende formulering har utvivlsomt afsæt i Skatterådets bindende svar offentliggjort som SKM 2015.745 SR og besvarelsen af spørgsmål 3. Det var Skatterådets opfattelse, at der skal opgøres en indgangsværdi på en kassekredit pr. 10. juni 2014, og at efterfølgende træk ud, over trækket pr. 10. juni 2014, udløser beskatning. Som det fremgår af det bindende svar, er spørgeren ikke enig heri. Det bindende svar vedrører bl.a. en fortolkning af spørgsmål 38 til lovforslag nr. L 200.

Det er efter Danske Advokaters opfattelse retssikkerhedsmæssigt betænkeligt at ind-  
sætte en sådan bemærkning i lovforslag nr. L 123, idet Skatterådets bindende svar  
herved reelt for lovkraft, men med tilbagevirkende kraft. Mange skatteydere er  
uenige i Skatterådets besvarelse af spørgsmål 3 i SKM 2015.745 SR. Det må derfor  
forventes, at der kommer skattesager om fortolkning af netop denne overgangsregel.  
Det er derfor betænkeligt, når det i lovforslag nr. L 123 "i øvrigt bemærkes", hvordan  
Skatteministeriet syn på retstilstanden bagud ser ud. Det pågældende afsnit burde  
efter Danske Advokaters opfattelse slet ikke have været med i lovforslaget.

Danske Advokater opfordrer skatteministeren til at angive, at det pågældende afsnit  
udgår af lovforslaget.

#### **4. Ændring af indberettningsreglerne for administratorer af værdipapir- fonde.**

Denne del af lovforslaget har ikke givet Danske Advokater anledning til bemærknin-  
ger.

Med venlig hilsen

  
Helle Hübertz Krogsøe  
vicedirektør  
[hbk@danskeadvokater.dk](mailto:hbk@danskeadvokater.dk)

  
Christian Bachmann  
formand for Danmarks Skatteadvokater  
[chb@delacour.dk](mailto:chb@delacour.dk)



## H Ø R I N G

Skatteministeriet  
Nicolai Eigtveds Gade 28  
1402 København K  
Att.: Fuldmægtig Sune Fomsgaard  
Mail [SF@skm.dk](mailto:SF@skm.dk) og [juraogsamfundsoekonomi@skm.dk](mailto:juraogsamfundsoekonomi@skm.dk)

### **Høringssvar vedrørende L 123 - Forslag til lov om ændring af lov om indkomstbeskatning af aktieselskaber m.v., aktieavancebeskatningsloven, virksomhedsskatte- loven og forskellige andre love samt ophævelse af lov om investeringsfonds**

Skatteministeriet har den 23. februar 2016 sendt et lovforslag i høring om ændringer til indkomstbeskatning af selskaber, aktieavancebeskatningsloven, virksomhedsskatte- loven og forskellige andre love samt ophævelse af lov om investeringsfonds.

#### **Overordnede bemærkninger**

Lovforslaget anfører bl.a., at det har til formål at imødegå muligheden for omgåelse af udbyttebeskatning ved investering via investeringsinstitutter. Det er konstateret, at der er to muligheder for, at der efter de gældende skatteregler for investeringsinstitutter kan ske omgåelse af udbyttebeskatningen, ved at skattepligtige udbytter konverteres til skattefrie avancer.

Finansrådet anerkender naturligvis behovet for, at sikre en robust udbyttebeskatning i Danmark. Det er imidlertid Finansrådets opfattelse, at der her er tale om et forslag, der opstiller værnsregler mod nogle få potentielle skattespekulanter, men samtidig forringer forslaget danske investeringsinstitutters muligheder for eksport af deres produkter og forringer vilkårene for danske investorer. I alt forringelser, der vil have en negativ påvirkning på vækst og arbejdspladser i den danske kapitalforvaltningsbranche.

Finansrådet opfordrer til en løsningsmodel, hvor beskatningsretten til danske aktieudbytter sikres ved, at udbytter fra danske aktier beskattes i investeringsinstituttet med 15 pct. Det vil give mulighed for, at udbytteskatten på investeringsinstituttets udbytter til udenlandske investorer kan afskaffes, idet beskatningsretten til danske aktieudbytter sikres ved beskatning i investeringsinstituttet.

I relation til forslaget om justering af indgrebet i virksomhedsordningen er det positivt, at sikkerhedsstillelse med virksomhedens aktiver for privat gæld fremadrettet skal anses for at være en overførsel i overensstemmelse med hæverækkefølgen. Der udestår dog stadig en række centrale spørgsmål, som naturligt også kunne afklares ved denne lejlighed. Der består i dag en betydelig retsusikkerhed for personer, der benytter virksomheds- skatteordningen. Dette hæmmer mulighederne for, at erhvervsdrivende, der

30. marts 2016

Finanssektorens Hus  
Amaliegade 7  
1256 København K

Telefon 3370 1000

[mail@finansraadet.dk](mailto:mail@finansraadet.dk)  
[www.finansraadet.dk](http://www.finansraadet.dk)

Kontakt Kasper Svendsen  
Direkte +45 3370 1007  
[ksv@finansraadet.dk](mailto:ksv@finansraadet.dk)

Journalnr. 613/02  
Dok. nr. 551552-v1

benytter virksomhedsskatteordningen, kan indgå aftaler om kreditter, lån mv., der er undergivet pengeinstitutternes almindelige lånebetingelser.

Side 2

Dette gælder særligt i relation til sammenhængen mellem muligheden for kredit uden for virksomhedsordningen og aktiver i virksomhedsordningen. Det er således fortsat usikkert, hvornår de almindelige modregningsregler og de af bankerne anvendte alskyldserklæringer kan udløse beskatning som om der var stillet sikkerhed med aktiver i virksomhedsordningen.

Journalnr. 613/02

Dok. nr. 551552-v1

**I det følgende knyttes Finansrådets bemærkninger til udvalgte delelementer i lovforslaget.**

Skatteministeriet foreslår at fjerne undtagelsen for ABL § 19-aktier og investeringsbeviser medmindre investeringsinstituttet:

- 1) udbyder deres andele til offentligheden,
- 2) er undergivet et krav om risikospredning og
- 3) er undergivet et krav om tilbagekøbspligt, hvilket i praksis indebærer, at alene UCITS får lov at bibeholde avancebeskatningen.

Den generelle undtagelse for ABL § 19-aktier m.v. fjernes således ved at indskrive de ekstra krav (om at instituttet udbyder deres andele til offentligheden og er undergivet et krav om risikospredning og tilbagekøbspligt) i LL § 16 B, stk. 2, nr. 4, hvorefter tilbagesalg af ABL § 19-aktier, som ikke opfylder disse betingelser, herefter beskattes efter de almindelige regler, dvs. hele slagssummen beskattes som udbytte, jf. LL § 16B, stk. 1.

Finansrådet har som nævnt stor forståelse for, at Skatteministeriet ønsker en robust udbyttebeskatning i Danmark. Imidlertid synes der ikke i lovforslaget at være taget højde for at danske investorer, som også synes at blive omfattet af de foreslåede regler, allerede løbende lagerbeskattes af gevinst/tab af ABL § 19-aktier.

Skatteministeriet bedes således bekræfte, at der ikke indtræder dobbeltbeskatning af danske investorer, hvilket i høj grad ville gøre ABL § 19-investeringer helt uinteressante, hvorefter det vil være nærliggende for danske investorer at finde alternative investeringsmuligheder, evt. i udlandet. De foreslåede ændringer forekommer ikke proportionelle i forhold til det ønskede mål.

Såfremt lovforslaget vedtages i sin nuværende form, vil det i praksis indebære, at danske investorer undlader at investere i ABL § 19-selskaber.

I forhold til udenlandske investorer betyder forslaget, at danske investeringsinstitutter, uanset om de retter sig mod institutionelle investorer, eksempelvis pensionskasser eller private investorer, vil blive ramt af lovforslaget og dermed ikke kan sælges i udlandet. Den naturlige konsekvens af dette tiltag bliver, at den danske investeringsfondsbranche bliver tvunget til at oprette investeringsinstitutter i udlandet, som kan udbyde disse produkter.

Dette medfører at de må flytte en del af deres virksomhed til udlandet med tab af højtlønnede danske arbejdspladser til følge.

Side 3

Endvidere indebærer forslaget, at livsforsikringsselskaber, der ikke kan få udbyttefrikort og som ikke kan gøre brug af dispensationsmuligheden (se nedenfor), pålægges en ekstraskat i forbindelse med, at der løbende foretages emissioner og indløsninger til brug for afdækning af pensionsforpligtelser. Livsforsikringsselskaber bør derfor undtages.

Journalnr. 613/02

Dok. nr. 551552-v1

### **Dispensationsmuligheden**

Af LL § 16B, stk. 2, nr. 6, fremgår, at det er muligt at søge dispensation fra udbyttebeskatningen hos SKAT, hvorefter beskatning alligevel kan ske efter reglerne om avancebeskatningsreglerne. Dispensation vil kunne gives, såfremt aktionæren afhænder samtlige andele og dermed reelt har opgivet deres indflydelse på selskabet.

I praksis er det imidlertid en udfordring at få en sådan dispensation igennem hos SKAT, idet sagsbehandlingstiden er uforholdsmæssig lang og proceduren herfor uklar. Finansrådet skal derfor opfordre til, at der opstilles klare kriterier for, hvornår investor berettiget kan forvente at få en dispensation, således at investorer har sikkerhed herfor allerede på investerings tidspunktet. Endvidere bør der gives mulighed for stående dispensation indenfor fastsatte retningslinjer.

### **Muligheden for at udstede beviser uden ret til udbytte (ex-kupon)**

Dette forslag betyder, at investor reelt bliver beskattet af en del af sin købesum i form af et skattepligtigt udbytte. Ved køb af et ex-kupon bevis, hvor investor ikke har ret til udbytte, og dermed undgås at investor beskattes af en del af sin anskaffelsessum i købsåret. Hvis lovforslaget gennemføres, har investor ikke længere denne mulighed. Det forekommer ikke rimeligt, da nye investorer straks efter investering typisk ikke ønsker at få tilbagebetalt en del af denne i form af beskattet udbytte med dertilhørende omkostninger til genplacering af udbyttet.

### **Virksomhedsskatteloven**

I relation til Lovforslagets § 12, nr. 2, finder Finansrådet det unødigt restriktivt, at en sikkerhed, der er beskattet i henhold til reglerne i den nye § 4 b, ikke senere kan udskiftes med en ny sikkerhed af samme størrelse. Skatteyder bliver dermed stavnsbundet til sit pengeinstitut, idet skift til et nyt institut som udgangspunkt vil udløse en hævnning, idet det må antages, at det nye pengeinstitut ligeledes vil kræve sikkerhedsstillelse. Ofte har den erhvervsdrivende hovedparten af sin aktivmasse placeret i virksomhedsordningen, og ofte er det opsparede overskud investeret i driftsaktiver, som ikke kan overføres til privatøkonomien.

I nævnte tilfælde er der måske ikke likvider, der kan hæves ud af virksomheden som alternativ til privat låneoptagelse. Det foreslås derfor, at en allerede beskattet sikkerhedsstillelse skal kunne udskiftes med en ny sikkerhed,



så længe den nye sikkerhed ikke udgør en højere værdi, end det beløb, der blev anset for overført til privatøkonomien, da værdien af den oprindelige sikkerhed blev anset for overført til privatøkonomien.

Side 4

Det er positivt, at lovforslaget lægger op til, at der fremadrettet ikke skal ske beskatning af den midlertidige sikkerhedsstillelse, der opstår, når en udlejet tidligere beboelsesejendom og den dertilhørende gæld indskydes i virksomheden. Dog er det beklageligt, at Skatteministeriet ikke tager hånd om den generelle problemstilling vedrørende indskud af ejendom med tilhørende finansiering i en igangværende virksomhedsordning. Indskud af ejendommen foretages via indskudskontoen, mens indskud af gælden anses for at være en hævning fra virksomhedsordningen. Ejendom og gæld behandles separat (bruttoprincippet). Da den erhvervsdrivende skal anvende virksomhedsordningen på alle sine erhvervsvirksomheder, synes det unødigt hårdt, at indskud af gælden anses for at være en hævning i hæverækkefølgen – den erhvervsdrivende kan ikke vælge at lade gælden forblive i privat regi – for det første fordi den erhvervsmæssige gæld bør ligge i virksomheden, og for det andet fordi der vil være tale om en hævning, hvis ejendommen i virksomheden ligger til sikkerhed for gæld i privat regi.

Journalnr. 613/02

Dok. nr. 551552-v1

Skatteministeriet bør overveje, om ikke man i disse tilfælde burde administrere efter et nettoprincip, således at det alene er differencen mellem aktiv og gæld, der skal påvirke indskudskontoen og opgørelsen af eventuelle hævninger som følge af indskuddet.

Det er positivt, at der indføres en valgfri overgangsregel, således at personer, der har disponeret i overensstemmelse med det oprindeligt fremsatte L 200 ikke beskattes af en udvidelse af en sikkerhedsstillelse i perioden 11. juni til og med 8. september 2014. Dog ville det have været hensigtsmæssigt, hvis man havde udvidet overgangsreglen til at gælde i perioden 11. juni til 31. december 2014. Herved havde man givet de berørte parter en behørig frist til at disponere sig ud af reglerne. Der er eksempelvis skatteydere, der skal beskattes af en udvidelse af en sikkerhedsstillelse, alene fordi der er tilskrevet renter på en privat kassekredit i månederne efter lovens vedtagelse. Pengeinstitutterne, revisorerne og disses kunder havde meget kort frist til at foretage de fornødne dispositioner for at undgå en sådan beskatning. Det bemærkes i denne anledning, at man med en simpel indbetaling på kassekrediten, inden rentetilskrivningen, kunne have forhindret beskatning.

L 123 løser fortsat ikke problemet med den almindelige modregningsadgang og alskyldserklæringer, og hvilken virkning disse har på vurderingen af, om der foreligger en sikkerhedsstillelse. Finansrådet har tidligere efterlyst, at den brede fortolkning af begrebet sikkerhedsstillelse som Skatteministeriet har lagt op til, støttes af nogle generelle retningslinjer. Dermed kan pengeinstitutterne og de erhvervsdrivende indrette sig med større tillid til, hvilke skattemæssige konsekvenser et givent engagement vil udløse. Der består i dag en betydelig retsusikkerhed for personer, der benytter virksomheds-skatteordningen. Dette hæmmer mulighederne for, at erhvervsdrivende, der

benytter virksomhedsskatteordningen, kan indgå aftaler om kreditter, lån mv., der er undergivet pengeinstitutternes almindelige lånebetingelser.

Side 5

Med venlig hilsen

Kasper Svendsen

Journalnr. 613/02

Dok. nr. 551552-v1

Direkte +45 3370 1007

ksv@finansraadet.dk

Skatteministeriet  
juraogsamfundsoekonomi@skm.dk  
Nicolai Eigtsveds Gade 28  
1402 København K



### **Lovforslag L 123 - høring af elementer efter fremsættelsen**

30.03.2016

Skatteministeren har 23. februar i år fremsat lovforslag L 123 og i forbindelse hermed sendt nogle elementer, som ikke tidligere har været offentliggjort, i høring.

Vi skal hermed afgive bemærkninger til forslaget vedrørende omgåelse af udbyttebeskatning ved tilbagesalg til et udstedende investeringsinstitut (lovforslagets afsnit 2.4).

Vi har ikke nogen indvendinger mod sigtet med forslaget, nemlig at undgå at udenlandske "s sofistikerede" investorer kan komme uden om beskattningen af udbytter af investering i danske investeringsinstitutter gennem tilbagesalg af andele til det udstedende institut.

Vi mener dog, at forslaget – formentlig utilsigtet - rammer for bredt. Vi lægger i den forbindelse vægt på at de danske skatteregler for kollektive investeringsinstitutter så vidt muligt er tilpasset det internationale marked for kapitalforvaltningsydelse, så den danske investeringsfundsbranche er konkurrencedygtig med udlandet. Dette kan medvirke til, at den danske pensionssektor også fremover har et stærkt incitament til at placere midler under forvaltning i danske investeringsinstitutter.

Vi vil dog her konkret kun omtale de mulige konsekvenser for danske selskabsskattepligtige livsforsikringsselskaber.

Disse selskaber investerer i den type investeringsinstitutter, som vil blive omfattet af forslaget. Selskaberne foretager i den forbindelse løbende justeringer af investeringerne (evt. fordelt over flere investeringsinstitutter) gennem køb og tilbagesalg i det enkelte investeringsinstitut. Disse justeringer afspejler den løbende tilpasning af investeringsprofilen for livsforsikringsselskabernes kunder (pensionsopsparene).

Selskaberne er som udgangspunkt selskabsskattemæssigt lagerbeskattet af afkastet på disse investeringer, mens allokeringen af afkastet til kunderne giver selskabsskattemæssigt fradrag. Dette system hænger skattemæssigt sammen.

Forsikring & Pension  
Philip Heymans Allé 1  
2900 Hellerup  
Tlf. 41 91 91 91  
Fax 41 91 91 92  
fp@forsikringogpension.dk  
www.forsikringogpension.dk

Torsten Schiøler  
Chefkonsulent, cand.polit.  
Dir. 41 91 90 94  
tsc@forsikringogpension.dk

Vores ref. TSC  
Sagsnr. GES-2009-00202  
DokID 369095

Brancheorganisation  
for forsikringsselskaber  
og pensionskasser

Skatteministerens forslag indebærer, at selskabernes fulde tilbagesalgssum fremover skal beskattes som udbytte. Af lovforslagets bemærkninger fremgår ikke klart, hvorledes samspillet med ovennævnte regler fungerer, herunder om og under hvilke betingelser beskatningen modsvares af et tilsvarende fradrag, så den nuværende - korrekte - sammenhæng i beskatningen bevares.

Forsikring & Pension

Vores ref. TSC  
Sagsnr. GES-2009-00202  
DokID 369095

Hvis Skatteministerens forslag indebærer en yderligere beskatning – hvilket altså ikke er helt klart - skal forslaget justeres, så det ikke er tilfældet.

Det nævnes i lovforslagets bemærkninger, at investorer, der som følge af forslaget vil blive udbyttebeskattet, vil kunne søge dispensation hos SKAT efter gældende dispensationspraksis, og derved kunne opnå beskatning som avance – men også at det normalt er en betingelse for dispensation, at aktionæren har afhændet alle sine andele og således reelt har opgivet sin indflydelse på selskabet.

Denne dispensationspraksis er for snæver til at kunne løse det problem, som forslaget – muligvis - medfører, fordi selskaberne som oven for nævnt ikke afhænder alle deres andele i investeringsinstitutterne, men i stedet rebalancerer investeringerne hen over disse.

Danske tværgående pensionskasser og arbejdsmarkedsrelaterede livsforsikringsselskaber er undtaget fra selskabsskattepligt, jf. SEL § 3, stk. 1, nr. 9 & 18, og har i den forbindelse, jf. kildeskattebekendtgørelsens § 31, stk. 2, nr. 1, ret til at få udstedt udbyttefrikort.

Selskabsskattepligtige livsforsikringsselskaber har ikke denne mulighed.

Hvis det måtte være en løsning at udvide SKATs dispensationsmulighed, skal de fornødne dispensationer udstedes med virkning fra 23. februar 2016, jf. ikrafttrædelsesbestemmelsen i § 16, stk. 9 og den anførte begrundelse i forslagets bemærkninger hertil.

Vi skal på baggrund af disse overvejelser opfordre skatteministeren til at sikre, at lovforslaget ikke medfører en utilsigtet overbeskatning af selskabsskattepligtige livsforsikringsselskaber.

Med venlig hilsen

Torsten Schiøler

Skatteministeriet  
Nicolai Eigtveds Gade 28  
1402 København K

31. marts 2016

**Forslag til lov (L 123) om ændring af lov om indkomstbeskatning af aktieselskaber m.v., aktieavancebeskatningsloven, virksomhedsskatteoven og forskellige andre love samt ophævelse af lov om investeringsfonde, H051-16.**

FSR – danske revisorer  
Kronprinsessegade 8  
DK - 1306 København K

Telefon +45 3393 9191  
fsr@fsr.dk  
www.fsr.dk

CVR. 55 09 72 16  
Danske Bank  
Reg. 9541  
Konto nr. 2500102295

Skatteministeriet har den 23. februar 2016 fremsendt ovennævnte forslag med undertitlen (Tilpasning i forhold til EU-retten med hensyn til genbeskatning af underskud i faste driftssteder, definition af datterselskabsaktier og nedsættelse af indkomstskattesatsen på udgående udbytter samt indgreb mod omgåelse af udbyttebeskatningen i forbindelse med investering i investeringsinstitutter, justering af indgrebet i virksomhedsordningen og andre justeringer af erhvervsbeskatningen) til FSR - danske revisorer med anmodning om bemærkninger.

Dette dokument indeholder foreningens bemærkninger til lovforslaget, dog undtaget bemærkningerne til virksomhedsordningen, der er vedlagt i øvrigt dokument.

## **1. Kommentar til lovforslagets § 3, nr. 1**

Med lovforslagets § 3, stk. 1 foreslås definitionen af datterselskabsaktier i ABL § 4 A ændret.

### **1.1 - "Selskabsskattepligtig uden fritagelse"**

Aktieavancebeskatningslovens § 4 A, stk. 2 foreslås ændret, således at udenlandske datterselskaber omfattes af begrebet "datterselskabsaktier", såfremt "... datterselskabet er et tilsvarende selskab, der er selskabsskattepligtigt uden fritagelse i den stat, hvor datterselskabet er hjemmehørende..."

Det anføres i bemærkningerne, at betingelsen om at datterselskabet er selskabsskattepligtigt uden fritagelse i hjemstedslandet dels indeholder et krav om, at selskabet er omfattet af selskabsskattelovgivningen (subjektiv skattepligt), og dels et krav om, at selskabets indkomst skal være selskabsskattepligtig (objektiv skattepligt). Kan det bekræftes, at følgende selskaber er omfattet af lovforslaget og dermed anses for "selskabsskattepligtige uden fritagelse":

Side 2

1. Alle selskaber, der er omfattet af direktiv 2011/96/EU om en fælles beskatningsordning for moder- og datterselskaber fra forskellige medlemsstater?
2. Selskaber, der ikke opgør fortjenesten (den skattepligtige indkomst) løbende, men opgør denne ved udlodning af udbytte?. Estland anvender f.eks. et sådant særligt selskabsskattesystem.
3. Selskaber, der er underkastet selskabsbeskatning i deres hjemstedsstat, men som opgør den skattepligtige indkomst på et andet grundlag end faktiske indtægter minus faktiske omkostninger (eksempelvis selskaber underkastet tonnagebeskatning, hvor indkomsten opgøres på grundlag af den anvendte tonnage)?
4. Selskaber som er underkastet selskabsbeskatning i deres hjemstedsstat, men som er fritaget for beskatning af en eller flere konkrete indkomstarter?

Denne ikrafttrædelsesbestemmelse giver anledning til en række spørgsmål og kommentarer.

## **1.2 - Virkningstidspunkt: aftale om udveksling af oplysninger indgået efter virkningstidspunktet**

Det fremgår af forslagets § 16, stk 4 at § 3, nr. 1 og 2 har virkning for udenlandske datterselskabsudbytter og afståelsessummer, der er modtaget den 1. januar 2010 eller senere, og gevinster og tab på udenlandske datterselskabsaktier, der er afstået i indkomståret 2010 eller senere, medmindre de er afstået inden den 22. april 2009.

Det er en betingelse, at den kompetente myndighed i den stat, hvor datterselskabet er hjemmehørende, skal udveksle oplysninger med de danske skattemyndigheder efter en dobbeltbeskatningsoverenskomst, en anden international overenskomst eller konvention eller en administrativt indgået aftale om bistand i skattesager, som har virkning for det pågældende tidspunkt.

Vi skal anmode Skatteministeriet om at bekræfte vores forståelse af bemærkningerne til lovforslagets § 16, 4 vedrørende virkningstidspunktet, og konsekvenserne af overgangen fra porteføljeaktier til datterselskabsaktier.

*Eksempel.*

Et selskab, som er skattemæssigt hjemmehørende i Danmark ejer 40% af aktierne i et udenlandsk selskab. Det udenlandske selskab er skattemæssigt hjemmehørende og selskabsskattepligtigt i et land med hvilket Danmark ikke har indgået en dobbeltbeskatningsaftale. Det pågældende land indgik en aftale om udveksling af oplysninger i skattesager med Danmark, der trådte i kraft i 2014.

Af høringskemaet (bilag 1 til L 123) fremgår følgende i kommentaren til Danmarks Rederiforening:

*"Danmarks Rederiforening beder endvidere Skatteministeriet bekræfte, at der ikke sker beskatning ved overgang fra portefølje- til datterselskabsaktier for de pågældende aktier."*

*Svaret hertil var følgende: "Det kan bekræftes. Det er præciseret i lovforslagets bemærkninger, at der ikke sker beskatning ved overgang af aktier, der som følge af lovforslaget overgår fra porteføljeaktier til datterselskabsaktier."*

Af bemærkningerne til lovforslagets § 16 fremgår følgende:

*"Det foreslås i stk. 4, at den nye definition af datterselskabsaktier som følge af dette lovforslags § 3, nr. 1 og 2, har virkning for udenlandske datterselskabsudbytter, der er udloddet den 1. januar 2010 eller senere, og for gevinster og tab på udenlandske datterselskabsaktier, der er medregnet ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst i indkomståret 2010 eller senere.*

*Det vil være betinget af, at datterselskabet var selskabsskattepligtigt uden fritagelse, og at den kompetente myndighed i den stat, hvor datterselskabet er hjemmehørende, skal udveksle oplysninger med de danske skattemyndigheder efter en dobbeltbeskatningsoverenskomst, en anden international overenskomst eller konvention eller en administrativt indgået aftale om bistand i skattesager, som har virkning for det pågældende tidspunkt.*

*Det foreslås således, at den nye definition af datterselskabsaktier får virkning allerede fra og med 1. januar 2010 henholdsvis indkomståret 2010 (medmindre aktierne er afstået inden den 22. april 2009). ...*

Side 4

*Virkningen tilbage i tid medfører, at der ikke ved lovens ikrafttræden sker statusskifte efter aktieavancebeskatningslovens § 33 A, idet aktiebesiddelsen allerede anses for at være en besiddelse af datterselskabsaktier. ..*

*Virkningen tilbage i tid bør imidlertid ikke være skærpende i forhold til skatteyderne..."*

Baseret på ovenstående skal vi venligst bede Skatteministeriet bekræfte, at der ikke vil ske afståelsesbeskatning i ovenstående eksempel, uagtet at der den 1. juli 2010 ikke er indgået en aftale om udveksling af oplysninger i skattesager mellem Danmark og det pågældende land, men at det afgørende er, hvorvidt der ved lovforslagets fremsættelse forelå en aftale om udveksling af oplysninger.

Dette vil efter vores mening være i overensstemmelse med hensigten med lovforslaget. Såfremt ministeren ikke kan bekræfte ovenstående, vil vi gerne anmode om, at ministeren begrunder, hvad hensynet er til, at der i visse situationer alligevel skal ske en skærpelse i forhold til en gruppe af skatteydere, hvis retsstilling afhænger af et mere eller mindre tilfældigt tidspunktet for indgåelse af en aftale mellem to lande, herunder redegøre for, hvorvidt en sådan fortolkning er forenelig med reglerne om kapitalens frie bevægelighed.

### **1.3 - Virkningstidspunkt i tilfælde af skærpelse**

I visse tilfælde vil den ændrede affattelse af aktieavancebeskatningsloven § 4A, stk. 2, indebære en skærpelse af beskatningen. Dette vil f.eks. være tilfældet, hvis et dansk moderselskab har modtaget udbytter fra et skattefritaget datterselskab, der er skattemæssigt hjemmehørende i et EU land, eller et land, som Danmark har indgået en dobbeltbeskatningsoverenskomst med. Efter de nugældende regler er der tale om skattefrit datterselskabsudbytte, men efter de foreslåede regler vil udbyttet være skattepligtigt, eftersom det pågældende datterselskab er skattefritaget.

Da der ikke kan indføres skærpede regler med tilbagevirkende kraft, foreslår FSR, at ikrafttrædelsesbestemmelsen ændres, således at den nye affattelse af bestemmelsen alene har fremtidig virkning i de tilfælde, hvor ændringen indebærer en skærpelse.



## **2 - Kommentar til lovforslagets § 9**

Indledningsvist bemærkes, at FSR finder det kritisabelt, at denne del af forslaget ikke har været høring forud for fremsættelsen. Der er tale om forslag med vidtgående konsekvenser for danske investeringsforeninger, hvorfor det ville have været hensigtsmæssigt med en forudgående nøje analyse af forslagets konsekvenser og eventuelle muligheder for mindre vidtgående indgreb.

### **2.1 - Kommentar til forslagets § 9, nr. 3 og 4**

#### **AIF**

Det angives i bemærkningerne til forslaget, at formålet er at sikre at "mere sofistikerede investorer" i alternative investeringsfonde som f.eks. kapitalfonde, venturefonde og hedgefonde, ikke kan omgå dansk udbyttebeskatning.

I henhold til forslaget, er det en betingelse for beskatning efter aktieavancebeskatningsloven, at der er tale om aktier m.v. eller investeringsbeviser

1. der er udstedt af et investeringsinstitut, hvis andele udbydes til offentligheden, og
2. som efter national lovgivning, EU-retlig regulering eller international aftale er
  - a. undergivet et krav om risikospredning og
  - b. pligt til på en deltagers forlangende at tilbagekøbe eller indløse udstedte andele.«

Som forslaget er formuleret, vil afståelsessummen ved salg af investeringsbeviser til udstedende investeringsforening skulle beskattes som udbytte, hvis der er tale om en AIF, medmindre AIFen rent faktisk er optaget til handel på et reguleret marked. Dette skyldes, at AIFer i modsætning til UCITS ikke efter national lovgivning, EU-retlig regulering eller international aftale er undergivet et krav om risikospredning.

Herved rammes alle AIFer som udbydes bredt, hvilket næppe er formålet med bestemmelsen. AIFere er generelt ikke forbeholdt "s sofistikerede investorer".

Side 6

### **Udenlandske investeringsbeviser**

Mange danske investeringsinstitutter er optaget til handel på et reguleret marked, mens dette typisk ikke er tilfældet for udenlandske investeringsinstitutter. Køb og salg af investeringsbeviser i udenlandske investeringsinstitutter sker ofte direkte til det pågældende investeringsinstitut. Herved vil forslaget ramme almindelige danske investorer der investerer i udenlandske investeringsinstitutter men ikke danske investorer, der investerer i danske investeringsinstitutter.

Forslaget rammer dermed bredere end det er hensigten.

### **Avanceopgørelse**

Skatteministeriet bedes bekræfte, at ved salg af investeringsbeviser til udstedende investeringsinstitut, hvor hele afståelsessummen beskattes som udbytte, bevarer investor anskaffelsessummen for sine investeringsbeviser, således at investor har fradrag for det korresponderende tab på de afståede investeringsbeviser mv. efter de gældende regler, i følgende tilfælde:

1. Investor beskattes efter lagerprincippet. Investor afstår en del af sine investeringsbeviser til udstedende investeringsinstitut i løbet af indkomståret.
2. Investor beskattes efter lagerprincippet. Investor afstår alle sine investeringsbeviser til udstedende investeringsinstitut i løbet af indkomståret.
3. Investor beskattes efter realisationsprincippet og skal opgøre gevinst og tab på sine investeringsbeviser efter gennemsnitsmetoden. Investor afstår en del af sine investeringsbeviser til udstedende investeringsinstitut og sælger resten til tredjemand senere i løbet af indkomståret.
4. Investor beskattes efter realisationsprincippet og skal opgøre gevinst og tab på sine investeringsbeviser efter gennemsnitsmetoden. Investor afstår alle sine investeringsbeviser til udstedende investeringsinstitut.

### **Udbytteskat**

Skatteministeriet bedes bekræfte, at der ikke skal indeholdes kildeskat af salgssummen, når investor sælger investeringsbeviser til danske udstedende investeringsinstitutter.

### **Salg af investeringsbeviser til tredjemand**

Når danske investorer ønsker at sælge deres danske investeringsbeviser foregår dette typisk via depotbanken eller et andet pengeinstitut. Danske investorer sælger derfor normalt ikke deres danske investeringsbeviser til udstedende investeringsinstitut. Depotbanken eller det andet pengeinstitut vil ofte eje en beholdning af investeringsbeviser, hvorfra køb og salg finder sted. Hvis beholdningen overstiger en vis mængde afstår banken investeringsbeviserne til udstedende investeringsinstitut. Investor har ikke nogen indflydelse på, hvornår banken mv. afstår investeringsbeviser til udstedende investeringsinstitut eller sælger dem til en anden investor.

Skatteministeriet bedes bekræfte, at investor ikke udbyttebeskattes, når investor afstår sine investeringsbeviser til tredjemand, herunder til den bank, hvor investor har sit depot af investeringsbeviser eller et andet pengeinstitut.

### **Aktieavancebeskatningsloven § 2, stk. 3, nr. 3 og 4**

FSR bemærker, at der ikke er foreslået ændringer til aktieavancebeskatningsloven § 2, stk. 3, nr. 3 og 4. der er enslydende med de bestemmelser i ligningsloven § 16B, der foreslås ændret.

Skatteministeriet bedes redegøre for, om dette er tilsigtet, og om dette i givet fald betyder at danske investorer skal beskattes både efter ligningsloven § 16B og aktieavancebeskatningsloven ved salg af investeringsbeviser til udstedende investeringsinstitut?

### **2.2 - Kommentar til forslaget § 9, nr. 5**

Det foreslås at investeringsinstitutter med minimumsbeskatning (IMB) ikke mere skal kunne udstede investeringsbeviser ex kupon, medmindre de udelukkende investerer i obligationer. Baggrunden for forslaget er, at udenlandske investorer kan undgå dansk udbyttebeskatning, hvis de forud for generalforsamling ombytter deres udbyttegivende investeringsbeviser med investeringsbeviser uden ret til udbytte.

Muligheden for at udstede investeringsbeviser ex kupon op til generalforsamlingen er indført med henblik på at tilgodese danske investorer i IMBer, således at de ikke umiddelbart efter et køb af investeringsbeviser får en del af anskaffelsessummen retur i form af skattepligtigt udbytte hidrørende fra det forudgående år, hvor investor ikke ejede de pågældende investeringsbeviser.

I Skatteministeriets "Analyse af beskattningen af investeringsinstitutter og deres investorer" af 6. november 2015, side 15 anføres, at der ikke er tilgængelig information om, hvor mange udlændinge der benytter sig af muligheden for at afstå investeringsbeviser forud for generalforsamling og generhverve dem bagefter. Af lovforslagets pkt. 3.5. fremgår de provenumæssige konsekvenser er behæftet med betydelig usikkerhed.

Der synes således ikke at være nogen indikationer på, at udenlandske investorer i videre omfang skulle benytte sig af muligheden for at ombytte udbyttegivende investeringsbeviser med ex kupon investeringsbeviser.

#### **Konsekvenser for udenlandske investeringsinstitutter**

Der foreslås en ændring af LL § 16 C, stk. 2. Ændringen er rettet mod potentiel omgåelse af danske udbyttebeskatning via aktiebaserede investeringsinstitutter med minimumsbeskatning. Det er FSR's opfattelse, at ændringen ikke får betydning for aktiebaserede akkumulerende investeringsinstitutters mulighed for at være omfattet af LL § 16 C. Med aktiebaserede akkumulerende investeringsinstitutter menes i denne sammenhæng investeringsinstitutter, der generelt ikke foretager faktisk udbetaling af den opgjorte minimumsindkomst (også kaldet "teknisk udloddende"). Denne mulighed kan og bliver bl.a. anvendt af udenlandske investeringsinstitutter, der har status som investeringsinstitut med minimumsbeskatning jf. LL § 16 C.

FSR beder ministeren bekræfte, at aktiebaserede akkumulerende investeringsinstitutter også efter lovændringen kan være omfattet af LL § 16 C, når sådanne investeringsinstitutter ikke inden for indkomståret veksler mellem at være faktisk udbyttebetalende og akkumulerende (dvs. udsteder "ex kupon" beviser).

Det kan i relation til ovenstående fremhæves, at de nævnte akkumulerende investeringsinstitutter ikke vil kunne anvendes til at omgå danske udbyttebeskatning, da der for danske institutters vedkommende også skal indeholdes kildeskat i minimumsindkomst, der ikke udbetales, mens udenlandske institutters generelt ikke er underlagt et krav om indeholdelse af dansk udbytteskat.

FSR – danske revisorer står til rådighed, såfremt ministeriet ønsker en uddybning eller en nærmere drøftelse af indholdet i høringssvaret.

Side 9

Med venlig hilsen

Bjarne Gimsing  
Formand for skatteudvalget

Kasper Bring Truelsen  
Skattekonsulent

Skatteministeriet  
Nicolai Eigtveds Gade 28  
1402 København K

31. marts 2016

**Forslag til lov (L 123) om ændring af lov om indkomstbeskatning af aktieselskaber m.v., aktieavancebeskatningsloven, virksomhedsskatteoven og forskellige andre love samt ophævelse af lov om investeringsfonde, H051-16.**

FSR – danske revisorer  
Kronprinsessegade 8  
DK - 1306 København K

Telefon +45 3393 9191  
fsr@fsr.dk  
www.fsr.dk

CVR. 55 09 72 16  
Danske Bank  
Reg. 9541  
Konto nr. 2500102295

Skatteministeriet har den 23. februar 2016 fremsendt ovennævnte forslag med undertitlen (Tilpasning i forhold til EU-retten med hensyn til genbeskatning af underskud i faste driftssteder, definition af datterselskabsaktier og nedsættelse af indkomstskattesatsen på udgående udbytter samt indgreb mod omgåelse af udbyttebeskatningen i forbindelse med investering i investeringsinstitutter, justering af indgrebet i virksomhedsordningen og andre justeringer af erhvervsbeskatningen) til FSR - danske revisorer med anmodning om bemærkninger.

Dette dokument indeholder foreningens bemærkninger til afsnittet om virksomhedsordningen, og henviser til det øvrigt vedlagte dokument som indeholder foreningens bemærkninger til lovforslagets øvrige indhold.

FSR – danske revisorer hilser det meget velkomment, at Skatteministeriet nu forlader ønsket om at bruttobeskatte fiktive indtægter i form af særlige sikkerhedsstillelser. Den foreslåede bestemmelse vil dog også medføre væsentlige problemstillinger, som utilsigtet kan have meget stor økonomisk betydning for den skattepligtige.

Vi anerkender fuldt ud baggrunden for fremsættelsen af lovforslag L 200, 2013-14, og det politiske ønske om at forhindre en utilsigtet udnyttelse af virksomhedsordningen.

FSR – danske revisorer gjorde allerede den 8. september 2014<sup>1</sup> opmærksom på, at der ikke var tid nok til en forsvarlig gennemgang af lovændringerne, der blev gennemført i lov nr. 992 af 16. september 2014. De efterfølgende spørgsmål, Skatterådets afgørelse SKM2015.745.SR og de ændringer, der nu foreslås, har desværre bekræftet dette. Efter FSRs opfattelse er det derfor vigtigt, at lovforslaget på en række områder præciseres, så den hidtidige usikkerhed om virkningerne af indgrebet reduceres.

Efter FSRs opfattelse er det nødvendigt med en præcisering af, hvornår aktiver, der indgår i virksomhedsordningen, er stillet til sikkerhed for gæld, der ikke indgår i virksomhedsordningen jf. de mange spørgsmål herom.

Det er især vigtigt at få præciseret, hvornår alskyldserklæringer og den modregningsadgang, der er sædvanlig praksis i pengeinstitutterne, er en sikkerhedsstillelse jf. spørgsmålene herom.

Virksomhedsordningen er tiltænkt og anvendes især af mindre erhvervsdrivende uden dybere indsigt i skatteregler og fortolkningen heraf mv. Som følge heraf er det nødvendigt med klare og letforståelige regler om, hvornår aktiver i virksomhedsordningen er stillet til sikkerhed for gæld uden for virksomhedsordningen.

Uanset beskattningen nu alene sker ved at en sikkerhedsstillelse anses for en hævning kan selv kortvarige sikkerhedsstillelser, der aldrig reelt har givet mulighed for en utilsigtet udnyttelse af virksomhedsskatteordningen, få økonomiske konsekvenser mange år efter sikkerhedsstillelsen er ophævet. Den foreslåede bestemmelse i § 12 nr. 4, hvorefter den fiktive hævning i al fremtid skal fratrækkes i opgørelsen af kapitalafkastgrundlaget selv om midlerne fortsat indestår i virksomheden illustrerer klart, at den skattemæssige konsekvens af en sikkerhedsstillelse er langt mere byrdefuld end den alternative reelle hævning. Vi vil derfor opfordre til, at Skatteministeren overvejer følgende alternative værnregel.

Henset til, at det overordnede formål er at forhindre, at virksomhedens skattepligtige overskud alene beskattes med den foreløbige virksomhedsskat, når virksomhedens aktiver er stillet til sikkerhed for privat gæld, kunne formålet opnås ved at indsætte et nyt punktum efter § 11, stk. 4, 1. pkt., og tilføje et nyt stk. 5:

<sup>1</sup> Skatteudvalget 2013-14, Alm. del, Bilag 259

I § 11, stk. 4, indsættes som 2. pkt.:

Side 3

*"Hvis der er stillet sikkerhed i aktiver i virksomhedsordningen for gæld, der ikke indgår i virksomhedsordningen, kan der ligeledes ikke foretages foreløbig beskatning efter § 10, stk. 2."*

I § 11 indsættes som stk. 5.

*"Stk. 4, 2. pkt. finder ikke anvendelse, hvis sikkerhedsstillelsen er foretaget som led i en sædvanlig forretningsmæssig disposition"*

Dermed sidestilles konsekvenserne af en sikkerhedsstillelse fuldt ud med konsekvenserne af en negativ indskudskonto.

### **Bemærkninger til lovforslaget**

Efter den foreslåede § 4 b anses et beløb svarende til det laveste beløb af enten gældens kursværdi eller aktivernes handelsværdi i det indkomstår, hvori der stilles sikkerhed, for overført fra virksomhedsordningen til privatøkonomien. Der sker dermed en hævning uanset der reelt ikke overføres midler fra virksomhedsordningen. Det fremgår af lovbemærkningerne, at *"Der er alene tale om bogholderimæssige posteringer."* FSR skal bede om en præcis angivelse med eksempel på, hvorledes denne fiktive hævning skal bogføres, så bogføringen fortsat opfylder bogføringslovens krav, der er en forudsætning for anvendelsen af virksomhedsordningen.

Kan det bekræftes, at hævningen kan bogføres på mellemregningskontoen efter kapitel 2 A på samme måde som øvrige hævninger?

Ud fra en almindelig logisk tankegang burde en ophævelse af en sikkerhedsstillelse tilsvarende kunne anses for et indskud fra privatøkonomien til virksomhedsøkonomien, f.eks. på mellemregningskontoen. Derved sidestilles sikkerhedsstillelser fuldt ud med en faktisk hævning og efterfølgende indskud.

Det fremgår af bemærkningerne vedrørende kreditter med en trækingsret, f.eks. en kassekredit, at en nedbringelse af trækket på kreditten ikke påvirker det beløb, den skattepligtige har gjort brug af, og som dermed anset for overført, men at



nedbringelsen af trækkes medfører, at der efterfølgende kan trækkes et tilsvarende beløb uden at det medfører en ny hævning. Dermed er der reelt tale om, at en nedbringelse af sikkerhedsstillelsen kan anses som et indskud på en slags mellemregningskonto.

Side 4

Det fremgår videre af bemærkningerne, at det ikke er muligt at skifte en sikkerhedsstillelse ud med en anden sikkerhedsstillelse.

Det fremgår derimod ikke af bemærkningerne, at det ikke er muligt at udskifte en gæld med en anden gæld for den samme sikkerhedsstillelse. Det synes at være muligt, når der henses til bemærkningerne om kreditter med trækingsret, hvor en nedbringelse af kreditten til nul med en efterfølgende forøgelse af kreditten alene anses for en hævning i det omfang kreditten øges i forhold til et tidligere faktisk træk. Der synes ikke at være nogen særlig grund til at skelne mellem en kredit med trækingsret og flere lån med den samme sikkerhedsstillelse.

I forbindelse med L200 (2013-14) har Skatteministeren svaret på spørgsmål 54 og det synes heraf at fremgå, at indfrielse af et lån og efterfølgende etablering af et nyt lån med samme sikkerhedsstillelse i nogle tilfælde kan anses for en ny sikkerhedsstillelse, der har skattemæssige konsekvenser. FSR Danske Revisorer skal venligst bede om en nærmere redegørelse for, om og i givet fald hvornår en ny sikkerhedsstillelse for samme lån og et nyt lån med samme sikkerhedsstillelse skal anses for en ny hævning.

Særligt ønskes de skattemæssige konsekvenser af følgende eksempler belyst.

#### *Eksempel 1*

Der etableres en gæld udenfor virksomhedsordningen på kr. 1 mio., med pant i ejendom X, der indgår i virksomhedsordningen. Pantets værdi kan opgøres til kr. 1 mio. Ejendom X sælges og pantet aflyses. Samtidig købes en ny ejendom Y, der indgår i virksomhedsordningen. Der gives pant i ejendom Y til en værdi på kr. 1 mio. Udskiftningen af pantet medfører ikke en øget kreditfacilitet i privatsfæren.

#### *Eksempel 2*

Der etableres en gæld udenfor virksomhedsordningen på kr. 1 mio., med pant i ejendom X, der indgår i virksomhedsordningen. Pantets værdi kan opgøres til kr. 1

mio. Gælden nedbringes til kr. 100.000. Efterfølgende etableres et nyt lån på kr. 500.000. Det oprindelige pant på kr. 1 mio. dækker begge lån på nu i alt kr. 600.000.

Side 5

#### *Eksempel 3*

Der etableres en gæld udenfor virksomhedsordningen på kr. 1 mio., med pant i ejendom X, der indgår i virksomhedsordningen. Pantets værdi kan opgøres til kr. 1 mio. Lånet ændres fra et lån i danske kroner til et lån i euro med en kursværdi på kr. 1 mio. Udskiftningen af lånet medfører ikke en øget kreditfacilitet i privatsfæren.

#### *Eksempel 4*

Der etableres en gæld udenfor virksomhedsordningen på kr. 1 mio., med pant i ejendom X og pant i ejendom Z, der begge indgår i virksomhedsordningen. Pantets værdi kan opgøres til kr. 1 mio. for hver ejendom og således samlet kr. 2 mio. Ejendom X sælges og pantet aflyses. Samtidig købes en ny ejendom Y, der indgår i virksomhedsordningen. Der gives pant i ejendom Y til en værdi på kr. 1 mio. Det samlede pant udgør dermed kr. 2 mio. Udskiftningen af pantet medfører ikke en øget kreditfacilitet i privatsfæren.

#### *Eksempel 5*

Som fortsættelse på eksempel 4 sælges ejendom Z 3 år senere og pantet i ejendom Z aflyses. Der er herefter pant i ejendom Y for kr. 1 mio. til sikkerhed for privat gæld kr. 1 mio. Aflysningen af pantet i ejendom Z medfører ikke en øget kreditfacilitet i privatsfæren.

#### **Gældens kursværdi**

Det fremgår af lovbemærkningerne, at det ikke har skattemæssige konsekvenser, at der sker udsving i gældens kursværdi, når dette sker efter, at en sikkerhedsstillelse er foretaget. Det er alene gældens kursværdi på det tidspunkt, hvor der stilles sikkerhed, der er afgørende.

Kan det bekræftes, at dette også gælder ved efterfølgende udsving i gældens kursværdi som følge af valutakursændringer på valutalån?

#### **§ 4 B, stk. 3.**

Af lovbemærkningerne til § 4 b, stk. 3 fremgår, at eventuelle forbedringsudgifter kan tillægges den seneste offentlige ejendomsvurdering, hvis de er afholdt efter den

seneste offentlige ejendomsvurdering. Kan det bekræftes, at indtil der igen udarbejdes nye ejendomsvurderinger, kan forbedringsudgifter, der er afholdt efter 2012 vurderingen tillægges den offentlige ejendomsvurdering uanset der måtte blive udsendt nye vurderinger på baggrund af 2012 vurderingen, med mindre der udsendes en omvurdering?

Side 6

Kan det bekræftes, at der som alternativ til den offentlige vurdering kan anvendes den kontante anskaffelsessum med tillæg af forbedringer?

Af lovbemærkningerne fremgår videre, at de forbedringer, der kan tillægges, svarer til de forbedringer, der kan indgå i virksomhedsordningen. Med udtrykket "svarer til" menes der dermed "samme slags" for forbedringerne kan netop ikke indgå i virksomhedsordningen? Kan det bekræftes, at det er den hidtil gældende praksis for definition af forbedringer på fast ejendom, der kan bruges til fastlæggelse af de forbedringsudgifter, der kan tillægges ejendomsvurderingen/anskaffelsessummen?

#### **§ 4 b, stk. 4. Aktivers tvangsoverførsel til virksomhedsordningen**

L 123 løser delvis det særlige problem, at aktiver og passiver behandles som to forskellige dispositioner og aktiver anses for indskudt på det tidspunkt, hvor aktivet overgår til erhvervsmæssig brug mens gælden overføres ultimo indkomståret. L 123 løser altså problemstillingen med den midlertidige sikkerhedsstillelse.

L 123 løser dog ikke hovedproblemet. Hovedproblemet er, at hvis for eksempel en privat bolig midlertidigt overgår til erhvervsmæssig udlejning som følge af ejerens fraflytning til anden bopæl, vil ejendommen blive tvunget ind i virksomhedsordningen, hvis skatteyder i forvejen anvender virksomhedsordningen.

Det fremgår af virksomhedsskattelovens § 2, stk. 4, at beløb der overføres mellem virksomheden og privatøkonomien som udgangspunkt skal bogføres særskilt for hver post. Der skal således ske bogføring af bruttobevægelserne uden modregning mellem årets hævninger og indskud.

Værdien af boligen vil blive anset for indskudt på indskudskontoen i virksomhedsordningen. Hvis der samtidig er gæld i ejendommen, kan gælden enten overføres til virksomhedsordningen eller holdes udenfor virksomhedsordningen:

- Hvis gælden overføres til virksomhedsordningen, vil overførslen blive anset for en hævning i hæverækkefølgen, eller hvis mellemregningskontoens indestående er tilstrækkeligt stort, på mellemregningskontoen.

- Hvis gælden holdes udenfor virksomhedsordningen, vil der typisk være stillet sikkerhed i virksomhedens aktiver for gæld udenfor virksomhedsordningen. Denne sikkerhedsstillelse resulterer i en hævnning svarende til sikkerhedsstillelsen, jf. de senest vedtagne regler.

Skatteyder har derfor reelt intet valg, men må tåle beskatning som følge af en åbenbar lapsus ved seneste justering af virksomhedsskatteloven.

Principielt burde "udlejningsvirksomheden" kunne overføres til nettoværdien, dvs. ejendommens værdi nedsat med den tilhørende prioritetsgæld mv. Dette kræver en tilretning af lovens §2, stk. 4, således at begrebet nettoværdi af en tilført virksomhed bliver en lovfæstet undtagelse til hovedreglen. Vi finder at dette enkelt kan indarbejdes uden at det har negative afledte konsekvenser.

Alternativt kan der ske en justering af virksomhedslovens § 4 a, stk. 1, der giver mulighed for at overføre kontante beløb fra privatøkonomien til virksomhedsordningen, hvilken overførsel kan bogføres på en uforrentet mellemregningskonto.

§ 4 a blev indsat i virksomhedsskatteloven ved lov nr. 344 af 14/5 1992. Bestemmelsen blev indsat som et ændringsforslag til lovforslag L 170 1991-92 (fremsat af skatteminister Fogh Rasmussen).

Det fremgår af bemærkningerne i betænkning afgivet af Skatteudvalget den 29/4 1992, at "der er ingen misbrugsmuligheder forbundet hermed, idet kontoen efter ændringsforslaget skal være uforrentet og indestående på mellemregningskontoen ikke skal medregnes i virksomhedens kapitalafkastgrundlag." Det fremgår imidlertid også, "For at undgå muligheder for spekulation i ordningen foreslås dog, at der på mellemregningskontoen alene kan bogføres kontante beløb fra privatøkonomien til virksomhedsordningen." Det er ikke nærmere konkretiseret, hvordan en spekulation i ordningen skulle kunne foregå.

Denne bestemmelse bør ændres således at der er mulighed for – ved en tvangsmæssig overførsel af en virksomhed til en eksisterende virksomhedsordning – at vælge at postere værdien af en ejendom på en mellemregningskonto.

Det er FSR Danske Revisorers vurdering, at en ændring af § 4 a, så der kan bogføres

andet end kontante beløb på mellemregningskontoen ikke giver mulighed for spekulation i ordningen.

Side 8

Vi foreslår, at § 4 a, stk. 1 ændres til:

*"Den skattepligtige kan i stedet for at foretage indskud efter § 3 overføre kontante beløb eller andre formuegoder fra privatøkonomien til virksomhedsordningen, der bogføres på en uforrentet mellemregningskonto. Andre formuegoder omfatter alene aktiver, der tvangsoverføres til virksomhedsordningen, og hvorpå der medfølger pantesikret gæld."*

Ændringen vil efter FSR's vurdering kunne afhjælpe den omtalte problemstilling, der er aktualiseret som følge af indførelse af beskatning af sikkerhedsstillelser.

Hvis det ikke er muligt at ændre § 4 a som foreslået, må det som minimum sikres, at den erhvervsdri-vende har en reel mulighed for at holde gælden udenfor virksomhedsordningen, selv om der er pant i den nu erhvervsmæssigt anvendte ejendom.

På FSR – Danske Revisorers henvendelse af 8. september 2014 svarede Skatteministeren generelt på den specifikke problemstilling, at "det er vanskeligt at angive konkrete omstændigheder, som indebærer, at en sikkerhedsstillelse i den beskrevne situation kan opfylde kravet om at være foretaget som led i en sædvanlig forretningsmæssig disposition. Det vil dog altid bero på en konkret vurdering. Det kan derfor ikke på forhånd afvises, at en sikkerhedsstillelse i særlige situationer kan omfattes af undtagelsen i virksomhedsskattelovens § 10, stk. 7." Samtidig anviste Skatteministeren en test bestående af to elementer. "For det første vil det altid være et krav, at behovet for sikkerhedsstillelsen udspringer af en anden forretningsmæssig disposition. For det andet skal dispositionen i form af sikkerhedsstillelsen tjene et forretningsmæssigt formål."

I SKM2015.581.SR refereres til denne test og efter Skatterådets vurdering kunne testen ikke bestås.

Vi foreslår derfor som skitseret en justering af loven på dette punkt, så den ovenfor anførte intention om at friholde skatteyder for de utilsigtede konsekvenser af en tvangsoverførsel til virksomhedsordningen også kan indfries i praksis ved en lovfæstet hjemmel.

### **Ikrafttrædelse og overgangsregler**

Loven skal have ikrafttrædelse den 1. juli 2016. Af § 16, stk. 6 fremgår dog, at den skattepligtige kan vælge at § 12, nr. 2 – 5 og § 16, stk. 8, 2. pkt. har virkning fra og med den 11. juni 2016.

Det fremgår, at lovbemærkningerne, at hvis den skattepligtige vælger at § 12, nr. 2 – 5 og § 16, stk. 8, 2. pkt. skal have virkning fra og med den 11. juni 2016 medfører det samtidig, at der ikke gives adgang til undtagelsesbestemmelsen i § 16, stk. 7. Kan det bekræftes, at § 16, stk. 8, 1. pkt. finder anvendelse selv om den skattepligtige vælger at § 12, nr. 2 – 5 skal have virkning fra og med den 11. juni 2014?

Er det korrekt forstået, at hvis den skattepligtige vælger at § 12, nr. 2 – 5 skal have virkning fra og med den 11. juni 2014 vil en sikkerhedsstillelse den 1. juli 2014 også skulle modregnes i kapitalafkastgrundlaget første gang ultimo 2014?

Hvis den skattepligtige ikke vælger at § 12, nr. 2 – 5 skal have virkning fra og med den 11. juni 2014 vil alene sikkerhedsstillelser fra og med den 1. juli 2016 skulle modregnes i kapitalafkastgrundlaget?

### **Kommentarer til forslagets § 16, stk. 10**

#### § 3, stk. 8 i lov nr. 992 af 16. september 2014

§ 3, stk. 8 i lov nr. 992 af 16. september 2014 er formuleret således:

*Stk. 8.* Skattepligtige, der anvender reglerne i afsnit I i virksomhedsskatteloven, kan omgøre valg af selvangivne oplysninger for indkomståret 2013 vedrørende overførsel af finansielle aktiver og passiver og indskud, jf. virksomhedsskattelovens § 2, stk. 5, 2. pkt., og beløb, der er bogført på mellemregningskontoen, jf. virksomhedsskattelovens § 4 a, stk. 1. Skattepligtige kan kun omgøre valg, jf. 1. pkt., hvis de omfattes af denne lovs § 1, nr. 6, eller de har stillet akti-

ver, der indgår i virksomhedsordningen, til sikkerhed for gæld, der ikke indgår i virksomhedsordningen, den 10. juni 2014. 2. pkt. finder ikke anvendelse for skattepligtige, der omfattes af stk. 6. Omgørelse efter 1. pkt. kan meddeles til og med den 31. marts 2015.

Side 10

FSR ønsker oplyst, om 3. pkt. er korrekt formuleret, eller om der skulle have stået "1. pkt." i stedet for "2. pkt.".

#### Overførsel af finansielle aktiver og passiver mv.

FSR ønsker bekræftet, at den foreslåede bestemmelse i § 16, stk. 10 ligesom § 3, stk. 8 i lov nr. 992 af 16. september 2014 giver adgang til at omgøre valg af selvangivne oplysninger for indkomståret 2013 vedrørende overførsel af finansielle aktiver og passiver og indskud, jf. virksomhedsskattelovens § 2, stk. 5, 2. pkt., og beløb, der er bogført på mellemregningskontoen, jf. virksomhedsskattelovens § 4 a, stk. 1, når meddelelse herom gives til SKAT senest den 1. juli 2017.

#### Opretholdelse af hidtidig omgørelse ved anvendelse af § 12, nr. 2-5 fra og med 11. juni 2014

Omvalg efter den foreslåede bestemmelse i § 16, stk. 10 er i modsætning til omvalg efter § 3, stk. 8 i lov nr. 992 af 16. september 2014 betinget af, at omvalg for indkomståret 2013 ikke medfører,

- at den skattepligtige omfattes af § 3, stk. 6, i lov nr. 992 af 16. september 2014, eller
- at en allerede negativ saldo på indskudskontoen ultimo indkomståret 2013 forøges.

FSR ønsker bekræftet, at omvalg efter § 3, stk. 6 i lov nr. 992 af 16. september 2014 stadig gælder, selv om den skattepligtige vælger at anvende lovforslagets § 12, nr. 2-5 med virkning fra og med den 11. juni 2011 og omvalget efter § 3, stk. 6 i lov nr. 992 af 16. september 2014 medfører,

- at den skattepligtige omfattes af § 3, stk. 6, i lov nr. 992 af 16. september 2014, eller

- at en allerede negativ saldo på indskudskontoen ultimo indkomståret 2013 forøges.

Side 11

### **Øvrige forhold**

Skatteministeren har overladt fortolkningen på væsentlige områder til i første omgang Skatterådet, idet lovbemærkningerne til L200 på centrale områder var begrænsede. Selv om det klart af lovtæksten følger at alene sikkerhedsstillelser i aktiver i virksomhedsordningen omfattes, fremgår det fortsat, at også andre situationer kan sidestilles med sikkerhed i aktiver. Både for kautioner og generel modregningsadgang er det uomtvistet, at aktiverne ikke er stillet til sikkerhed og således fortsat er ubehæftede. Når der henses til de alvorlige konsekvenser, der er ved en sidestillelse, skal vi opfordre til, at der indsættes klare angivelser i loven om krav til sikkerhedens form og indhold.

Det fremgår af lovbemærkningerne, at den allerede offentliggjorte praksis vedrørende § 10, stk. 6 kan lægges til grund for fortolkningen af den nu foreslåede § 4 b.

Praksis er endnu forholdsvis beskeden vedrørende hvornår en generel modregningsadgang kan sidestilles med sikkerhed i aktiver. Vi skal derfor anmode Skatteministeren om at beskrive nogle få eksempler, hvor en modregningsadgang konkret kan sidestilles med sikkerhed i aktiver.

Vedrørende kautioner er der offentliggjort en række bindende svar fra Skatterådet. Skatterådet har jævnfør også bemærkningerne til L 200 lagt vægt på, om der ved kautionen stilles en privat kreditfacilitet til rådighed for den skattepligtige. Det ser dog også ud til, at Skatterådet i visse situationer sidestiller likviditet i form af et tilgodehavende med en kreditfacilitet. Praksis kan derfor være, at et tilgodehavende i nogle situationer kan sidestilles med en kreditfacilitet, der kan medføre, at en kaution kan sidestilles med sikkerhed i aktiver. Det virker meget vidtgående. Vi skal derfor anmode om, at det præciseres, at det kun er i de tilfælde, hvor der stilles en egentlig kreditfacilitet til rådighed på baggrund af en kaution, at kautionen kan sidestilles med en sikkerhedsstillelse i aktiver.



### **Negativ indskudskonto og manglende opsparingsmulighed**

Indskudskontoen kan blive negativ eller blive reduceret til et meget beskedent beløb af forskellige årsager, f.eks. ved indskud af privat gæld i forbindelse med indtræden i virksomhedsordningen, hvis den selvstændiges hævninger overstiger overskuddene, eller ved omdannelse af en af flere virksomheder i virksomhedsordningen til selskab efter lov om skattefri virksomhedsomdannelse.

Hvis indskudskontoen er nul eller kun udgør et beskedent positivt beløb, skal der kun konstateres mindre fejl ved udarbejdelse af skatteregnskabet for det foregående år før indskudskontoen kan blive negativ ved årets udløb, eksempelvis revisors ompostering af udgifter der rettelig er af privat karakter. I praksis kan der være mange årsager til at indskudskontoen ved årets udløb viser sig at være negativ med et mindre beløb.

Som reglerne udformet vil der i denne situation ikke være mulighed for opsparing i det følgende indkomstår, uanset at overskuddet måtte være betydeligt. Der er ingen mulighed for at reparere på selv utilsigtede og helt uvæsentlige negative saldi.

FSR – Danske Revisorer har tidligere fremført, at det burde være tilstrækkeligt til at håndhæve formålet med indgrebet - at forhindre opsparing når indskudskontoen var negativ – hvis indskudskontoen er negativ ved indkomståret udløb.

Dette er tidligere blevet afvist med henvisning til historiske erfaringer for at en opgørelse alene ultimo indkomståret ville kunne medvirke til udnyttelse af virksomhedsordningen.

Der er dog ikke fra Ministeriets side på noget tidspunkt oplyst noget konkret om, hvorledes denne udnyttelse skulle kunne ske.

Efter FSR - Danske Revisorerers vurdering vil opgørelse alene ultimo indkomståret ikke kunne medvirke til udnyttelse af virksomhedsordningen. Vi skal derfor foreslå at loven justeres på dette punkt, således at virksomhedsordningens hovedformål for erhvervsdrivende kan overholdes og den uønskede spekulation i hævning uden beskatning fortsat sikres.

### **Omgørelse**

Uanset en sikkerhedsstillelse alene skal anses for en hævnning, vil den skattemæssige konsekvens ofte være meget væsentlig. Når der samtidig er usikkerhed om, hvornår en sikkerhedsstillelse i virksomhedsordningens aktiver også kan anses for en sikkerhedsstillelse overfor gæld udenfor virksomhedsordningen og usikkerhed om hvornår andre former for sikkerhed kan sidestilles med sikkerhed i aktiver, bør der sikres en reel mulighed for omgørelse efter skatteforvaltningslovens § 29, således at fejl mv. kan reparerer efterfølgende.

### **Skattefri omdannelse af en virksomhed**

Lov om skattefri virksomhedsomdannelse giver den erhvervsdrivende mulighed for skattefrit at overføre virksomheden til et selskab.

Ofte driver en virksomhedsejer flere virksomheder samtidigt. Derfor forekommer det ofte, at der gennemføres omdannelse af én af virksomhederne – delomdannelse.

Der er alene tale om en omstrukturering, hvor en del af erhvervsaktiviteterne nu drives i et selskab, mens de øvrige aktiviteter fortsat drives i personligt regi. De midler, der er overført til selskabet, kan ikke overføres til aktionæren uden at det medfører beskatning, enten som løn eller som udbytte.

Ved en sådan delomdannelse, hvor ikke alle aktiver og passiver i virksomhedsordningen overføres til selskabet, indgår vederlaget (anparter/aktier) for den afståede virksomhed i virksomhedsordningen. De ved omdannelsen erhvervede anparter/aktier anses teknisk for overført fra virksomhedsordningen til privatøkonomien ved begyndelsen af omdannelsesåret. Dette betyder, at der skal overføres et beløb svarende til kontantværdien af vederlaget for virksomheden, jf. lov om skattefri virksomhedsomdannelse § 2, stk. 1, nr. 3, fra indskudskontoen til mellemregningskontoen med virkning fra begyndelsen af omdannelsesåret, uden at der først skal hæves beløb efter § 5, stk. 1.

Denne fremgangsmåde blev indført som § 16a ved lov nr. 1030 af 19/12 1992 (lovforslag L 96, 1992-93, fremsat af skatteminister Fogh Rasmussen) som følge af en forenkling af loven, hvorefter flere virksomheder fremover blev behandlet som én virksomhed ved anvendelse af virksomhedsordningen.

Formålet med § 16 a var at sikre, at en delomdannelse ikke medfører hævnning af opsparet overskud, men at konsekvensen alene kan være en eventuel rentekorrektion. Bestemmelsen blev indsat for at undgå beskatning af opsparet overskud mv., hvilket i modsat fald ville have været en konsekvens af en delomdannelse af en af flere virksomheder i virksomhedsordningen.

Ved lov nr. 992 af 16. september 2014 fik denne bestemmelse imidlertid en langt mere vidtgående og åbenbart utilsigtet konsekvens.

Ved delomdannelse efter lov om skattefri virksomhedsomdannelse vil indskudskontoen ofte blive negativ uden at der er overført midler til den skattepligtiges privatsfære. Det skyldes at handelsværdien af anparterne/aktierne som beskrevet ovenfor skal reducere indskudskontoen.

En delomdannelse vil i praksis derfor ofte medføre, at der ikke længere kan ske opsparing i den/de resterende virksomheder i virksomhedsordningen. Vi formoder ikke at det har været tilsigtet fra lovgivers side, at dette skulle være konsekvensen af de seneste stramninger.

Der er derfor brug for at justere reglen, så der også fremover er en reel mulighed for at gennemføre delomdannelse.

Vi foreslår derfor, at der indsættes en ny bestemmelse om, at der kan bortses fra et beløb svarende til nedbringelsen af indskudskontoen ved en delomdannelse ved vurdering af om indskudskontoen er negativ. Herved vil den utilsigtede konsekvens kunne undgås, uden at der opstår misbrugsmuligheder eller andre negative konsekvenser.

### **Modernisering af investeringsmuligheder**

Virksomhedsloven begrænser muligheder for placering af overskydende midler, jf. lovens § 1: *"Aktier m.v. omfattet af aktieavancebeskatningsloven, uforrentede obligationer og præmieobligationer kan ikke indgå i virksomhedsordningen, medmindre den skattepligtige driver næring med sådanne aktiver (...)."*

Der er gennemført en harmonisering af reglerne om beskatning af værdipapirer, og der ses ikke længere at være begrundelser for at udeholde eksempelvis børsnoterede aktier mv.

Bestemmelsen giver bl.a. pengeinstitutter og andre forvaltere udfordringer i praksis, og reglen er i praksis relativt enkelt at undgå ved at lade investeringer foretage i et § 19-selskab.

Der ses derfor ikke længere at være det samme behov for at fastholde denne undtagelse, hvorfor vi foreslår en modernisering heraf.

FSR – danske revisorer står til rådighed, såfremt ministeriet ønsker en uddybning eller en drøftelse af indholdet i høringssvaret.

Med venlig hilsen

Bjarne Gimsing  
Formand for skatteudvalget

Kasper Bring Truelsen  
Skattekonsulent

Skatteministeriet  
Nicolai Eigtveds Gade 28  
1402 København K

[juraogsamfundsoekonomi@skm.dk](mailto:juraogsamfundsoekonomi@skm.dk)  
J. nr. 15-1386553

København, den 30. marts 2016

## **L 123 - Forslag til lov om ændring af indkomstbeskatning af selskaber, aktieavancebeskatningsloven, virksomhedsskatteloven og forskellige andre love samt ophævelse af lov om investeringsfonds**

Investeringsfondsbranchen (IFB) har den 23. februar 2016 modtaget ovennævnte lovforslag i høring. Lovforslaget indeholder flere væsentlige ændringer i reglerne for beskatningen af investeringsinstitutter og deres investorer, og IFB skal takke for muligheden for at afgive høringssvar.

### **Overordnede bemærkninger**

Lovforslaget har blandt andet til formål at undgå, at lovgivningen om kollektive investeringsinstitutter kan udnyttes til omgåelse af udbyttebeskatningen. Det kunne ifølge lovforslaget ske ved, at sofistikerede investorer foretager deres investeringer via kollektive investeringsinstitutter.

IFB anerkender og lægger stor vægt på hensynet til, at skattesystemet er robust over for omgåelse af udbyttebeskatningen. Det er dog et væsentligt problem, at lovforslaget rammer langt bredere end sit formål, hvilket blandt andet sker ved at etablere nye barrierer for eksport af investeringsfonde, som lægges oveni de eksportbarrierer, som de nuværende skatteregler giver. Lovforslaget er derfor set fra investeringsfondsbranchens synspunkt et skridt i den helt forkerte retning, idet der er et stort behov for, at de danske skatteregler tilpasses det internationale marked for kapitalforvaltningsydelse, så danske investeringsfonde kan konkurrere på lige fod med udenlandske. Desuden indebærer lovforslaget en væsentlig forringelse for danske investorer, jf. nærmere nedenfor.

IFB er endvidere overrasket over, at lovforslaget fremsættes for Folketinget, uden at det har været sendt i forudgående høring.

IFB er også af den opfattelse, at de to "huller" i udbyttebeskatningen, som ønskes lukket med lovforslaget, er opstået fordi skattereglerne for investeringsinstitutter ikke i tilstrækkelig grad er målrettet kollektive investeringsinstitutter, som investerer i obligationer og/eller porteføljeaktier, men uden videre kan benyttes af alle, der måtte ønske det. Det betyder eksempelvis, at reglerne også kan benyttes i situationer, hvor én eller ganske få ejere via investeringsinstituttet har fuld kontrol over det eller de selskaber, der investeres i.

IFB mener, at der foreligger gode muligheder for på én og samme tid at indføre regler, der sikrer, at udbyttebeskatningen ikke kan omgås og samtidig fjerne de nuværende barrierer for eksport af investeringsfonde

overfor udenlandske investorer i stedet for at introducere nye. Konkret foreslår IFB, at Danmark sikrer sin beskatningsret til danske aktieudbytter ved, at udbytter fra danske aktier som udgangspunkt beskattes i investeringsinstituttet med 15 pct. Det vil give mulighed for, at udbytteskatten på investeringsinstituttets udbytter til udenlandske investorer kan afskaffes, idet beskatningsretten til danske aktieudbytter sikres ved beskatning i investeringsinstituttet.

IFB har i starten af februar 2016 fremsendt et konkret forslag til Skatteministeriet, som viser hvordan skattereglerne for investeringsinstitutter kan udformes, så de både forbedrer eksportmulighederne og etablerer et værn mod omgåelse. Dette værn kan udbygges, så det også imødekommer de hensyn, der ligger bag det foreliggende lovforslag. IFB's forslag har været forelagt nogle af landets førende skatteeksperter, som konkluderer, at det ikke vil give mulighed for, at danske aktieudbytter kan føres ud af landet til lav beskatning. Investeringsfondsbranchen indgår gerne i dialog med ministeriet om, hvordan disse ændringer kan gennemføres i praksis.

Sammenfattende finder IFB det både hensigtsmæssigt og nødvendigt at justere lovforslaget, så det etablerer det nødvendige værn mod omgåelse af udbyttebeskatningen uden at introducere nye barrierer for eksport af investeringsfonde.

I det følgende fremkommer vi med mere detaljerede bemærkninger til lovforslaget.

### **Lovforslaget forringer den danske investeringsfondsbranches eksportmuligheder**

Investeringsfondsbranchen anerkender som tidligere nævnt det overordnede hensyn bag lovforslaget om, at skattesystemet skal være robust over for omgåelse af udbyttebeskatningen. Lovforslaget rammer imidlertid som tidligere nævnt alt for bredt, hvilket forringer den danske investeringsfondsbranches eksportmuligheder endnu mere, end det allerede er tilfældet i dag.

Konkret betyder lovforslaget, at danske non-UCITS investeringsforeninger, som er organiseret som såkaldte kapitalforeninger, i praksis ikke længere vil kunne sælges til udenlandske investorer, herunder institutionelle og private investorer. Det skyldes, at afståelsessummer ved indløsning af investeringsbeviserne vil blive beskattet i Danmark samtidig med, at investor vil blive avancebeskattet i hjemlandet. Hvis den udenlandske investor i stedet havde investeret via et udenlandsk investeringsinstitut, ville investor ikke blive udbyttebeskattet i Danmark eller i det andet land, hvor investeringsinstituttet er beliggende. Hvis lovforslaget vedtages bliver konsekvenserne derfor, at udenlandske investorer vil fravælge danske kapitalforeninger. Det bemærkes, at investeringsbeviser på de udenlandske markeder typisk ikke børsnoteres. Det gælder også de danske investeringsbeviser i investeringsinstitutter, som primært er oprettet af henblik på markedsføring i udlandet. De danske investeringsinstitutter vil derfor ikke være omfattet af lovforslagets undtagelse, hvorfor afståelsessummer ved indløsning af børsnoterede investeringsbeviser ikke beskattes som udbytte.

Ifølge lovforslaget vil der ikke være beskatning af afståelsessummer ved indløsning, hvis investeringsbeviser udbydes til offentligheden, og som efter national lovgivning, EU-retlig regulering eller international aftale er undergivet et krav om risikospredning og pligt til på en deltagers forlangende at tilbagekøbe eller indløse udstedte andele. I praksis betyder dette, at der ikke er udbyttebeskatning ved indløsning af andele i investeringsinstitutter som er organiseret som UCITS. For non-UCITS investeringsinstitutter, dvs. de såkaldte alternative investeringsfonde, som i henhold til dansk lovgivning kan oprettes som kapitalforeninger, er der imidlertid efter lovgivningen ikke noget krav til risikospredning og om at investorerne skal kunne indløse

deres andele. Der vil dog typiske være fastsat regler herom i kapitalforeningens vedtægter, men det er ikke tilstrækkeligt til, at kapitalforeningerne "går fri" af indgrebet.

Konsekvensen er således, at kapitalforeninger, uanset om de retter sig mod institutionelle investorer, eksempelvis pensionskasser, eller private investorer, vil blive ramt af lovforslaget og dermed ikke kan sælges i udlandet. Det er uheldigt, idet det betyder, at den danske investeringsfondsbranche bliver tvunget til at oprette investeringsinstitutter i udlandet, som kan udbyde disse produkter. Det udelukker, at den danske investeringsfondsbranche kan samle sine aktiviteter i Danmark, og det må derfor forventes, at danske kapitalforvaltere i større omfang end tidligere vil vælge at flytte deres virksomhed til udlandet med tab af danske arbejdspladser til følge.

### **Lovforslaget giver udenlandske investeringsinstitutter skattemæssig særbehandling på det danske marked**

Endvidere bemærkes, at lovforslaget vil betyde, at udenlandske alternative investeringsfonde (non-UCITS investeringsinstitutter) får en fortrinstillig i forhold til danske investeringsinstitutter. Det skyldes, at man i visse andre EU-lande har valgt at overimplementere direktivet om forvaltere af alternative investeringsfonde. I modsætning til Danmark har man eksempelvis i nogle lande i national ret indført krav om risikospredning og indløsningsret i alternative investeringsfonde for på denne måde at "brande" og markedsføre lokale investeringsinstitutter på bekostning af investeringsinstitutter fra andre EU-lande.

Unoterede alternative investeringsfonde hjemmehørende i de pågældende lande, f.eks. Tyskland, vil efter omstændighederne kunne opfylde kravene i den danske skattelovgivning, så afståelsessummer i forbindelse med indløsninger ikke beskattes som udbytte for danske investorer, mens dette vil være udelukket for danske unoterede kapitalforeninger, idet den danske lovgivning ikke opstiller krav til risikospredning m.v. Dette er efter investeringsfondsbranchens opfattelse helt urimeligt og uholdbart set fra et dansk synspunkt.

### **Ingen reel risiko for omgåelse af udbyttebeskatningen i kollektive investeringsinstitutter**

Ifølge lovforslaget har ændringerne til formål at imødegå mulighederne for omgåelse af udbytteskatten ved investering via investeringsinstitutter. Synspunktet er, at udenlandske investorer ikke er skattepligtige til Danmark af avancer fra danske aktier, mens udenlandske investorer som udgangspunkt er skattepligtige af udbytter fra danske aktier, hvilket betyder, at udenlandske investorer har en interesse i at konvertere skattepligtige udbytter til skattefri avancer for at undgå dansk beskatning. Det gælder også udenlandske investors investeringer i danske investeringsbeviser.

Lovforslaget lægger på denne baggrund op til, at der på samme måde som for aktier i aktieselskaber m.v. indføres regler om, at tilbagesalg af investeringsbeviser til udstedende investeringsinstitut som udgangspunkt behandles som udbytte, idet tilbagesalget er et alternativ til at trække midler ud af investeringsinstituttet i form af udbytte.

IFB er imidlertid ikke enige i dette synspunkt, idet Skatteministeriet herved ikke tillægger det betydning, hvad baggrunden er for, at indløsninger i investeringsinstitutter efter gældende regler beskattes efter aktieavancebeskatningslovens regler:

- Kollektive investeringsinstitutter er kendetegnet ved, at investorerne har ret til at blive indløst til investeringsbevisernes indre værdi. Denne indløsningsmekanisme er netop fastsat af hensyn til, at der derved skabes et marked for omsætning af investeringsbeviser, som sikrer, at investorerne altid

kan træde ud nemt og billigt. Grundlæggende giver det derfor ikke mening at anse et tilbagesalg som udbytte. Det bemærkes, at dette også er den nærmere begrundelse for, at omsættelige investeringsbeviser efter gældende regler altid anses for at være optaget til handel på et reguleret marked, hvad enten de er noterede eller ej, jf. aktieavancebeskatningslovens § 3

- Investeringsinstitutter med skattemæssig status som investeringsselskab betaler 15 pct. skat af danske aktieudbytter. Der er derfor ikke behov for, at anse tilbagesalg af investeringsbeviser til udstedende investeringsinstitut for at være udbytte, idet den danske udbytteskat allerede er sikret ved beskatningen af danske aktieudbytter i investeringsselskabet
- Investeringsinstitutter med skattemæssig status som investeringsinstitutter med minimumsbeskatning (IMB) skal årligt opgøre en minimumsindkomst, som beskattes hos investorerne som udbytte. I minimumsindkomsten, indgår renter, avancer og udbytter på investeringsinstituttets værdipapirer. Udenlandske investorer har derfor ikke mulighed for at konvertere udbytter til avancer på samme måde som i almindelige selskaber, idet de årligt automatisk modtager et udbytte fra investeringsinstituttet. I praksis vil en udenlandsk investor derfor ikke have et incitament til at tilbagesælge investeringsbeviser til det udstedende selskab for at trække penge ud af investeringsinstituttet til lav dansk beskatning. En udenlandsk investor vil endvidere kunne undgå at et tilbagesalg af investeringsbeviser til udstedende investeringsinstitut beskattes som udbytte ved at søge dispensation hos SKAT. Dispensation vil normalt blive givet, hvis aktionæren afhænder alle sine investeringsbeviser i det pågældende investeringsinstitut

Investeringsfondsbranchen er derfor af den opfattelse, at situationen for kollektive investeringsinstitutter ikke kan sammenlignes med situationen i almindelige selskaber, herunder A/S og ApS, hvor udenlandske investorer efter omstændighederne kan have en stor interesse i at konvertere skattepligtige udbytter til skattefri avancer. IFB vurderer, at en eventuel omgåelse i af udbyttebeskatningen i praksis kun kan vinde udbredelse, hvis den indgår som et element i skatteplanlægning i forbindelse med strukturer, hvor investor har et særligt incitament til at spare i skat. Det gælder navnlig i tilfælde, hvor én eller ganske få investorer går sammen og opretter en egen investeringsforening, som investerer i selskaber, hvor investorerne har kontrol. IFB mener derfor også at der bør ses på mulighederne for at tilpasse skattereglerne for investeringsinstitutter, så de målrettes de enheder, som er kollektive og har porteføljeinvesteringer, jf. nedenfor.

Endvidere bemærkes, at hvis en udenlandsk investor under de gældende skatteregler forsøger at omgå dansk udbyttebeskatning ved at indløse investeringsbeviserne umiddelbart før udbyttedato og genkøbe dem igen efter udbyttedato, så vil vedkommende blive avancebeskattet efter hjemlandets lokale skatteregler. Sammenholdes dette med, at et tilbagesalg og genkøb typisk udløser handelsomkostninger, vil en udenlandsk investor typisk ikke have nogen interesse i at foretage et sådan skattemotiveret indløsning af investeringsbeviser med efterfølgende genkøb. Investors situation ved brug af investeringsbeviser adskiller sig herved ikke fra situationen ved en direkte investering i aktier. Her kan en udenlandsk investor også undgå dansk udbyttebeskatning ved salg og genkøb, men realiteten er, at avanceskat efter lokale regler og handelsomkostninger afholder udenlandske investorer fra at benytte muligheden.

I denne forbindelse understreges, at en udenlandsk investor heller ikke har noget incitament til at undgå dansk udbytteskat ved at sælge investeringsbeviser i et investeringsinstitut med minimumsbeskatning (IMB) og købe ex-kupon beviser uden ret til udbytte, idet et sådan bytte også vil blive avancebeskattet efter lokale regler og udløse handelsomkostninger.



### **Kapitalforeninger henvender sig ikke til såkaldte "sofistikerede" investorer**

Lovforslaget sonderer mellem investeringsbeviser i investeringsinstitutter, som er omfattet af UCITS-direktivet, og andre investeringsinstitutter. I bemærkningerne til lovforslaget er således anført følgende:

"Det vil fortsat være muligt at tilbagesælge investeringsbeviser til investeringsinstitutter, som er omfattet af UCITS-direktivet og at opnå at afståelsessummen herved beskattes som en avance. UCITS er en forkortelse for Undertakings for Collective Investments in Transferable Securities, og direktivet regulerer investeringsinstitutter baseret på regler om investorbeskyttelse. På samme måde vil investeringsbeviser i tilsvarende investeringsinstitutter i lande uden for EU også fortsat være omfattet af reglen om, at tilbagesalget kvalificeres som en avance. Indgrebet rammer således ikke tilfælde, hvor der investeres i almindelige investeringsinstitutter, der udbydes til detailinvestorer, men derimod f.eks. tilfælde, hvor mere sofistikerede investorer efter en fælles aftale kan agere samlet i forhold til investeringsinstituttet. Det vil f.eks. være investorer, som deltager i alternative investeringsfonde som f.eks. kapitalfonde, venturefonde og hedgefonde."

I lovforslaget forudsættes således, at det er muligt at foretage en skarp sondering mellem UCITS investeringsinstitutter, herunder sammenlignelige investeringsinstitutter fra tredjelande uden for EU, som er baseret på regler om investorbeskyttelse og udbydes til detailinvestorer, og andre investeringsinstitutter, som henvender sig til mere sofistikerede investorer, som efter fælles aftale kan agere samlet i forhold til investeringsinstituttet.

Dette afspejler imidlertid ikke den aktuelle situation. I UCITS-direktivet er der fastsat nærmere regler om kollektive investeringsinstitutter, som henvender sig til offentligheden. Ved siden af UCITS-direktivet er der fastsat regler for alternative investeringsfonde i direktivet for forvaltere af alternative investeringsfonde. Begge typer af fonde er kendetegnet ved, at det er kollektive investeringsordninger, hvor der er fastsat nærmere regler for at opnå en høj grad af investorbeskyttelse. Investeringsforeninger, som er organiseret som UCITS er et standardprodukt, hvor der gælder særlige regler for, hvilke værdipapirer, der kan investeres i og med hensyn til risikospredning. UCITS investeringsforeningerne henvender sig både til private og institutionelle investorer.

I Danmark er der mulighed for at oprette en særlig type alternative investeringsfonde i form af kapitalforeninger. Kapitalforeningerne kan investere i værdipapirer omfattet af bilag 5 i Lov om finansiel virksomhed, dvs. typisk aktier og obligationer m.v. Kapitalforeningerne kan på samme måde som UCITS udbydes til både private og institutionelle investorer, herunder til pensionskasser. Ifølge lovgivningen er der på samme måde som for UCITS investeringsinstitutter krav om, at kapitalforeningerne har et kollektivt element, dvs. at de henvender sig til en række investorer, men der er ikke samme lovkrav til risikospredning som for UCITS, men i praksis vil der i vedtægterne typiske være fastsat krav herom. Kapitalforeninger anvendes i praksis ikke af kapitalfonde, idet disse typisk anvender K/S strukturer og andre strukturer, der er skattemæssigt transparente.

Som følge af lighederne mellem UCITS-investeringsinstitutterne og kapitalforeningerne er der efter IFB's opfattelse ikke grundlag for at sondre skarpt mellem de to typer. Tværtimod bør der gælde samme skatteregler for de to typer af investeringsinstitutter, idet de opfylder samme samfundsmæssige funktion, nemlig at sikre langsigtet opsparring, herunder til pension. For at sikre mod, at skattereglerne for kollektive investeringsinstitutter kan udnyttes af eksempelvis kapitalfonde til at føre udbytter ud af landet til lav beskatning,

foreslår IFB, at der fastsættes regler om, at en forudsætning for at kunne opnå skattemæssig status som investeringsinstitut med minimumsbeskatning (IMB), at

- investeringsinstituttet er organiseret som et kollektivt investeringsinstitut (investeringsforening, SI-KAV, værdipapirfond eller kapitalforening), og
- investeringsinstituttet til enhver tid har opfyldt betingelserne i aktieavancebeskatningslovens § 19 stk. 2 og 3, hvilket udelukker, at investorerne enkeltvist eller samlet har eller har haft kontrollerende indflydelse i de selskaber, som der investeres i

IFB vurderer umiddelbart, at disse betingelser i praksis vil kunne fjerne risikoen for omgåelse af udbyttebeskatningen.

### **Danske investorer rammes utilsigtet og beskattes to gange af samme afståelsessum**

Lovforslagets sigte er at opstille et værn mod, at udenlandske investorer kan omgå den danske udbyttebeskatning ved at investere via investeringsinstitutter.

Lovforslaget er imidlertid udformet så bredt, at det helt utilsigtet også rammer danske investorer. Alle afståelsessummer i forbindelse med indløsninger i kapitalforeninger vil således som udgangspunkt blive beskattet som udbytte. Det betyder, at investorerne ikke alene vil blive beskattet af en eventuel avance, men af hele afståelsessummen, det vil sige også deres købesum. Hvis investorerne afstår alle beviser i kapitalforeningen, vil der dog efter SKAT's praksis, normalt kunne opnås dispensation til beskatning efter aktieavancebeskatningslovens regler, så afståelsessummen ikke bliver beskattet som udbytte. Problemet er imidlertid, at behandlingen af disse dispensationer vil beslaglægge rigtig mange ressourcer hos SKAT. Endvidere vil det få som konsekvens, at SKATs aktieberegningssystem, som der er brugt mange ressourcer på at udvikle, ikke vil kunne anvendes i forhold til kapitalforeningerne, idet det vil kræve en dispensation fra SKAT før indløsningerne kan behandles som et salg. Alle skatteydere, som ejer aktier, herunder beviser i kapitalforeninger, vil således ikke længere kunne anvende SKAT's beregningssystem og vil ikke få udskrevet årsopgørelsen automatisk, men bliver tvunget til at indgive en selvangivelse, hvilket er uholdbart og i strid med den automatisering der i de senere år er gennemført af selvangivelsesproceduren.

### **Lovforslaget beskatter afståelsessummerne to gange**

Udover ovennævnte negative konsekvenser for danske investorer har lovforslaget på grund af den måde, hvorpå det er udformet, den helt urimelige konsekvens, at danske investorer på en og samme tid beskattes af hele afståelsessummen, dvs. købesum og avance, som udbytte efter reglerne i ligningslovens § 16 B, og samtidig beskattes endnu engang af deres avance ved indløsningen efter reglerne i aktieavancebeskatningsloven. Det skyldes, at indløsning af investeringsbeviser altid beskattes efter aktieavancebeskatningsloven, jf. lovens § 2, stk. 3, nr. 3, og at denne bestemmelse ikke ændres med lovforslaget. Lagerbeskattede investorer er endvidere tidligere blevet lagerbeskattet årligt af urealiserede avancer, som sammen med købesummen efter lovforslaget bliver beskattet én gang til ved indløsningen.

Konsekvenserne af at samme indløsning beskattes to gange er for danske investorer vist i vedlagte bilag.

### **Forbud mod ex-kupon beviser i aktieafdelinger rammer danske investorer**

Endvidere betyder lovforslaget, at det fremover ikke bliver muligt at udstede såkaldte ex-kupon beviser i aktieafdelinger, dvs. investeringsbeviser som ikke giver ret til udbytte ved førstkommande generalforsam-

ling. Udstedelse af ex-kupon beviser benyttes af investorerne med henblik på at undgå utilsigtet overbeskatning. Hvis investor i perioden fra og med udløbet af investeringsforeningens forrige regnskabsår (1. januar) til generalforsamlingsdatoen i marts måned køber ordinære investeringsbeviser med ret til udbytte, så vil investor på tidspunktet for generalforsamlingen modtage og blive beskattet af et udbytte, som vedrører afkastet fra investeringsforeningens værdipapirer fra forrige år. Situationen er derfor den, at investor reelt bliver beskattet af en del af sin købesum i form af et skattepligtigt udbytte. Ved køb af et ex-kupon bevis, hvor investor ikke har ret til udbytte, undgås denne u hensigtsmæssige overbeskatning i købsåret. Hvis lovforslaget gennemføres har investor ikke længere denne mulighed, hvilket ikke er rimeligt og hensigtsmæssigt, da det medfører en overbeskatning af danske investorer.

Det bemærkes, at investorerne behov for at kunne købe ex-kupon beviser i aktieafdelinger er blevet særligt aktualiseret af, at realiserede avancer på investeringsinstituttet aktiebeholdninger opgjort på baggrund af investeringsinstituttets anskaffelsessum, i dag indgår i minimumsindkomsten. Det vil sige, at der i minimumsindkomsten i det enkelte år kan indgå store aktieavancer, som er optjent over flere år i investeringsinstituttet, hvilket øger investorerne behov for at kunne købe beviser, som ikke giver ret til udbytte på førstkomende generalforsamling.

#### **Lovforslaget har tilbagevirkende kraft fra fremsættelsesdatoen**

IFB finder det endvidere uheldigt, at dele af lovforslaget har tilbagevirkende kraft fra og med fremsættelsesdatoen. Lovforslaget påvirker tusindvis af investorer, som har behov for løbende at indløse investeringsbeviser, og det er ikke rimeligt at de under lovforslagets behandling ikke har fuld klarhed over de skattemæssige konsekvenser af deres dispositioner i kapitalforeninger, som ikke er optaget til handel på et reguleret marked<sup>1</sup>.

#### **Skatteindberetningen for værdipapirfonde ændres**

Skatteministeriet konkluderer i sin analyse af 6. november 2015 om beskatningen af investeringsinstitutter og deres investorer, at værdipapirfonde ikke som hidtil antaget er skattemæssigt transparente. Konklusionen foretages på baggrund af et notat om spørgsmålet indhentet fra kammeradvokaten. Det betyder, at værdipapirfonde på samme måde som bevisudstedende investeringsforeninger kan have skattemæssig status som investeringsselskab eller investeringsinstitut med minimumsbeskatning (IMB). Som konsekvens heraf ophæver lovforslaget reglerne om, at der skal ske indberetning til SKAT af investors ejerandele af værdipapirfondens enkelte investeringer, idet dette ikke længere er relevant. Ændringen betyder, at værdipapirfonde bliver omfattet af samme indberetningsregler som bevisudstedende investeringsforeninger.

I investeringsfondsbranchen har der i længere tid været et ønske om, at værdipapirfondene bliver beskattet på samme måde som bevisudstedende investeringsforeninger, og på denne baggrund hilses både praksisændringen og ændringen af skattekontrolloven velkommen.

Investeringsfondsbranchen anbefaler imidlertid, at der skabes fuld klarhed om hjemmelsgrundlaget for at behandle værdipapirfondene på samme måde som investeringsforeningerne. Ved behandlingen af L 137 2011-12, om ændring af lov om investeringsforeninger m.v., lov om finansiel virksomhed, skattekontrolloven, aktieavancebeskatningsloven og kursgevinstloven. (Indførelse af værdipapirfonde og selskaber for in-

<sup>1</sup> IFB har noteret, at der ifølge lovforslaget ikke skal indeholdes udbytteskat ved udbetaling og godskrivning af afståelsessummer omfattet af ligningslovens § 16 B, jf. kildeskattelovens § 65, stk. 7 og 9, sammenholdt med kildeskattelovens § 65, stk. 1, og at investor selv skal afregne skatten i forbindelse med årsopgørelsen m.v.

vestering med kapital, der er variabel, (SIKAV'er) og regler om indberetning af afkast fra værdipapirfonde m.v.) forudsatte Folketinget således udtrykkeligt, at værdipapirfonde skulle anses for skattemæssigt transparente enheder, hvor investorerne beskattes særskilt af fondens enkelte investeringer og ikke af beviserne, som det er tilfældet i bevisudstedende investeringsforeninger.

For at skabe fuldstændig klarhed om beskatningen foreslås, at det i selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 2 præciseres, at bestemmelsen om andre selskaber, hvoraf ingen af investorerne hæfter personligt, også omfatter værdipapirfonde. I værdipapirfonde er investorernes hæftelse i princippet personlig, men dog begrænset til indskuddet, og efter ordlyden af bestemmelsen omfattes værdipapirfonde ikke nødvendigvis af bestemmelsen og dermed af selskabsskattelovens regler, herunder reglerne om investeringsinstitutter med minimumsbeskatning (IMB), jf. selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 5c, og investeringsselskaber, jf. selskabsskattelovens § 3, stk. 1, nr. 19. Det bemærkes, at det vil have store skattemæssige konsekvenser, hvis Landsskatteretten eller domstolene senere skulle nå frem til, at værdipapirfonde ikke har den skattemæssige kvalifikation, som er forudsat i nærværende lovforslag.

IFB skal endvidere foreslå, at der gives mulighed for, at værdipapirfonde også kan få status som kontoførende afdeling på samme måde som investeringsforeningerne, idet dette vil give mulighed for at værdipapirfonde også kan anvendes overfor institutionelle investorer, herunder pensionskasser, som lægger vægt på at kunne få en transparent beskatning.

#### **Afrunding**

IFB skal endnu engang opfordre til dialog med henblik på at sikre en robust og hensigtsmæssig beskatning af kollektive investeringsinstitutter og deres investorer, som på den ene side sikrer, at udbyttebeskatningen ikke kan omgås af udenlandske investorer, og som samtidigt fjerner de nuværende barrierer for, at danske kapitalforvaltere kan eksportere danske investeringsbeviser til udlandet. Som skitseret ovenfor mener IFB, at det bør være muligt at finde en samlet løsning, som sikrer begge hensyn. Det kan blandt andet ske ved i højere grad at målrette de danske regler for investeringsinstitutter og deres investorer til kollektive investeringsordninger.

Såfremt der er behov for yderligere information, står vi til rådighed.

Med venlig hilsen  
Investeringsfondsbranchen

Jens Jørgen Holm Møller  
Direktør

Henrik Laust Poulsen  
Skattechef

### **Bilag: Konsekvenserne af at danske investorer beskattes af indløsninger efter både ligningsloven og aktieavancebeskatningsloven**

Ifølge lovforslagets ændring af bestemmelsen i ligningslovens § 16 B, skal der i visse tilfælde ske beskatning af hele afståelsessummen ved indløsning af investeringsbeviser. Ifølge de gældende regler i aktieavancebeskatningslovens § 2, stk. 3, nr. 3, beskattes indløsninger af investeringsbeviser efter aktieavancebeskatningslovens regler. Denne bestemmelse ændres ikke ved lovforslaget

Hvis lovforslaget vedtages, skal investor dermed både udbyttebeskattes og avancebeskattes, når investeringsbeviser indløses i investeringsinstituttet. Det kan illustreres ved et eksempel:

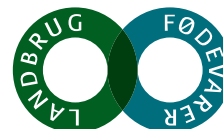
		Samlet skattegrundlag (i DKK)
Anskaffelsessum (2016)	100.000	
Indløsning (2016)	110.000	
Beløb som beskattes som udbytte		110.000
Beløb som avancebe- skattes	110.000 – 100.000	<u>10.000</u>
Samlet beløb til beskat- ning		<b>120.000</b>

**Resultat bliver derfor så vidt ses, at investor efter lovforslaget beskattes af et beløb på 120.000 kr., selvom gevinsten kun har været 10.000 kr.**

Investor har dog mulighed for at rette henvendelse til SKAT og anmode om dispensation fra udbyttebeskatningen, så der alene sker avancebeskatning af investors gevinst på 10.000 kr.

Ifølge SKAT's praksis kan der dog kun blive tale om dispensation, såfremt hele beholdningen af investeringsbeviser i det pågældende investeringsinstitut indløses på én gang. Investor har dog næppe et egentligt retskrav på at få dispensation.

Hvis investor alene indløser en del af investeringsbeviserne i det pågældende investeringsinstitut, vil der efter SKAT's praksis ikke kunne opnås dispensation fra udbyttebeskatningen, og konsekvensen bliver en overbeskatning som beskrevet ovenfor.



Skatteministeriet  
Nicolai Eigtveds Gade 28  
1402 København K  
Att.: Jesper Leth Vestergaard

**Landbrug & Fødevarer FmbA**

Axelborg, Axeltorv 3  
DK 1609 København V  
T +45 3339 4000  
F +45 3339 4141  
E [info@lf.dk](mailto:info@lf.dk)  
W [www.lf.dk](http://www.lf.dk)  
CVR DK 25 52 95 29

Høringssvaret er sendt elektronisk til [juraogsamfundsoekonomi@skm.dk](mailto:juraogsamfundsoekonomi@skm.dk)

**Høring af lovforslag nr. L 123 – forslag til lov om ændring af lov om indkomstbeskatning af aktieselskaber m.v., aktieavancebeskatningsloven, virksomhedsskatteloven og forskellige andre love samt ophævelse af lov om investeringsfonds, j.nr. 15-1386553**

Landbrug & Fødevarer takker for muligheden for at afgive bemærkninger forslag til lov om ændring af lov om indkomstbeskatning af aktieselskaber m.v., aktieavancebeskatningsloven, virksomhedsskatteloven og forskellige andre love samt ophævelse af lov om investeringsfonds, som er fremsat og sendt i høring den 23. februar 2016.

Dette høringssvar vedrører kun den del af L 123, der omhandler ændringerne i virksomhedsskatteloven. Landbrug & Fødevarers overordnede bemærkninger er angivet nedenfor. Samtidig vedlægger vi detaljerede, tekniske bemærkninger udarbejdet af Landbrug & Fødevarer – SEGES.

Generelt ser Landbrug & Fødevarer meget positivt på, at Skatteministeriet som konsekvens af Skatterådets afgørelse i SKM2015.745SR undlader at indføre hjemmel til ansættelse af en fiktiv indkomst ved sikkerhedsstillelse for privat gæld med erhvervsmæssige aktiver. Samtidig er flere af de bemærkninger, Landbrug & Fødevarer og andre organisationer afgav i forbindelse med høringen af udkastet til L 123 i efteråret 2016, blevet efterkommet.

Landbrug & Fødevarer vil generelt opfordre til, at Skatteministeriet så vidt muligt præciserer detaljer om f.eks. bogføring af sikkerhedsstillelser, mulighederne for omvalg, måletidspunkter, mv. Vi vil desuden gerne opfordre til, at man så vidt muligt tilføjer eksempler, der kan illustrere de forskellige elementer af L 123. Der er tale om et meget komplekst retsområde og både skatteydere og skattemyndigheder vil have gavn af så meget vejledning som muligt fra Skatteministeriets side.

**Dobbelte konsekvenser ved indfrielse af gæld**

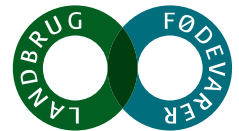
Som nævnt ovenfor finder Landbrug & Fødevarer det positivt, at man med L 123 undlader at anse skattepligtige, der har foretaget sikkerhedsstillelser omfattet af stramningerne 2014, for at have fået en fiktiv indkomst. I stedet anses den erhvervsdrivende for at have hævet et beløb i virksomhedsordningen.

Som lovforslaget er formuleret, bliver erhvervsdrivende dog ramt af dobbeltbeskatning, hvis de søger at komme ud af et låneforhold med en sikkerhedsstillelse omfattet af stramningerne. Landbrug & Fødevarer finder dette u hensigtsmæssigt og foreslår, at man søger at lempe konsekvenserne for de erhvervsdrivende, der vil indfri et låneforhold og annullere den tilhørende sikkerhedsstillelse.

Hvis man stiller erhvervsmæssige aktiver til sikkerhed for et privat lån, bliver man efter L123 beskattet i form af en hævning fra virksomhedsordningen. Vælger man efterfølgende at hæve

**Landbrug & Fødevarer** er erhvervsorganisation for landbruget, fødevarer- og agroindustrien. Med en eksport på over 156 milliarder kroner årligt og med 169.000 beskæftigede repræsenterer vi et af Danmarks vigtigste eksporterhverv.

Ved at nytænke og synliggøre erhvervets bidrag til samfundet sikrer vi vores medlemmer en stærk placering i Danmark og globalt.



midler ud af virksomheden til at indfri lånet, bliver man endnu engang beskattet af en hævnning. Der sker altså dobbelt beskatning. Det ville være hensigtsmæssigt at betragte ophøret af en sikkerhedsstillelse som et indskud, så indfrielse af lån og annullering af den tilhørende sikkerhedsstillelse ikke skaber en ekstra beskatning.

På samme måde rammer stramningerne kapitalafkastgrundlaget to gange. Kapitalafkastgrundlaget reduceres dels på tidspunktet for sikkerhedsstillelsen, dels når der hæves midler ud af virksomheden til at indfri lånet og ophæve sikkerhedsstillelsen. Det ville være hensigtsmæssigt, at man lod kapitalafkastgrundlaget genetablere ved bortfald af en sikkerhedsstillelse.

En lignende dobbelt-negativ konsekvens vil muligvis følge af, at en kautionsforpligtelse bliver udløst, og den skattepligtige hæver penge ud af virksomheden til at betale lånet knyttet til kautionen. Det er dog uklart, præcis hvad de skattemæssige konsekvenser er i sådan en situation, hvilket vi anbefaler, man afklarer i lovforslagets bemærkninger

Indgrebet mod sikkerhedsstillelser for privat gæld har betydelige lighedspunkter med reglerne om ulovlige aktionærlån i ligningslovens § 16 E. For ulovlige aktionærlån gælder, at en aktionær risikerer at blive beskattet, hvis vedkommende har modtaget et lån fra sit selskab. Aktionæren har imidlertid mulighed for at udlodde aktionærlånet uden skattemæssige konsekvenser. Dermed kan aktionæren opnå kun at blive beskattet én gang og komme af med det uhensigtsmæssige lån. En tilsvarende mulighed burde være til stede for erhvervsdrivende i virksomhedsordningen.

#### **Generationsskifter, mv.**

Landbrug & Fødevarer mener fortsat, at stramningerne over for sikkerhedsstillelser virker hæmmende på f.eks. generationsskifter, eftersom sælgers almindelige sikkerhedsstillelse eller kautionering over for købers bank risikerer at blive ramt.

Generationsskifter er således et eksempel på et område, hvor der efter Landbrug & Fødevarers opfattelse er en uheldig tendens til at anse erhvervsmæssigt betingede dispositioner for private. Både almindelige sikkerhedsstillelser og kautioner, hvor der ellers er en mere lempelig vurdering, er i risiko for at blive ramt.

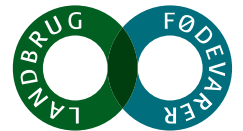
Stramningerne over for sikkerhedsstillelser rammer også andre erhvervsmæssige forhold. Et eksempel kan være lejeforhold, hvor en erhvervsdrivende stiller sikkerhed for et selskab, der forpagter jord/bygninger i den erhvervsdrivendes virksomhedsordning. Her risikerer almindelige sikkerhedsstillelser at blive ramt, fordi lejeforholdet ikke anerkendes som værende "samhandel". Et andet eksempel kan være en erhvervsdrivende, der ejer et selskab, som han i privat regi låner penge til (f.eks. følge af en virksomhedsomdannelse), og hvor han samtidig kautionerer for selskabets driftskredit med virksomhedens aktiver. Her risikerer kautionen at blive ramt, fordi den erhvervsdrivende anses for at have fået adgang til private midler via kautionen.

Landbrug & Fødevarer mener fortsat, disse konsekvenser for sædvanlige erhvervsmæssige dispositioner er uhensigtsmæssige.

#### **Flydende sikkerhedsstillelser**

I Landbrug & Fødevarers høringsvar af 3. november 2015, anmodede vi bl.a. om, at Skatteministeriet udtrykkeligt tog stilling til retsstillingen ved flydende sikkerhedsstillelser som f.eks. virksomhedspant omfattet af lovforslaget. Det er positivt, at Skatteministeriet i L 123 har tilføjet bemærkninger om, hvordan retsstillingen er i sådanne tilfælde.





Det er imidlertid stadig en anelse uklart, hvordan beskatningen skal ske, hvis en erhvervsdrivende f.eks. har stillet virksomhedspant til sikkerhed for privat gæld. Som bemærkningerne til L 123 er formuleret, fremstår det som om, at hvert enkelt udsving i virksomhedspantets værdi skal kvantificeres og vil få skattemæssige konsekvenser. Resultatet kan blive, at et virksomhedspant, hvis værdi i løbet af et indkomstår gentagne gange svinger i positiv og negativ retning, vil have skattemæssige konsekvenser ved hvert udsving i positiv retning. Dette kan potentielt have urimeligt byrdefulde konsekvenser, f.eks. ved små, men gentagne, udsving i løbet af et indkomstår.

Det ville efter Landbrug & Fødevarers opfattelse være mere rimeligt, hvis man i stil med retsstillingen for kassekreditter accepterer, at den erhvervsdrivende kun beskattes én gang af den højeste værdi af virksomhedspantet i løbet af året.

### Låneomlægning og refinansiering

Skatteministeriet har i et svar til Finansrådet anført, at omkostninger og kursreguleringer i forbindelse med omlægning af lån vil udgøre en skattepligtig sikkerhedsstillelse, hvis summen dermed bliver højere end den hidtidige sikkerhedsstillelse.

Landbrug & Fødevarer er ikke enig i, at sådanne omkostninger og kursreguleringer bør kunne medføre beskatning. I det omfang der er tale om en låneomlægning har den erhvervsdrivende reelt ikke fået flere penge i hænderne og har således reelt ikke fået en fordel.

Ligeledes mener Landbrug & Fødevarer ikke, at f.eks. årlige lånetilpasninger af F1-lån bør udgøre nye private lån med sikkerhed i erhvervsaktiver. Sådanne lånetilpasninger bør derfor ikke medføre beskatning, hvilket vi foreslår, at Skatteministeriet præciserer.

### Indtræden i virksomhedsordningen

I Landbrug & Fødevarers høringssvar af 3. november 2015, anmodede vi bl.a. om, at man tydeliggjorde retsstillingen ved indtræden i virksomhedsordningen.

Det er for så vidt positivt, at L 123 specifikt fastslår, hvad der gælder ved indtræden. Det fremgår nu, at der sker beskatning, når den erhvervsdrivende tilvælger virksomhedsordningen og har stillet sikkerhed for privat gæld med erhvervsaktiver. Landbrug & Fødevarer mener imidlertid ikke, der forud for L 123 har været tilstrækkelig tydelig hjemmel til denne fortolkning. Konsekvensen af dette bør være, at den indførte regel vedrørende erhvervsdrivende, der indtræder i virksomhedsordningen, tidligst kan have virkning for tilvalg af virksomhedsordningen på tidspunktet for den planlagte ikrafttræden af L 123 den 1. juli 2016.

Ønskes ovenstående uddybet er I velkomne til at kontakte undertegnede.

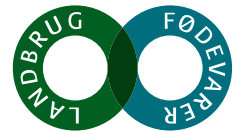
Med venlig hilsen

**Frederik Waaben**  
Seniorkonsulent

Afdeling for Vækst & Fødevarer

D +45 3339 4678  
M +45 2939 2503  
E frwa@lf.dk





Skatteministeriet  
Nicolai Eigtveds Gade 28  
1402 København K  
Att.: Jesper Leth Vestergaard

**Landbrug & Fødevarer FmbA**

Axelborg, Axeltorv 3  
DK 1609 København V  
T +45 3339 4000  
F +45 3339 4141  
E [info@lf.dk](mailto:info@lf.dk)  
W [www.lf.dk](http://www.lf.dk)  
CVR DK 25 52 95 29

Høringssvaret er sendt elektronisk til [juraogsamfundsoekonomi@skm.dk](mailto:juraogsamfundsoekonomi@skm.dk)

**Høring af lovforslag nr. L 123 – forslag til lov om ændring af lov om indkomstbeskatning af aktieselskaber m.v., aktieavancebeskatningsloven, virksomhedsskatteoven og forskellige andre love samt ophævelse af lov om investeringsfonds, j.nr. 15-1386553**

Landbrug & Fødevarer takker for muligheden for at afgive bemærkninger forslag til lov om ændring af lov om indkomstbeskatning af aktieselskaber m.v., aktieavancebeskatningsloven, virksomhedsskatteoven og forskellige andre love samt ophævelse af lov om investeringsfonds, som er fremsat og sendt i høring den 23. februar 2016.

Landbrug & Fødevarer har i høringssvar af 18. marts 2016 kommenteret på de dele af L 123, der omhandler ændringerne i virksomhedsskatteoven. Herudover har Landbrug & Fødevarer kun et enkelt forslag til tilføjelse til lovforslaget. Vores forslag har relation til lovforslagets overordnede formål om "at skabe klarhed om retstilstanden på en række områder i erhvervsbeskatningen".

Et sted, hvor man med fordel kunne skabe sådan klarhed, er i afskrivningslovens § 44, stk. 1 og 2, der vedrører straksafskrivning af udgifter, der er betalt med skattepligtige tilskud. Bestemmelsen har til formål at afhjælpe likviditetsproblemer, som ville kunne opstå ved almindelig afskrivning, eftersom modtagne tilskud beskattes i modtagelsesåret. Det er imidlertid uklart, præcis hvornår et tilskud skal beskattes, da der kan være flere tidspunkter i ansøgnings-/udbetalingsprocessen, hvor retserhvervelsen kan anses for indtrådt. Dette kan føre til, at der ikke er sammenfald mellem tidspunktet for beskatning af tilskuddet og tidspunktet for straksfradraget.

Landbrug & Fødevarer vil derfor foreslå, at man skaber klarhed om periodiseringstidspunkterne, således at beskatning af tilskud og straksafskrivning sker i samme år. Vi henviser til vedlagte detaljerede bemærkninger vedrørende problemstillingen udarbejdet af Landbrug & Fødevarer – SEGES.

Ønskes ovenstående uddybet er I velkomne til at kontakte undertegnede eller SEGES.

Med venlig hilsen

**Frederik Waaben**  
Seniorkonsulent

Afdeling for Vækst & Fødevarer

D +45 3339 4678  
M +45 2939 2503  
E [frwa@lf.dk](mailto:frwa@lf.dk)

**Landbrug & Fødevarer** er erhvervsorganisation for landbruget, fødevarer- og agroindustrien. Med en eksport på over 156 milliarder kroner årligt og med 169.000 beskæftigede repræsenterer vi et af Danmarks vigtigste eksporterhverv.

Ved at nytænke og synliggøre erhvervets bidrag til samfundet sikrer vi vores medlemmer en stærk placering i Danmark og globalt.

Skatteministeriet  
Nicolai Eigtveds Gade 28  
1404 København K  
E-mail: [juraogsamfundsoekonomi@skm.dk](mailto:juraogsamfundsoekonomi@skm.dk); [jlv@skm.dk](mailto:jlv@skm.dk)

København, den 30. marts 2016

## Høring om lovforslag L 123 i folketingssamlingen 2015/16

Vi fremsender hermed vores bemærkninger til § 12 (om ændringerne i virksomhedsskatteloven) i lovforslag L 123, fremsat i Folketinget den 23. februar 2016, om ændring af lov om indkomstbeskatning af aktieselskaber m.v., aktieavancebeskatningsloven og forskellige andre love samt ophævelse af lov om investeringsfonds (Tilpasning i forhold til EU-retten med hensyn til genbeskatning af underskud i faste driftssteder, definition af datterselskabsaktier og nedsættelse af indkomstskattesatsen på udgående udbytter, indgreb mod omgåelse af udbyttebeskatningen i forbindelse med investering i investeringsinstitutter, justering af indgrebet i virksomhedsordningen og andre justeringer af erhvervsbeskatningen).

## Indledning

Vi er enige i, at der er behov for en præcisering af de skattemæssige konsekvenser ved sikkerhedsstillelse med aktiver i virksomhedsøkonomien for gæld placeret i privatøkonomien, herunder en præcisering af praksis for så vidt angår fremrykket beskatning af overskud ved sikkerhedsstillelse i lyset af Skatterådets afgørelse i SKM2015.745.SR, ligesom vi finder, at der er behov for en ændring af virksomhedsskatteloven, så der kan foretages et "nettoindskud", når et aktiv og en gældspost, fx en ejendom med prioritetsgæld, overgår fra privat benyttelse til erhvervsmæssig udlejning for en selvstændigt erhvervsdrivende, som i forvejen har tilvalgt virksomhedsordningen.

## Reglerne om sikkerhedsstillelser

Det foreslås i § 12, nr. 2, at der i virksomhedsskatteloven indsættes et nyt kapitel 2 b (en ny bestemmelse i § 4 b, med en hovedregel i stk. 1, og med undtagelser i stk. 2-4), der omfatter sikkerhedsstillelser, og at bestemmelsen både omfatter sikkerhedsstillelser der etableres under anvendelse af virksomhedsordningen og sikkerhedsstillelser, der er etableret forud for tilvalg af virksomhedsordningen.

Som undtagelse foreslås det i § 4 b, stk. 4, at hovedreglen i § 4 b, stk. 1 ikke omfatter beskatning af sikkerhedsstillelser for gæld med pant i fast ejendom, der tidligere har tjent til bolig for den skattepligtige, hvis gælden indskydes i virksomhedsøkonomien i samme indkomstår som ejendommen.

Herudover foreslås det i § 12, nr. 3, at beløb omfattet af § 4 b, stk. 1, bliver omfattet af hæverækkefølgen, som er reguleret i virksomhedsskattelovens § 5, og endvidere foreslås det i § 12, nr. 4, at beløb omfattet af § 4 b, stk. 1, skal fratrækkes i kapitalafkastgrundlaget, som er reguleret i virksomhedsskattelovens § 8.

Det følger af bemærkningerne til § 12, nr. 2, 6. afsnit, at det opgjorte beløb anses for overført fra virksomhedsøkonomien til privatøkonomien, at der er tale om bogholderimæssige poster, og at det ikke er muligt at bogføre beløbet som en "hensættelse til senere hævnning".

### *Vores bemærkninger:*

Ved tilvalg og anvendelse af virksomhedsordningen følger det af virksomhedsskattelovens § 2, stk. 1, at bogføringen skal tilrettelægges således at der regnskabsmæssigt sker opdeling af den skattepligtiges samlede økonomi i en virksomhedsøkonomi (virksomhedsordningen) og en privatøkonomi, og at der udarbejdes et selvstændigt regnskab for virksomheden, der opfylder bogføringslovens krav.

Udtræk af beløb eller værdier, som ikke bogføres på mellemregningskontoen, jf. virksomhedsskattelovens § 4 a, bogføres på hævekontoen i form af debiteringer.

Debiteringerne på hævekontoen omfatter tre kategorier: 1) kontante hævnninger, 2) beløb der anses for hævet og 3) hensættelse til senere hævnning.

Hæverækkefølgen, som er implementeret i virksomhedsskattelovens § 5, har til formål at styre rækkefølgen af hævningerne.

Kontante hævninger (ad. 1 ovenfor) krediteres (modposteres) på den "pengekonto", hvor beløbet er "trukket". Beløb der anses for hævet (ad. 2 ovenfor) er bogholderimæssige efterposterings, fx fri bil i virksomhedsordningen, hvor hævekontoen debiteres og resultatopgørelsen krediteres. Hensættelse til senere hævning (ad. 3 ovenfor) er også bogholderimæssige efterposterings, hvor hævekontoen debiteres og hvor der i balancen oprettes en "konto for hensættelse til senere hævning", som krediteres, og som er udtryk for, at der i virksomhedsøkonomien henstår en gæld til den selvstændigt erhvervsdrivende.

Da bogholderimæssige posterings i det dobbelte bogholderi består af lige stor debitering og kreditering, og da det af lovforslaget fremgår, at en sikkerhedsstillelse ikke må bogføres som en hensættelse til senere hævning, bør det præciseres, at en sikkerhedsstillelse er et "beløb, der anses for hævet" og præciseres, hvilken konto i virksomhedsbogholderiet, at der skal krediteres.

Undtagelsen i § 4 b, stk. 4, om at hovedreglen i § 4 b, stk. 1 ikke omfatter beskatning af sikkerhedsstillelser for gæld med pant i fast ejendom, der tidligere har tjent til bolig for den skattepligtige, hvis gælden indskydes i virksomhedsøkonomien i samme indkomstår som ejendommen løser ikke det urimelige i, at det ikke er muligt postere et nettoindskud, når en ejendom, som tidligere har tjent til bolig bliver udlejet af den selvstændigt erhvervsdrivende, idet indskud af ejendommen sker som indskud (og som tilgang på indskudskontoen), mens indskud af prioritetsgælden skal bogføres som en hævning.

Den urimelige betragtning kan udledes af virksomhedsskattelovens § 2, stk. 5, 2. punktum, hvorefter bl.a. finansielle passiver, som indskydes i virksomhedsøkonomien, skal bogføres med virkning fra indkomstårets udløb, idet bogføringen er en debitering af hævekontoen og en kreditering af den gældskonto, som oprettes under passiverne i balancen.



Da den selvstændigt erhvervsdrivende meget vel kan have opsparet overskud i virksomhedsordningen, er det helt urimeligt, at et indskud af en prioritetsgæld, i skattemæssig sammenhæng skal behandles som en (brutto)hævning, når henses til, at flere virksomheder behandles som én virksomhed ved anvendelse af virksomhedsordningen, jf. virksomhedsskattelovens § 2, stk. 3.

Et tilsvarende problem opstår – bare med modsat "fortegn" – når fast ejendom overgår fra erhvervsmæssig til privat benyttelse. Efter bruttometoden kvalificeres udtræk af ejendommen som en hævning og udtræk af prioritetsgælden som et indskud. I denne situation er det dog muligt at "købe" ejendommen ud af virksomhedsøkonomien ved etablering af en mellemfinansiering eller at tilvælge regelsættet om overførsel af nettovederlaget uden om hæverækkefølgen i virksomhedsskattelovens § 15 a.

Vi anbefaler, at der i virksomhedsskatteloven indsættes hjemmel til, at en ejendom, der overgår fra privat benyttelse til udlejning, kan indskydes i virksomhedsøkonomien i form af et nettoindskud, i de tilfælde, hvor der er gæld med pant i ejendommen, og at dette kan ske efter samme princip og med samme værnsregel som i lovens § 16 c, hvor et nettoindskud af privat gæld i forbindelse med en skattefri virksomhedsomdannelse, skal anses for en (netto)hævning.

For så vidt angår lovforslagets § 12, nr. 4, hvorom beløb, der i tidligere indkomstår er omfattet af sikkerhedsstillelsesbeskatning, jf. § 4 b, stk. 1, skal fragå i kapitalafkastgrundlaget, vil vi anbefale, at reglen ændres, så det er aktuelle (og ikke "historiske") sikkerhedsstillelser, som skal påvirke og nedjustere kapitalafkastgrundlaget.

I § 4 b, stk. 3 videreføres bestemmelsen i § 10, stk. 8 om, at beskatning af sikkerhedsstillelser ikke omfatter gæld i privatøkonomien (uden for virksomhedsordningen) med pant i blandet benyttede ejendomme med ejerboligvurdering, når gælden kan rummes i ejerboligværdien. I relation til bestemmelsens anvendelse i praksis, savnes en klar stillingtagen til, om det er muligt bogføringsmæssigt at dele et lån op, så en del af lånet placeres i virksomhedsøkonomien og en del af lånet placeres i privatøkonomien (uden for virksomhedsordningen), eksempelvis om et realkreditlån med pant i en landbrugsejendom på 5 mio. kr. kan fordeles med 4 mio. kr. i virksomhedsøkonomien og 1 mio. kr., lig med stuehusværdien, i privatøkonomien (uden for virksomhedsordningen).

### **Ingen opsparing i virksomhedsordningen ved negativ indskudskonto**

Ud over ovenstående vil vi henlede opmærksomheden på urimeligheden i ændringen som blev gennemført ved § 1, nr. 6 i lov nr. 992 af 16/9 2014, hvorefter der ikke kan ske opsparing i virksomhedsordningen fra og med den 11/6 2014, hvis indskudskontoen er negativ enten primo eller ultimo i indkomståret.

Da formålet med bestemmelsen er, at det ikke skal være muligt at afdrage privat gæld med foreløbigt beskattede midler, findes bestemmelsen urimelig i den situation, hvor en selvstændigt erhvervsdrivende omdanner en del af sin virksomhed til kapitalselskab, og dermed skal anvende regelsættet i virksomhedsskattelovens § 16 a.

Det følger af virksomhedsskattelovens § 16 a, stk. 2, at der med virkning fra omdannelsesårets begyndelse skal overføres et beløb fra indskudskontoen til den private mellemregningskonto, hvorefter vederlaget for den omdannede virksomhed kan hæves ud i privatøkonomien, uden at skulle konteres som en hævning og dermed uden at denne tvangshævning bliver en hævning i hæverækkefølgen.

Beløbet, der skal tvangshæves, opgøres som kontantværdien af vederlaget for virksomheden, nærmere bestemt den kontante nettohandelsværdi.

Det faktum, at det er handelsværdien, som fragår på indskudskontoen, vil i mange virksomhedsomdannelser, hvor den erhvervsdrivende omdanner selve virksomheden og beholder en fast ejendom med henblik på udlejning til selskabet, jf. § 2, stk. 1, nr. 2 i lov om skattefri virksomhedsomdannelse, få den konsekvens, at der fremkommer negativ indskudskonto.

Hvis indskudskontoen i sådanne situationer bliver negativ, har den stedfundne lovændring fået den effekt, at den erhvervsdrivende ikke kan opspare overskud i sin virksomhedsøkonomi af sin ejendomsudlejning.

Denne, efter vores mening, utilsigtede virkning bør justeres i L 123, og som vi anførte i vores høringssvar til L 200, kan det ske på to alternative måder. Enten ved at vederlaget for virksomheden opgøres på grundlag af de skattemæssige værdier, eller ved, at en negativ indskudskonto, som opstår ved delomdannelser, må nulstilles.

Med venlig hilsen



Ebbe Melchior  
Adm. direktør, cand.jur.



Ole Aagesen  
Tax Partner

Skatteministeriet  
Jura & Samfundsøkonomi  
Att.: Jesper Leth Vestergaard

18. marts 2016

**Bemærkninger til ”Forslag til lov om ændring af lov om indkomstbeskatning af aktieselskaber m.v., aktieavancebeskatningsloven, virksomhedsskatteloven og forskellige andre love samt ophævelse af lov om investeringsfond L123”.**

SEGES takker for at have modtaget ovennævnte lovforslag i høring. Dette høringssvar vedrører alene ændringerne i relation til ophævelsen af virksomhedsskattelovens § 10, stk. 6 – 9 og dertil hørende ændringer. Der indsendes separat høringssvar vedrørende de øvrige elementer i lovforslaget.

Indledningsvist bemærkes, at det hilses velkomment, at Skatteministeriet har taget SKM2015.745.SR til efterretning og tilpasser lovgivningen i overensstemmelse med Skatterådets afgørelse, hvorefter en sikkerhedsstillelse anses for overført i hæverækkefølgen.

Efter vores opfattelse bør der dog ske yderligere justeringer af de regler, der blev indført ved lov nr. 992 af 16. september 2014, ligesom det fremsatte lovforslag efterlader nogle uafdækkede problemstillinger i relation til overførsel af sikkerhedsstillelser.

Dette redegøres der for i det følgende.

**Bemærkninger til de enkelte punkter i lovforslaget:**

***Overførsel af sikkerhedsstillelser***

Det fremgår af punkt 2.8.2, at med baggrund i Skatterådets afgørelse SKM2015.745.SR foreslås det udover en præcisering af lovteksten, at beskatningen ved en sikkerhedsstillelse sker på samme måde som en sædvanlig hævnning i virksomhedsordningen, hvilket medfører, at en sikkerhedsstillelse indebærer en hævnning i hæverækkefølgen.

Hvis der sker en sikkerhedsstillelse med virksomhedens midler for f.eks. privat gæld, skal den selvstændigt erhvervsdrivende anses for at have overført et beløb i hæverækkefølgen svarende til værdien af den stillede sikkerhed. Det fremgår videre af bemærkningerne, at i overensstemmelse med lovens struktur foreslås dette indsat som en ny regel i virksomhedsskattelovens § 4 b. Ifølge bemærkningerne vil formålet med indgrebet i virksomhedsordningen fortsat tilgodeses så-



fremt en sikkerhedsstillelse indebærer samme beskatning som en sædvanlig hævning i virksomhedsordningen.

Udangspunktet er således, at der er tale om en hævning i virksomheden, der skal behandles som øvrige hævninger i virksomhedsordningen.

Agroskat og andre har ved høringen over det i efteråret fremsendte lovforslag om præcisering af virksomhedsskattelovens 10, stk. 6 anført, at hvis reglerne i virksomhedsordningen skulle være mere harmoniseret med ligningslovens § 16 E, skulle det beløb, der omfattes af § 10, stk. 6, kun have været en fremskyndet hævning - det vil sige, at man i hæverækkefølgen blev godskrevet samme beløb igen, hvis man fjernede sikkerhedsstillelsen i virksomhedens aktiver, eller man indfrie det private lån. I Høringsskemaet fremgår det, at lovforslaget er ændret, og at der henvises i øvrigt til kommentaren ovenfor. I kommentaren ovenfor fremgår, at der er tale om en værnregel, som skal forhindre misbrug af virksomhedsordningen.

Eftersom det, af det fra de almindelige bemærkninger refererede, fremgår, at der er tale om en almindelig hævning i overensstemmelse med virksomhedsordningens struktur, bør der være tale om et indskud i virksomhedsordningen, når sikkerhedsstillelsen bortfalder.

Hvis der er opsparet overskud i virksomhedsordningen, vil en hævning i hæverækkefølgen medføre, at dette kan komme til førtidig beskatning som følge af en sikkerhedsstillelse, og dermed er formålet med lovbestemmelsen tilgodeset.

De foreslåede regler vil kunne medføre en form for "dobbelt overførsel" af samme beløb.

#### Eksempel:

I år 1 optages et lån på 500.000 kr. i privatsfæren og virksomhedens midler stilles til sikkerhed for dette lån. Der sker en overførsel af 500.000 kr. på dette tidspunkt, idet det forudsættes, at gældens kursværdi er det laveste beløb af aktivernes handelsværdi og gældens kursværdi, hvorved sikkerhedsstillelsen udgør 500.000 kr.

Dette kan medføre endelig beskatning af et opsparet overskud eller at indskudskontoen bliver negativ - alt efter, hvor meget der i øvrigt er hævet i virksomheden og hvor stort virksomhedens overskud er efter renter mv.

I år 2 trækkes der 500.000 kr. på virksomhedens kassekredit med henblik på at indfri lånet. Dette medfører en ny hævning, og dette vil igen kunne medføre endelig beskatning af opsparet overskud eller træk på indskudskontoen alt efter virksomhedens overskud efter renter og hævninger i øvrigt i indkomståret.

Der vil således kunne opstå "dobbelt overførsel" vedrørende den samme sikkerhedsstillelse, hvilket ikke forekommer rimeligt.

Vælger man i stedet for i år 1 at skyde lånet ind i virksomhedsordningen, sker der en hævning i år 1. Denne hævning har samme konsekvens som beskrevet ovenfor. Hvis man i år 2 bruger

private midler til at indfri lånet med, etableres et indskud i virksomheden, hvorved indskudskontoen kan reetableres.

Udbetaler man i stedet lånet med virksomhedens kassekredit efter at det er indskudt i virksomhedsordningen, er der ikke tale om en hævning, da man bruger virksomhedens midler til at indfri et virksomhedslån.

Dobbeltoverførslen som beskrevet ovenfor er ikke i overensstemmelse med virksomhedsskatteovens struktur, og derfor bør der være tale om et indskud ved bortfald af en sikkerhedsstillelse.

Det skal i samme forbindelse bemærkes, at hvis sikkerhedsstillelsen ikke kan bogføres som et indskud, når sikkerhedsstillelsen bortfalder, vil en sikkerhedsstillelse, kunne påvirke beregning af rentekorrektion efter virksomhedsskatteovens § 11, stk. 1 også længe efter sikkerhedsstillelsen ikke eksisterer længere. Dette forekommer ikke rimeligt.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne vedrørende påvirkningen af kapitalafkastgrundlaget.

### ***Bogholderimæssig postering***

På side 35 i lovforslaget er det beskrevet, at en sikkerhedsstillelse er en bogholderimæssig postering. Det fremgår tilsvarende her, at der ikke vil kunne ske bogføring af hævningen på hensættelse til senere hævning.

En hævning af en sikkerhedsstillelse vil skulle debiteres på hævekontoen. Det efterlyses, hvor modposten skal krediteres. Der er tale om et fiktivt beløb, og der fremgår således ikke en konto, hvor modposten oplagt skal bogføres. Skatteministeriet bør præcisere, om modposten skal krediteres en kapitalkonto.

### ***Påvirkningen af kapitalafkastgrundlaget***

Følgende fremgår af lovforslaget:

*”Det foreslås endvidere, at kapitalafkastgrundlaget nedjusteres med et beløb svarende til det beløb, der i tidligere indkomstår er anset for overført i hæverækkefølgen efter den foreslåede regel om overførsel ved sikkerhedsstillelse efter virksomhedsskatteovens § 4 b. Herved sikres det, at det ikke er mere fordelagtigt at stille f.eks. virksomhedens likvider til sikkerhed for en privat kassekredit fremfor at hæve virksomhedens likvider på almindelig vis via hæverækkefølgen.”*

Under nr. 4 i bemærkningerne til lovforslagets § 12 er dette beskrevet yderligere.

Dette bør præciseres nærmere.

Kapitalafkastgrundlaget ultimo år 1 er lig med kapitalafkastgrundlaget primo i år 2. Hvis der er etableret en sikkerhedsstillelse i år 1, skal denne ikke efter lovforslaget påvirke kapitalafkast-

grundlaget i år 1; men derimod i år 2. Skatteministeriet bør nærmere redegøre for, hvorledes dette skal bogføres.

Sikkerhedsstillelsen sammenlignes ved effekten på kapitalafkastgrundlaget med en kontant overførsel. På samme måde som kapitalafkastgrundlaget vil blive forhøjet, hvis en kontant overførsel føres tilbage fra privatøkonomien til virksomhedsøkonomien, bør bortfald af en sikkerhedsstillelse også påvirke kapitalafkastgrundlaget positivt.

I år 1 optages et lån på 500.000 kr. i privatsfæren og virksomhedens midler stilles til sikkerhed for dette lån. Der sker en hævnning af 500.000 kr. på dette tidspunkt, idet det forudsættes, at gældens kursværdi er det laveste beløb af aktivernes handelsværdi og gældens kursværdi, hvorved sikkerhedsstillelsen udgør 500.000 kr.

Primo år 2 nedsættes kapitalafkastgrundlaget jf. ovenfor med 500.000 kr. svarende til sikkerhedsstillelsen

I år 3 trækkes der 500.000 kr. på virksomhedens kassekredit med henblik på at indfri lånet. Herefter nedjusteres værdien af virksomhedens aktiver med 500.000 kr. Samme effekt vil det have, hvis lånet i stedet indskydes i virksomheden i år 3. Dette sker ultimo indkomståret, og ved udgangen af år 3, vil der være en negativ effekt på kapitalafkastgrundlaget på 1.000.000 kr. selvom sikkerhedsstillelsen er ude af verdenen som følge af enten indfrielse af privat lån eller indskud af lånet i virksomhedsordningen. Dette er ikke i overensstemmelse med lovens systematik, jf. det ovenfor beskrevne.

### ***Konsekvenser af træk på kassekredit***

Foranlediget blandt andet af SEGES høringssvar i november er det på side 36 i lovforslaget anført, at en konsekvens omkring kreditter med en trækningsret er, at der pr. 10. juni 2014, altså fremsættelsesdagen for det oprindelige lovforslag om indgreb i virksomhedsordningen mod utilsigtet udnyttelse, kan opgøres en »indgangsværdi« svarende til træk på kassekredit – altså gældens kursværdi – pr. 10. juni 2014. Det vil sige, at det først er træk på kassekredit, der overstiger denne »indgangsværdi«, der indebærer, at den skattepligtige har gjort brug af virksomhedens værdier efter den foreslåede § 4 b, stk. 1, i virksomhedsskatteloven, idet det først er på dette tidspunkt, der er stillet sikkerhed. En anden konsekvens heraf er, at træk på en kassekredit før den 10. juni 2014 er uden betydning. Det vil sige, at det største samlede træk, der er foretaget på kassekredit set over hele perioden, jf. ovenfor, kun gælder træk på kassekredit, der er foretaget fra og med den 11. juni 2014.

Dette er ikke i overensstemmelse med den oprindelige lovtekst eller bemærkningerne i betænkningen til L200 om træk på kassekredit. Der er derfor tale om lovgivning med tilbagevirkende kraft. I øvrigt forekommer det ikke korrekt, at der skal være tale om to opgørelsesprincipper for en kassekredit afhængig af, om der er sket træk på kreditten før eller efter 10. juni 2014.

## **Typer af sikkerhedsstillelser**

*Kaution og bankernes modregningsadgang:*

I lovforslaget er anført følgende:

*”Er der f.eks. tale om kaution, bankernes almindelige modregningsadgang eller alskyldserklæringer, vil der som udgangspunkt ikke anses for at være tale om en sikkerhedsstillelse omfattet af den foreslåede § 4 b, stk. 1, men disse sikkerhedsstillelser kan efter særlige omstændigheder alligevel anses for at udgøre en sikkerhedsstillelse omfattet af den foreslåede regel. Det vil bero på en konkret vurdering.”*

Retssikkerhedsmæssigt er det meget betænkeligt, at der i lovforslaget er anført, at der efter en konkret vurdering er tale om en sikkerhedsstillelse. Det bør præciseres, at det er SKAT, der skal løfte bevisbyrden for, at der er tale om en sikkerhedsstillelse og ikke den skattepligtige. Dette må være en naturlig følge af, at det er udgangspunktet, at der ikke er tale om en sikkerhedsstillelse ved eksempelvis kaution. Det kan være overordentlig svært for en skattepligtig flere år efter en påtagelse af en kautionsforpligtelse at løfte bevisbyrden, og derfor er det urimeligt, hvis ikke bevisbyrden for, at der er tale om en sikkerhedsstillelse pålægges SKAT.

I de situationer, hvor der efter en konkret vurdering er tale om en sikkerhedsstillelse ved påtagelse af en kautionsforpligtelse, bør der lovgives om beskatningstidspunkt.

I høringsskemaet har Skatteministeriet til SEGES og Landbrug & Fødevarer anført, at det bemærkes, at det er opfattelsen, at en kaution, der ikke er aktualiseret også kan medføre, at der gøres brug af virksomhedens aktiver udenom hæverækkefølgen.

Dette bør beskrives nærmere, og det bør ligeledes beskrives, hvorledes der skal forholdes, hvis en kautionsforpligtelse bliver aktuel, og der skal optages lån eller trækkes på virksomhedens midler for at indfri kautionsbeløbet.

Skal der så ske overførsel igen? Dette forekommer urimeligt og ikke i tråd med lovens symmetri.

En kautionsforpligtelse påtages typisk i forbindelse med generationsskifte eller ved omstrukturering af en virksomhed. Kautionsforpligtelsen er således ikke påtaget ud fra et ønske om at misbruge virksomhedsordningen; men på grund af et krav fra kreditgiver.

Ved SKM2015.528 SR anså Skatterådet, at der var etableret en sikkerhedsstillelse omfattet af bestemmelsen i virksomhedsskattelovens § 10, stk. 6, hvor en hovedaktionær havde stillet sikkerhed for et selskabs driftskredit. Der var tale om omstrukturering af virksomheden. Der skulle etableres minkdrift i selskabet og produktionen i den personligt ejede virksomhed skulle omlægges til kartoffelavl. Der skulle ske skattepligtig virksomhedsomdannelse, hvorved hovedaktionæren opnåede et tilgodehavende i selskabet.

Dette tilgodehavende opstod på grundlag af beskattede midler. Skatterådet mente, at når driftskontoen kunne benyttes til at afdrage på hovedaktionærens tilgodehavende, var der tale om en

sikkerhedsstillelse. Hvis denne praksis opretholdes, vil det ikke længere være muligt at lave skattefrie virksomhedsomdannelse, hvor der opstår stiftertilgodehavender, ligesom familieoverdragelser med succession, vil være vanskelige, idet der også her typisk vil opstå et tilgodehavende, og kreditgiver i begge situationer typisk vil kræve kaution.

#### *Hovedaktionærer contra selvstændigt erhvervsdrivende*

Det fremgår som et af hovedformålene med L200, at man vil sidestille den skattemæssige behandling af hovedaktionærer og selvstændigt erhvervsdrivende, der anvender virksomhedsskatteloven.

Der er forskel på at være hovedaktionær i et ApS/A/S og selvstændigt erhvervsdrivende, der bliver beskattet efter reglerne i virksomhedsskatteloven. Selskabet og hovedaktionæren er 2 selvstændige juridiske enheder, der hver især er selvstændige skattesubjekter og har selvstændig retsevne.

Den erhvervsdrivende, der bliver beskattet i virksomhedsordningen er en og samme person, og han eller hans ægtefælle ejer personligt alle aktiver i virksomhedsordningen. For omverden er det ikke klart, at aktiverne er opdelt i private og virksomhedsaktiver med de konsekvenser, det har.

Hovedaktionærer kan stille deres aktier i selskabet til sikkerhed for privat låneoptagelse. Hovedaktionærene har her en fortrinsstilling for de selvstændigt erhvervsdrivende i virksomhedsordningen.

I styresignalet af 3. december 2014 vedrørende aktionærlån (SKM2014.825) har man givet mulighed for, at selskabet kan udlodde et aktionærlån, der er beskattet efter ligningslovens § 16 E i et efterfølgende år uden skattemæssige konsekvenser, hvis der er plads til udlodningen rent regnskabsmæssigt. Det harmonerer ikke med, at man lovgivningsmæssigt vil beskatte sikkerhedsstillelser, hvor virksomhedens aktiver er stillet til sikkerhed for lån uden for virksomhedsordningen.

I høringskemaet anføres, at dette skyldes valg af organisationsform, men dette ændrer ikke ved, at den ønskede *ligestilling* mellem selskaber/hovedaktionærer og erhvervsdrivende, der beskattes i virksomhedsordningen ikke eksisterer.

#### *Tidspunktet for beskatning af sikkerhedsstillelse ved indtræden i virksomhedsordningen*

Det fremgår af et svar fra 9. januar 2015 fra SKAT til SEGES, at hvis der er etableret en sikkerhedsstillelse i et indkomstår, hvor virksomhedsordningen ikke er benyttet, bliver sikkerhedsstillelsen beskattet i det indkomstår, hvor man indtræder i virksomhedsordningen. Dette under forudsætning af at:

- sikkerhedsstillelsen stadig eksisterer i det indkomstår, hvor man indtræder i virksomhedsordningen, og
- sikkerhedsstillelsen vedrører gæld, der ikke indgår i virksomhedsordningen og virksomhedens aktiver er stillet til sikkerhed herfor.

Eksempel:

Kapitalafkastordningen anvendes for indkomståret 2015. I løbet af 2015 stilles der sikkerhed i virksomhedens aktiver, f.eks. i ubehæftede landbrugsmaskiner for lån til køb af en privat bil. I indkomståret 2016 eksisterer sikkerhedsstillelsen stadig. Virksomhedsordningen anvendes for indkomståret 2016. Ifølge SKATs svar til SEGES af 9. januar 2015 vil der ske beskatning af sikkerhedsstillelsen i indkomståret 2016.

Dette synes ikke at være i overensstemmelse med lovtæksten, hvor tidspunktet for opgørelsen angives at være det tidspunkt, hvor der stilles sikkerhed. Det fremgår således af virksomhedsskatteovens § 10, stk. 6, at opgørelsen af beløbet sker på det tidspunkt, hvor der stilles sikkerhed.

Skatteretten følger som udgangspunkt civilretten, og civilretligt er der stillet sikkerhed på det tidspunkt, hvor man har påtaget sig forpligtelsen overfor sine kreditorer eller ved tinglysning.

SKATs svar synes heller ikke at være i overensstemmelse med de almindelige skatteretlige principper i statsskatteovens § 4 om beskatningstidspunktet.

Hvis disse almindelige principper skal fraviges, kræver det en lovhjemmel.

Denne lovhjemmel fremgår nu af den foreslåede bestemmelse i virksomhedsskatteovens § 4 b. Skatteministeriet må herved have erkendt, at der ikke har været lovhjemmel til denne fortolkning tidligere, og punktet kan således alene have virkning fra og med tilvalg af virksomhedsordningen fra 1. juli 2016.

Det vil sige, at man kan have foretaget en sikkerhedsstillelse i november 2014, hvor virksomhedsordningen ikke blev benyttet. Ved indsendelse af selvangivelse for 2015 den 30. juni 2016 tilvælges virksomhedsordningen, og der kan i den situation ikke være tale om, at sikkerhedsstillelsen, som var etableret i november 2014, anses for overført i hæverækkefølgen primo 2015, med mindre den skattepligtige vælger at lade de foreslåede regler i § 4 b få tilbagevirkende kraft.

*Indskud af ejendom i virksomhedsordningen ved statusskifte*

Det hilses velkomment, at der efter bestemmelsen i virksomhedsskatteovens § 4 b, stk. 4 etableres en særregel for sikkerhedsstillelser, der opstår i forbindelse med statusskifte for en ejendom, der skal indskydes i virksomhedsordningen på tidspunktet for statusskiftet. Gælden kan ikke indskydes før ultimo indkomståret.

Denne bestemmelse løser dog ikke problemet med den hævning, det vil medføre, når gælden indskydes i virksomhedsordningen. Det bør tillades, at der i denne situation kan ske overførsel af ejendom og gæld som et bruttoindskud på indskudskontoen under forudsætning af, at gælden ikke overstiger aktivets værdi.

### *Flydende sikkerhedsstillelsers værdi*

Hvis der som anført i lovforslaget skal ske opgørelse til handelsværdien hver gang der sker tilgang af aktiver, omfattet af virksomhedspantet, vil der være tale om betydelige administrative konsekvenser for erhvervslivet.

Skatteministeriet har i høringsskemaet Til Landbrug & Fødevarer anført, at det ikke er muligt at fastlåse værdien af flydende sikkerhedsstillelser. Dette medfører, som også nævnt i vores høringssvar fra november uforholdsmæssigt administrativt bøvls for de erhvervsdrivende, og bestemmelsen er ikke praktisk håndterbar.

Der bør fastsættes faste målepunkter, som f.eks. udsving i handelsværdien fra primo til ultimo eller i det mindste en bagatelgrænse for udsving i handelsværdien, når der er tale om virksomhedspant.

### *Krydsende sikkerhedsstillelse*

Skatteministeriet, har i høringsskemaet til Landbrug & Fødevarer og SEGES præciseret, at det som udgangspunkt ikke er en sikkerhedsstillelse i de situationer, hvor erhvervsdrivendes ægtefæller og samleverer hæfter subsidiært for ægtefælles/samlevers gæld. Dog fremgår det, at der kan være tale om en sikkerhedsstillelse efter en konkret vurdering.

Også i denne situation bør det præciseres, at SKAT har bevisbyrden.

### *Investering i aktier*

Hvis man investerer i en ny virksomhed i personligt regi, skal den nye virksomhed indgå i virksomhedsordningen. Dette fremgår blandt andet af virksomhedsskattelovens § 2, stk. 3. En landmand, der erhverver en privat drevet frisørsalon, som ikke tjener et erhvervsmæssigt formål for landbrugsvirksomheden, kan således anvende midler fra landbrugsvirksomheden til anskaffelse af frisørsalonen, hvis han anvender virksomhedsordningen.

Sker investeringen i stedet i en frisørsalon, der er organiseret som et ApS/A/S, kan aktierne ikke indgå i virksomhedsordningen.

Hvis der stilles sikkerhed i virksomhedens aktiver for gælden til køb af aktierne, vil der være tale om en sikkerhedsstillelse jf. § 10, stk. 6. Investeringen kan ikke omfattes af § 10, stk. 7, da frisørsalonen ikke tjener et erhvervsmæssigt formål for virksomheden i virksomhedsordningen.

Denne forskelsbehandling forekommer urimelig og ulogisk. Det bør være muligt at friholde investering af aktier med et forretningsmæssigt sigte fra bestemmelserne om sikkerhedsstillelse også i de situationer, hvor der ikke er tale om samhandel.

### *Opgørelse af stuehusets værdi*

I § 4 b stk. 3 er anført, at forbedringer kan tillægges ejendomsvurderingen ved opgørelse af stuehusets værdi. Skatterådet har i en række sager afgjort, at anskaffelsessummen kan tillægges forbedringer, der er foretaget på det tidspunkt, hvor der er stillet sikkerhed. Dette bør indføres i lovtæksten.

På side 37 i lovforslaget fremgår det, at de forbedringer, der kan tillægges, svarer til de forbedringer, der kan indgå i virksomhedsordningen jf. virksomhedsskattelovens § 1, stk. 3. Dette bedes uddybet, da forbedringer på den private bolig normalt ikke kan indgå i virksomhedsordningen.

### *Måletidspunkter for lån i stuehuse*

Endvidere bør det i lovtæksten præciseres, hvilke måletidspunkter, der gælder, når der er omlagt lån og hjemtaget lån i flere tempi. SKAT har i nogle svar til SEGES beskrevet, hvordan SKAT fortolker reglerne. Disse svar synes ikke i alle tilfælde at have klar hjemmel i selve lovtæksten.

Skatterådet har fastslået, at i de situationer, hvor der sker træk på en byggekredit i takt med ombygning/opførelse af stuehus på den ejendom, man hidtil har beboet, er der ikke tale om en sikkerhedsstillelse. Dette bør indarbejdes til lovtæksten.

### *Særskilt privat sikkerhed*

Det fremgår af lovforarbejderne til L 200 og flere ministersvar, at der ikke er tale om en sikkerhedsstillelse i relation til den gældende bestemmelse i virksomhedsskattelovens § 10, stk. 6, hvis der er stillet særskilt privat sikkerhed for gæld udenfor virksomhedsordningen, hvor virksomhedens aktiver også er stillet til sikkerhed.

Skatteministeriet bedes bekræfte, at i det omfang en sikkerhedsstillelse eksisterede de 10. juni 2014, og der efterfølgende stilles privat sikkerhed for den pågældende gæld, vil dette medføre, at sikkerhedsstillelsen er bortfaldet.

Det kunne evt. være et lån, der er optaget i privatområdet på 1.000.000 kr. Lånet er optaget den 10. juni, og der er stillet sikkerhed for lånet i virksomhedens aktiver. Den 1. april stiller man sikkerhed for lånet på 1.000.000 kr. med ubehæftede private aktiver såsom obligationer eller aktier i depot. Dette må medføre, at sikkerhedsstillelsen, der eksisterede den 10. juni 2014 er bortfaldet.

### *Optagelse af nyt lån til udskiftning af eksisterende sikkerhedsstillelse*

Det fremgår af lovforslagets § 16 stk. 8, at det er muligt at udskifte en sikkerhedsstillelse, der var etableret den 10. juni 2014 med en ny sikkerhedsstillelse fra og med 11. juni 2014, hvis sikkerhedsstillelsen ikke beløbsmæssigt overstiger den sikkerhedsstillelse, der var den 10. juni 2014. Det beløb, der kan udskiftes, opgøres som det mindste beløb af sikkerhedens størrelse og gældens kursværdi.



Skatteministeriet har i et svar til Finansrådet anført, at hvis der er tale om omlægning af lån, vil omkostninger og kursregulering, der overstiger den hidtidige sikkerhedsstillelse, være omfattet af § 10, stk. 6.

Omkostninger og kursregulering i forbindelse med omlægning af lån, bør ikke anses for at være en ny sikkerhedsstillelse. Således indebærer afholdelse af låneomkostninger og kursregulering ikke, at der tilføres den skattepligtige mulighed for kredit i privatsfæren.

#### *Refinansiering*

Skatteministeriet bedes be- eller afkræfte om en årlig lånetilpasning af et F1 lån vil være en sikkerhedsstillelse, der hvert år skal anses for overført i overensstemmelse med lovforslagets § 4 b, stk. 1.

#### *Forretningsmæssig begrundelse*

Ifølge lovforslagets § 4 b, stk. 2, er der ikke tale om en sikkerhedsstillelse, hvis denne er foretaget som led i en sædvanlig forretningsmæssig disposition.

Som en sædvanlig forretningsmæssig disposition anføres samhandel. Skatteministeriet bedes bekræfte, at udlejning af bygninger og bortforpagtning i landbrugsmæssig sammenhæng kan sidestilles med samhandel, når den fastsatte leje/forpagtningsafgift er fastsat på armslængevilkår.

#### *Mulighederne for omvalg*

SEGES ser positivt på mulighederne for omvalg af selvangivelsesoplysningerne for indkomstårene 2013, 2014 og 2015. Det bør ved eksempler præciseres, hvad det helt konkret er, der er mulighed for at omvælge.

Skatteministeriet bedes i den forbindelse forholde sig til nedenstående:

Kan Skatteministeriet generelt bekræfte, at der kan laves omvalg på placering af gældsposter og aktiver, der efter eget valg kan indgå i virksomhedsordningen ultimo 2014 og 2015 under forudsætning af, at indskudskontoen derved ikke bliver mere negativ end primo indkomståret?

Eksempel:

Indskudskontoen primo 2014 udgjorde – 200.000 kr. Der var sikkerhedsstillelser pr. 10. juni på 600.000 kr.

Kan man lave omvalg efter bestemmelsen i lovforslagets § 16, stk. 10 ved at udtage gæld fra virksomhedsordningen ultimo 2013 på 200.000 kr. (gældsprovenuet er anvendt til køb af private aktiver), hvorved indskudskontoen går i 0 ultimo 2013 og primo 2014?

Da bagatelgrænsen ikke var opfyldt inden omvalget, og da der kan spares op frem til og med 31. december 2017 under forudsætning af, at sikkerhedsstillelsen bliver ophævet, må svaret være ja.

SEGES opfordrer til, at bestemmelsen om omvalg anskueliggøres ved flere eksempler udarbejdet af Skatteministeriet med henblik på at undgå fortolkningstvister efterfølgende.

*Præcisering af overgangsbestemmelser*

Det bør ved eksempler præciseres, hvordan overgangsbestemmelserne i lovforslagets § 16, stk. 7 og stk. 9 skal forstås.

Kan Skatteministeriet bekræfte nedenstående:

Der eksisterede en sikkerhedsstillelse den 10. juni 2014 på 500.000 kr. Det lykkes ikke at afvikle sikkerhedsstillelsen inden den 31. december 2017. Dette har den konsekvens, at der ikke vil kunne ske opsparring i virksomhedsordningen fra og med indkomståret 2018 og frem til sikkerhedsstillelsen på 500.000 kr. er afviklet.

Der eksisterede en sikkerhedsstillelse den 10. juni 2014 på 500.000 kr. Man forventer at kunne afvikle sikkerhedsstillelsen inden den 31. december 2017. Der spares 100.000 kr. op i 2015 og 200.000 kr. i 2016.

Mod forventning er sikkerhedsstillelsen ikke afviklet, inden den 31. december 2017. Dette medfører, at der sker efterbeskatning af overskud opsparet på 300.000 kr. med tilhørende virksomhedsskat på 22 % primo 2018.

Også vedrørende overgangsbestemmelserne opfordres Skatteministeriet til ved flere eksempler at tydeliggøre, hvorledes disse skal forstås, så der ikke opstår fortolkningstvivel.

Venlig hilsen

Søren Hjorth  
Chefkonsulent  
Økonomi & Virksomhedsledelse

Lone Hauge  
Specialkonsulent  
Økonomi & Virksomhedsledelse

D +45 8740 5220  
M +45 3092 1758  
[shr@seges.dk](mailto:shr@seges.dk)

D +45 8740 5220  
M +45 2926 8132  
[lha@seges.dk](mailto:lha@seges.dk)

Skatteministeriet  
Jura og Samfundsøkonomi  
Jeres J.nr. 15-1386553

4. marts 2016

## Høringssvar fra SEGES

SEGES takker for at have modtaget lovforslaget i høring. Der henvises til selvstændigt høringssvar af 18. marts 2016 vedrørende virksomhedsordningen.

I dette høringssvar behandles de øvrige forhold.

### 1. Justeringer for at skabe klarhed og entydighed

Formålet med lovforslaget er angivet at være følgende:

*"Formålet med lovforslaget er at skabe klarhed om retstilstanden på en række områder i erhvervsbeskatningen. Regeringen ønsker at tilvejebringe så entydige regler som muligt på de enkelte retsområder, så virksomhederne med rimelig sikkerhed ved, hvad der gælder."*

Det er derfor hensigtsmæssigt, at der foretages de tre angivne mindre justeringer og ajourføringer. En af ajourføringerne vedrører LL § 7 F (LF § 9, nr. 1). Denne bestemmelse beskriver de skattemæssige regler for visse tilskud.

I afskrivningslovens § 44 findes en tilsvarende bestemmelse. I praksis giver § 44 anledning til megen uklarhed om retstilstanden indenfor erhvervsbeskatningen, idet reglen ikke som ønsket af Regeringen giver så entydige regler på området som muligt. Dette gælder i relation til beskatningstidspunktet for tilskuddet og tidspunktet for det mulige fradrag. Her er det ønskeligt med en præcisering, således at der skabes klarhed over, at tilskuddet skal periodiseres i samme år som straksafskrivningen. Hermed opnås det ønskede formål med bestemmelsen.

En sådan præcisering skønnes ikke at medføre en ændring af provenuet i forhold til det der var forudsat, da bestemmelsen blev indsat. Og det ligger helt klart indenfor lovforslagets rammer.

Dette uddybes nærmere i det følgende.

### *Formålet med AL § 44*

Ideen med AL § 44 er, at skatteyder der modtager et tilskud omfattet af denne bestemmelse kan vælge at foretage en straksafskrivning i det omfang, et afskrivningsberettiget aktiv er betalt med et tilskud omfattet af bestemmelsen.

I bemærkningerne til dagældende LL § 27 B (nu AL § 44), er der bl.a. anført følgende:

Lov nr. 176 af 16/3 1994 (L 167 93/94), bemærkningerne:

*"Ved adgang til straksafskrivning får virksomhederne en likviditetsforbedring. Især i de situationer, hvor tilskud ydes til køb af aktiver, der afskrives langsomt (bygninger og installationer), kan der være et likviditetsproblem for virksomhedsejeren, idet modtagne tilskud efter de almindelige regler beskattes i modtagelsesåret."*

#### *Eksempel på et praktisk forløb*

En af de nævnte bestemmelser i AL § 44 er tilskud efter landdistriktsloven (§ 44, stk. 1, nr. 8). Efter landdistriktsloven gives der under særlige betingelser tilskud til bl.a. anskaffelse af afskrivningsberettigede driftsmidler og bygninger. Da tilskuddet er skattepligtigt, vil det ift. de ordinære afskrivningsmuligheder medføre en likviditetsbelastning. Netop derfor har man i AL § 44 indført en mulighed for, at der kan foretages en straksafskrivning i det omfang udgiften er betalt med tilskud.

I praksis har SEGES fået oplyst, at forløbet ved ansøgning om støtte efter landdistriktsloven er følgende:

1. Først søges om tilsagn til støtte. Dvs. at man får et tilsagn om, at hvis bestemte forudsætninger opfyldes, så får man et bestemt tilskud.
2. Derefter foretager man den pågældende investering og betaler leverandøren
3. Derefter anmodes om udbetaling af støtte i relation til tilsagnet. Derefter sker der en sagsbehandling, hvor det bl.a. kontrolleres, om betingelserne er opfyldt, herunder om investeringen rent faktisk lever op til tilsagnet mv. Det er således ikke givet, hvor meget man får i støtte, før man får meddelelse efter pkt. 4. Sagsbehandlingen kan tage flere måneder.
4. Sidst får man meddelelse om, hvor meget støtte man får og det udbetales i forlængelse heraf.

I visse tilfælde kan man tilsyneladende få en a-contoudbetaling.

Der er givet andre udbetalingsforløb i de andre bestemmelser der henvises til.

#### *Anskaffelsestidspunkt*

I § 44, stk. 2, anføres, at udgifter til anskaffelse af afskrivningsberettigede aktiver kan *"straksafskrives i den skattepligtige indkomst for anskaffelsesåret, i det omfang udgiften er betalt ved tilskud som nævnt i stk. 1."*

SEGES forudsætter, at anvendelsen af begrebet "anskaffelsesåret" henviser til de almindelige regler om anskaffelsestidspunkt i loven.

Driftsmidler anses i skattemæssig forstand for anskaffet, når de er leveret til igangværende virksomhed, bestemt til at indgå og færdiggjort så de kan indgå.

Bygninger og installationer anses i skattemæssig forstand for anskaffet i det indkomstår, hvori bygningen eller installationen erhverves eller opføres og benyttes erhvervsmæssigt.

### *Periodisering af tilskud*

Det er vores vurdering, at tilskuddet i eksemplet ovenfor efter almindelige periodiseringsprincipper skal periodiseres på det tidspunkt, hvor man får den endelige meddelelse om tilskuddet (pkt. 4 ovenfor) eller på udbetalingstidspunktet, som ofte vil være det samme tidspunkt. Formuleringen i bemærkningerne er dog ikke klar.

Såfremt periodiseringstidspunktet for indtægten ikke er sammenfaldende med det skattemæssige anskaffelsestidspunkt opnås ikke den mulighed for skattemæssig symmetri, som bestemmelse er udtryk for, at skatteyder kan vælge at benytte sig af.

### *Opfordring*

SEGES skal derfor opfordre til, at der skabes klarhed/entydighed om periodiseringstidspunkterne, således at tilskuddet skal periodiseres i samme år som straksafskrivningen. Hermed opnås det ønskede formål med bestemmelsen. Dette kan gøres ganske enkelt ved at justere bestemmelsen, og det vil ligge klart indenfor lovforslagets rammer.

LL § 7 F vedrører ikke alene tilskud til anskaffelse, men også tilskud til omkostninger. Man kunne med inspiration fra LL § 7 F overveje, om der ikke i ligningsloven skulle indsættes en bestemmelse om, at tilskud omfattet af bestemmelserne nævnt i AL § 44, der måtte gå til omkostninger, der ikke vedrører anskaffelse af afskrivningsberettigede midler, kan vælges fradraget svarende til det skattepligtige tilskud. Uanset om omkostningerne måtte være formueudgifter. Således at skattereglerne ikke er en barriere for tilskuddene.

## **2. Ændringer i kursgevinstloven**

Ændringen af § 15 findes naturlig.

Når formålet med lovforslaget er at "*skabe klarhed om retstilstanden på en række områder i erhvervsbeskatningen*" bør man i lyset af SKM2016.138 SR og det styresignal SKAT har sendt i høring om KGL § 14 mv. straks skabe en klarhed på dette retsområde.

Konsekvensen af SKATs fortolkning er, at erhvervsdrivende vedrørende tab på visse fordringer stilles væsentligt dårligere end ikke erhvervsdrivende. Det gælder, hvor der fx er tale om fordringer erhvervet i tilknytning til virksomhedens drift, men hvor SL § 6 a, ikke er opfyldt. Her vil der ikke være fradrag, mens der vil være fradrag, hvis det er en ikke erhvervsdrivende person, der har samme type fordring. Dog som kapitalindkomst og under hensyn til bagatelgrænsen.

SEGES mener, at SKAT fejlfortolker svaret givet i forbindelse med L 112, og at SKATs fortolkning ikke retspolitisk giver mening. Det er vanskeligt at tro, at Folketinget skulle have lavet en lovgivning, der giver personer, der ikke er erhvervsdrivende, videre mulighed for tabsfradrag på visse pengefordringer, end erhvervsdrivende. Det forekommer at være i modstrid med al anden skatte-lovgivning.

Der er behov for omgående tilretning af dette.

Problemstillingerne med, hvad der er omfattet af KGL § 14, samt de skattemæssige konsekvenser heraf, bør også klares ved lovgivning og ikke i et styresignal. Dette er dog nok udenfor netop dette lovforslags rammer.

### **3. Ændringer i lov om indkomstbeskatning af selskaber mv.**

#### **Ændringen af SEL § 1, stk. 1, nr. 2 e**

Ændringen er hensigtsmæssig.

#### **Ændringerne af SEL § 1, stk. 4 og 5, SEL § 3, stk. 1, nr. 4 og 4a**

Ændringen betyder, at selv ubetydelige indtægter fra solceller mv. bliver erhvervmæssig indkomst. Der burde indsættes en mindstegrænse. Særligt når realiteten oftest vil være, at der henlægges til almennyttige formål.

### **4. Ændringer i ligningsloven**

#### **LL § 16 C, stk. 2**

Ændringen må anses for at ramme alt for bredt/være for omfattende og give for mange uheldige konsekvenser i forhold til det formål bestemmelsen har. Konsekvensen er jo, at danske investorer mister muligheden for at købe beviser uden udlodningsret.

I øvrigt findes problemet at være stærkt overdrevet, idet salgsprisen på et bevis i perioden fra indkomstårets udløb til udlodningen vil afspejle, at der sker beskatning ved den kommende udlodning. Køber vil tillige blive beskattet af hele udlodningen. Dette gælder for både selskaber og personer som investorer, med mindre der ikke er tale om "masseinvestering".

**Ændringen vedrørende tilbagesalg, hvor der ikke er tale om UCITS**

Ændringen vil medføre en uforståelig dobbeltbeskatning i visse situationer, idet der som følge af lagerbeskatningen allerede er sket beskatning af stigningen.

Eksempel:

Køb til kurs 100. Stigning til kurs 120. Tilbagealg til kurs 120.

Her vil de 20 blive beskattet to gange.

Venlig hilsen

A handwritten signature in blue ink, appearing to read 'Jens Jul Jacobsen'.

Jens Jul Jacobsen  
Specialkonsulent  
Økonomi & Virksomhedsledelse

D +45 8740 5129

E [jsj@seges.dk](mailto:jsj@seges.dk)

**Fra:** Jesper Kiholm Andersen  
**Sendt:** 29. marts 2016 12:04  
**Til:** JP-Jura og Samfundsøkonomi  
**Emne:** Høringssvar til Forslag til lov om ændring af lov om indkomstbeskatning af aktieselskaber m.v., aktieavancebeskatningsloven, virksomhedsskatteloven og forskellige andre love samt ophævelse af lov om investeringsfonds

Til Skatteministeriet

**Høringssvar til Forslag til lov om ændring af lov om indkomstbeskatning af aktieselskaber m.v., aktieavancebeskatningsloven, virksomhedsskatteloven og forskellige andre love samt ophævelse af lov om investeringsfonds (Tilpasning i forhold til EU-retten med hensyn til genbeskatning af underskud i faste driftssteder, definition af datterselskabsaktier og nedsættelse af indkomstskattesatsen på udgående udbytter samt indgreb mod omgåelse af udbyttebeskatningen i forbindelse med investering i investeringsinstitutter, justering af indgrebet i virksomhedsordningen og andre justeringer af erhvervsbeskatningen) – jr. Nr. 15-1386553**

SRF Skattefaglig Forening takker for det modtagne materiale og kan i den forbindelse meddele, at vi ikke har bemærkninger til det modtagne lovforslag.

Med venlig hilsen

Jesper Kiholm  
Specialkonsulent  
Skatterevisor / Master i skat



Beskrivelse:  
srf6

SRF Skattefaglig Forening

Formand for SRF Skattefaglig Forenings Skatteudvalg

Skattecenter Tønder  
Pioner Allé 1  
6270 Tønder  
Telefon: 72389468  
Mail: [jesper.kiholm@skat.dk](mailto:jesper.kiholm@skat.dk)  
Mobiltelefon: 20487375